AĞUSTOS 2019
3.SAYI

DEPLASE

DERGİ

DEĞİŞTİRMEYE GELEN SPOR DERGİSİ

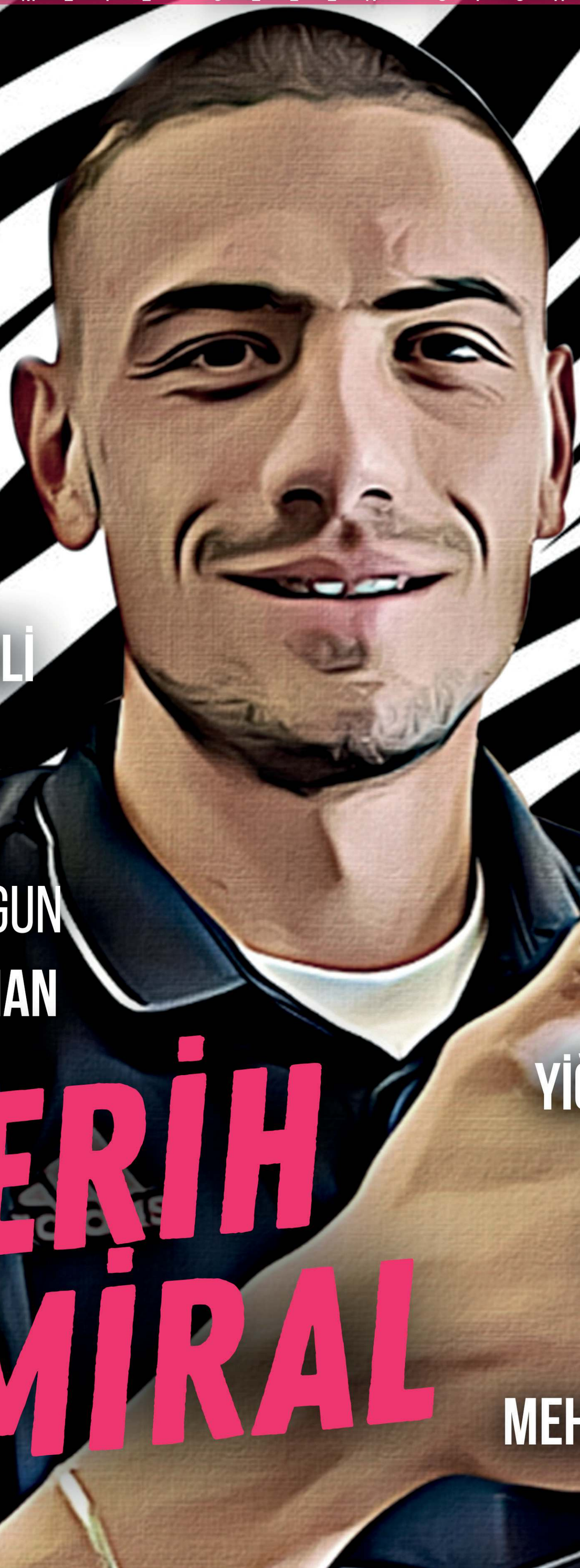

Le Tour de France

THE CHAMPIONSHIPS WIMBLEDON

MUSTAFA DENİZLİ

İLKER ÜÇER

DENİZ SARITAÇ

BATUHAN ERUYGUN

ERKUT DELİORMAN

MERİH DEMİRAL

YİĞİT CANER AYDIN

ONUR ALTUNEL

F.BUĞRA YOLCU

NECATİ METE

MEHMETCAN ARISOY

ARDA COŞKUN

KÜNYE

İMTİYAZ SAHİBİ
DEMİR TELLİOĞLU

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
TUFAN KARAYEL

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
SALİH ÇAKMAN

GÖRSEL YÖNETMEN
MEHMET ŞAHİN ERGEÇ

YAZARLAR
AHMET OKAN KALE
BATUHAN BUĞRA ERUYGUN
BURAK ÇUBUKÇU
CEM AĞRI
ÇAĞATAY ARI
DENİZ SARITAÇ
EMRE BAŞER
ERKUT DELİORMAN
FERHAT KIZILÖZ
GÖKALP TEKŞEN
FURKAN BUĞRA YOLCU
MEHMETCAN ARISOY
MURATCAN ÖS
NECATİ METE
ONUR ALTUNEL
SERHAT BİÇER
TUFAN KARAYEL
UĞUR SEVER
YASİN ARSLAN

KATKIDA BULUNANLAR

AHMET OKAN KALE
ALADAĞ İMAR PLANLAMA
ARDA COŞKUN
AYDINLAR METAL SAN VE TİC AŞ
BATUHAN BUĞRA ERUYGUN
BURAK ÇUBUKÇU
CEM AĞRI
ÇAĞATAY ARI
ÇAĞATAY DURGUN
DEMİR TELLİOĞLU
DENİZ SARITAÇ
DENİZ ULUÇ
EDİPCAN ERTUĞRUL
EMEK YEM
EMİR FURKAN GÖKAY
EMRE BAŞER
ERKUT DELİORMAN
FERHAT KIZILÖZ
FURKAN BUĞRA YOLCU
GÖKALP TEKŞEN
İLKER ÜÇER
İSMET ARDA MÜCEVHERAT
MEHMET ŞAHİN ERGEÇ
MEHMETCAN ARISOY
MERİH DEMİRAL
MURATCAN ÖS
MUSTAFA DENİZLİ
NECATİ METE
OĞUZ ÜSTÜNBAŞ
ONUR ALTUNEL
SADE GİRİŞİM
SALİH ÇAKMAN
SEDA ÜNAL
SERCAN HAMZAOĞLU
SERHAT BİÇER
UĞUR SEVER
YAĞMUR KARAYEL
YASİN ARSLAN
YİĞİT CANER AYDIN

@DEPLASEDERGİ

DEPLASE DERGİ
DEĞİŞTİRMEYE GELEN SPOR DERGİSİ

AĞUSTOS 2019

İÇERİK

4 **Sir Elton John**

6 **Megan Rapinoe**

7-10 **Tarihte Bugün**

12-13 **İzlenmeli**
Eddie the Eagle

13-14 **Okunmalı**
Kazanmak Yetmez

15-17 **Nedir ?**
Dalma / Suya Atlama

20 **Hangi Maç Hangi An ?**
Chelsea vs Barcelona

21-22 **Ligimizde Forma Giymiş**
En İyi Afrikalı İlk 11

24-26 **Spor Efsaneleri**
Jesse Owens

27-32 **Le Tour de France**
"Ala Edition"

33-36 **Bir Wimbledon Güncesi**
Gökalp Tekşen

37-41 **Karamürsel-Torino Arası, Merih Demiral**
Tufan Karayel

42-44 **Mustafa Denizli vs Tractor Sazi**
Seda Ünal

45-48 **Yiğit Caner Aydın**
Demir Tellioğlu,Uğur Sever

49-54 **İlker Üçer**
Tufan Karayel

55-59 **Arda Çoşkun**
Seda Ünal

61-62 **Futbol Tercümanı'nın Günlüğü**
Deniz Sarıtaç

63-64 **Kaleciye Dair**
Emre Başer

65-66 **Uçan Hollandalının Anısına**
Necati Mete

67-68 **Serseri Mayın**
Mehmetcan Arısoy

69-70 **Bologna Sürecinde**
Bir U21

71-73 **10'ların Kupası**
Furkan Buğra Yolcu

74-77 **2019 Yaz Dönemi Latin İhracatı**
Onur Altunel

78-81 **Spor ve Moda**
Ferhat Kızılöz

82-83 **Antrenmanı Herkes Yapar,Sen Profesyonel Ol!**
Batuhan Buğra Eruygun

84 **Tribünün Sesi**
Cem Ağrı

85-87 **Çayırlardan Hipodroma Veliefendi**
Erkut Deliorman

88 **Temmuz Ayı**
Transferleri

90 **Bir Sanattır Futbolcu Yetiştirmek**
Ahmet Okan Kale

91 **Kaleci Oyuncu**
Yasin Arslan

93 **Muhabirin Köşesi**
Sercan Hamzaoğlu

94-95 **Gurbetçi Bavulu**
Emre Aslan

96 **Bu Gence Dikkat**
Jonas Kehl

97-98 **Unutulmayan Formalar**
Roma 01/02

99 **Ağustos Ayı**
Spor Takvimi

"O dönem isteksiz davrandım çünkü Avrupa hayalim vardı. Ama ben hayalim için kabul etmedim."

Yemyeşil her yer. Sadece kortlar değil; kortları çevreleyen duvarlar da sarmaşık kaplı.

O gün dünyaya gözlerini açan bu siyahi çocuğun adı James Cleveland Owens'tı.

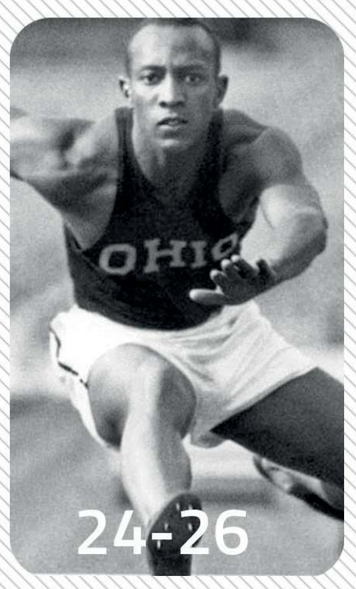

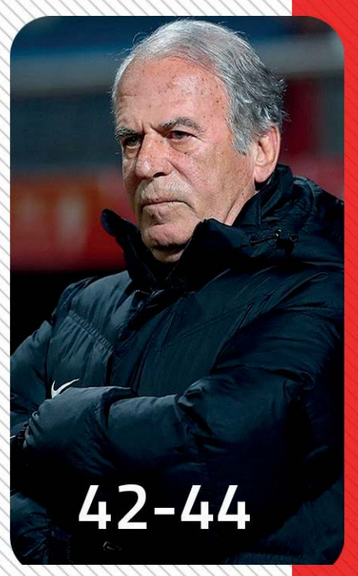

"Milli takım son yıllarda aldığı sonuçlarla kamuoyu nezdinde ki sevgisini ve yakınlığını kaybetmişti."

"1 yıldır beklenen gün gelip çattı ve TDF 2019 Brüksel'de başladı. İlk gün bütün dünya otoritelerinin beklediği gibi bir sprint finişine sahip oldu..."

"Maalesef bu ülkede sadece spor anlamında başarılı olmak da gerekmiyor aynı zamanda bunları korumakta gerekiyor."

Ev sahipliğini Brezilya'nın yaptığı turnuva ilginç eşleşmelere ve sonuçlara sahne oldu.

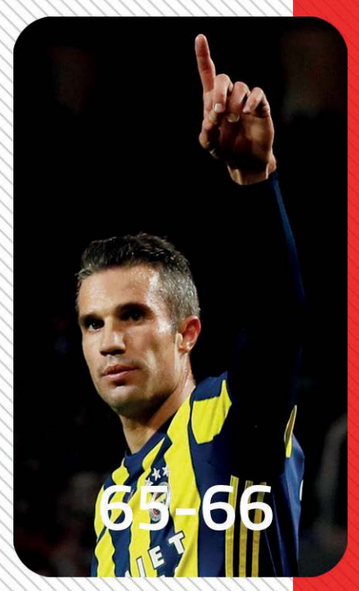

"Nani ile Robin van Persie bu sezon Fenerbahçe'ye gelsin, çıplak koşarım"

Veliefendi ve Çırpıcı çayırları 1800'lü yıllarda İstanbul'un en önemli sosyalleşme yeri olarak kabul edilmiştir.

SİR ELTON JOHN

Dünya müziğinin en büyük yıldızlarından biri Elton John aynı zamanda bir Watford City taraftarıdır. Watford şehrinde doğan ve büyüyen Sir, kulübünü 4.Lig seviyesindeyken satın alıp başkanlık koltuğuna oturup büyük başarılar imza atıyor.1984 yılında FA Cup finalinde 2-0 kaybettikleri Everton maçı sorulduğunda kendisi şöyle cevaplıyor.

"Kupa finalinin geleneksel müziği stat hoparlörlerinden duyulduğunda gözyaşlarımı tutamadım. Tüm çocukluğum gözlerimin önünden geçiyordu"

Sir Elton John 1976 yılında üstlendiği başkanlık görevini 2002 yılına kadar aralıklarla da olsa sürdürmüştür.Bugün Watford City'nin stadyumu olan Vicarage Road'ta bir tribünün adı SİR ELTON JOHN'a ithaf edilmiştir ve o tribüne Sir Elton John'un 'Your Song' şarkısının şu sözleri yazılmıştır.

I hope you don't mind
That I put down in words
How wonderful life is while you're in the world

Umarım bir şey demezsin,
Umarım kelimelere döktüğüm için sorun olmaz;
Hayat ne kadar güzel, sen içinde olunca...

aydınlar

metal sanayi ve ticaret a.ş.

GİYOTİN KESİM

CNC OKSİJEN PLAZMA

CNC PUNCH PRESS

LAZER KESİM

CNC ABKANT PRESS

Merkez : Yeni Sanayii Sitesi 19 Ağustos
Caddesi No:224 Balıkesir/TÜRKİYE
Telefon : +90 (266) 246 26 30 (pbx)
Telefax : +90 (266) 246 22 98

Amerika Birleşik Devletleri Kadın futbol takımının aykırı ismi **Megan Rapinoe**...
Geçen ay kazandıkları FIFA Kadınlar Dünya Kupası organizasyonu sırasında söylediği sözlerle yine gündeme oturdu.
Çeyrek finaller öncesi bir muhabirin 'Dünya Kupasını kazanırsanız Beyaz Saray'a gitme konusunda heyecanlı mısınız?' sorusuna Türkçe altyazıların vazgeçilmez repliği olan şu cümle ile cevap verdi;
"Hayır, lanet olası Beyaz Saray'a gitmeyeceğim."
Sonuç mu; Amerika Birleşik Devletleri, Dünya kupası finalinde Hollanda'yı Megan Rapinoe ve Rose Lavelle'nin golleriyle 2-0 yenerek Dünya Kupasının sahibi oldu.
Ve hala kimse Beyaz Saray'a gitmedi...

Tarihte Bugün

Galatasaray'ın ve Milli takımın eski oyuncusu Hasan Şaş Adana'da dünyaya geldi.	01.08 1976
Bordo-Mavi renkler altında,İdmanocağı, İdmangücü,Karadenizgücü ve Martıspor'un birleşmesi ile Trabzonspor Kulübü kuruldu.	02.08 1967
Amerikalı siyahi atlet Jesse Owens,Berlin 1936 Yaz Olimpiyatları'nda 100 metreyi 10.3 saniyede koşarak dünya rekorunu egale etti ve altın madalya kazandı. Ayrıca Adolf Hitler'i stadyumdan kaçıran atlet olarak ün yaptı.	03.08 1936
Türkiye Serbest Güreş Milli Takımı, Londra Olimpiyatları'nda birinci oldu.	03.08 1948
Ryan Lochte, Amerikalı Olimpiyat madalyalı yüzücü doğdu	03.08 1984
TFF, Ankaraspor'un lisansını iptal etti ve tüm liglerden ihraç etti.	05.08 2010
Erkan Zengin, Türk asıllı İsveçli futbolcu doğdu.	05.08 1985
Gertrude Ederle, Manş Denizi'ni yüzerek geçen ilk kadın oldu.	06.08 1926
Robin van Persie, eski Fenerbahçe'li Hollandalı futbolcu doğdu.	06.08 1983
29. Pekin Yaz Olimpiyat Oyunları başladı.	08.08 2008
20 Grand Slam şampiyonluğu bulunan tenisin beyefendisi Roger Federer, İsviçreli tenisçi doğdu.	08.08 1981
Filippo Inzaghi, İtalyan futbolcu doğdu.	09.08 1973

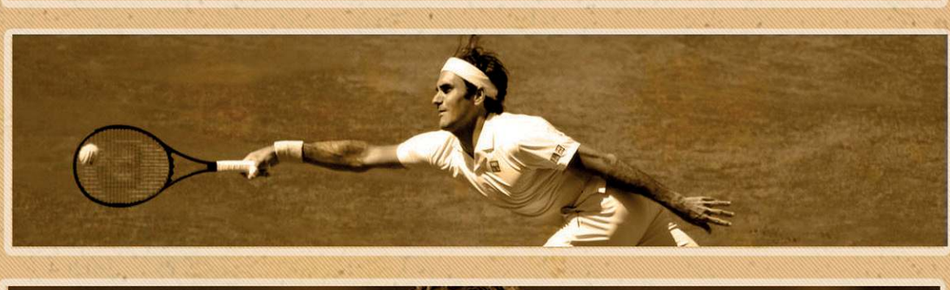

Tarihte Bugün

İlhan Mansız, Almanya'da dünyaya geldi.	10.08 1975
Javier Zanetti, Arjantinli futbolcu doğdu.	10.08 1973
Hulk Hogan, ABD'li güreşçi doğdu.	11.08 1953
İstanbul Moda'da ilk tenis kortu açıldı.	12.08 1910
Yaramaz çocuk Gana asıllı İtalyan futbolcu, Mario Balotelli doğdu.	12.08 1990
2004 Yaz Olimpiyatları, Atina'da başladı.	13.08 2004
İngiliz futbolunun unutulmaz golcüsü bir Newcastle United efsanesi Alan Shearer, doğdu.	13.08 1973
LA Lakers'ın efsane oyun kurucusu Magic Johnson doğdu.	14.08 1959
Kırmızı ayakkabılı futbol sihirbazı Jay-Jay Okocha, Nijerya'da doğdu.	14.08 1973
Voleybol Milli takımın başarılı oyuncularından Naz Aydemir, İstanbul'da doğdu.	14.08 1990
Fenerbahçe'nin şeytan lakaplı efsane oyuncusu Rıdvan Dilmen Nazilli'de doğdu.	15.08 1962
Boudewijn Zenden, Hollandalı futbolcu doğdu.	15.08 1976

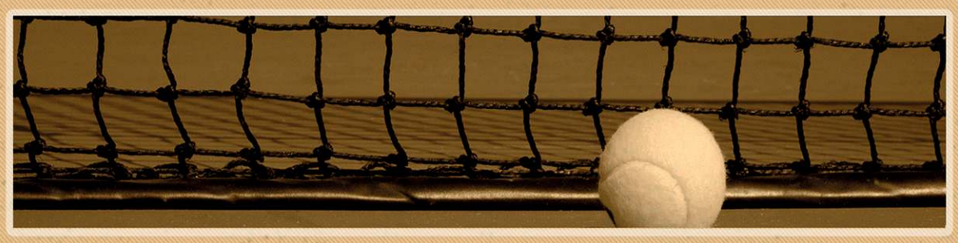

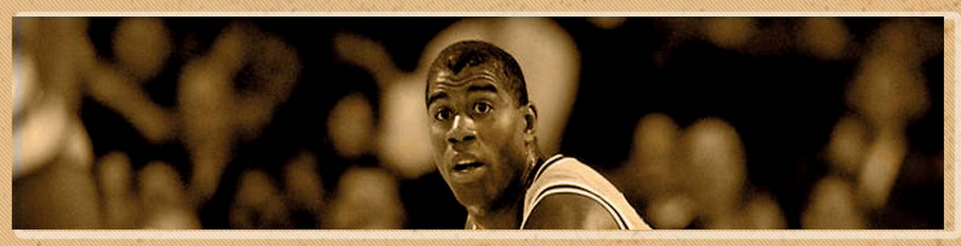

Tarihte Bugün

Usain Bolt Pekin'de 2008 Yaz Olimpiyatları'nda 100 metrede 9.69 saniye ile dünya rekoru kırdı.	16.08 2008
Jamaikalı atlet Usain Bolt, Berlin'de 2009 IAAF Dünya Atletizm Şampiyonası'nda 100 metrede 9.58 ile dünya rekoru kırdı.	17.08 2009
Thierry Henry, Fransız futbolcu doğdu.	17.08 1977
James Ryan yüksek atlamada 1,94 m. yaparak dünya rekoru kırdı.	19.08 1895
Usain Bolt, 2009 Dünya Atletizm Şampiyonası'nda 19.19 ile Dünya Rekoru'nu yeniledi.	20.08 2009
Günümüzde İnter'in stadına da ismini veren efsane İtalyan futbolcu Giuseppe Meazza hayatını kaybetti. (d. 1910)	21.08 1979
Eskişehir'in efsane futbolcularından İsmail Arca vefat etti. (d.1948)	21.08 1982
Hakkındaki hapis cezası Yargıtay tarafından onaylanarak kesinleştikten sonra Dışişleri Bakanlığı'nın başvurusu üzerine Üsküp'te yakalanan milli futbolcu Tanju Çolak, Türkiye'ye getirildi. Tanju Çolak, Bayrampaşa Cezaevi'ne konuldu.	23.08 1994
Eski Galatasaraylı ve ülkemizi yurt dışında da gururla temsil eden Tugay Kerimoğlu Trabzon'da doğdu.	24.08 1970
UEFA Kupası şampiyonu Galatasaray, Şampiyonlar Ligi Şampiyonu Real Madrid'i 2-1 yenerek Süper Kupa'yı kazandı.	25.08 2000
Colin Kâzım Richards,Antigualı bir baba ve Kıbrıs Türkü asıllı bir annenin çocuğu olarak İngiltere'de dünyaya geldi.	26.08 1986
Anderson Cassio de Luís de Souza leita Deco bizim bildiğimiz sade ismi ile Deco Brezilya'da doğdu. Fakat oyuncu Portekiz Milli takımını tercih etti.	27.08 1977

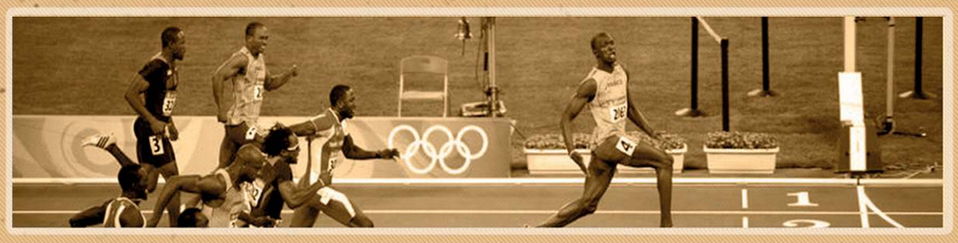

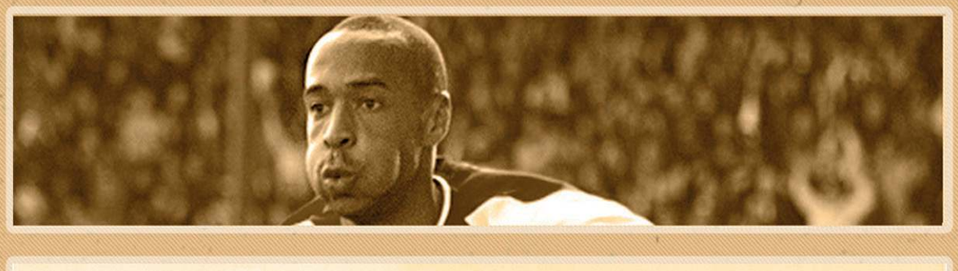

Tarihte Bugün

Seray Altay, voleybolcu doğdu.	28.08 1987
Thiago Motta, Brezilya asıllı İtalyan futbolcu doğdu.	28.08 1982
Ülkemizde de Ankaragücü, Bursaspor ve Kayserispor forması giyen , Arjantinli futbolcu Leonardo Andres Iglesias doğdu.	28.08 1979
Dünya rekortmeni kadın halterci Agata Wróbel, Polonya'da doğdu.	28.08 1981
Milli yüzücü Erdal Acet, Manş Denizi'ni 9 saat 4 dakikada geçti. Bu mesafedeki en iyi 10 derece sıralamasına girdi.	30.08 1977
Eskişehirspor ve Fenerbahçe'de oynamış 100'ler kulübüne de giren golcü oyuncu Zafer Tüzün, Eskişehir'de doğdu.	30.08 1962
Çek Cumhuriyetinin efsane futbolcularından Pavel Nedvěd doğdu.	30.08 1972
Eski mili Basketbolçulardan, Kemal Tunçeri doğdu.	30.08 1974
Mekteb-i Sultani yani Galatasaray Lisesi açıldı.	31.08 1868
İmalat-ı Harbiye Mektebinin son sınıf öğrencilerinin kurulmasında öncülük ettiği Ankaragücü Spor Kulübü kuruldu.	31.08 1910
1977-1987 yılları arasında arka arkaya 122 koşu kazanıp,dört kez dünya rekoru kırarak atletizmtarihine geçen Edwin Moses, ABD Ohio'da doğdu.	31.08 1955
José Manuel "Pepe" Reina Páez yine bizim bildiğimiz ismi ile Jose Manuel Reina, İspanyol kaleci Madrid'de doğdu.	31.08 1982

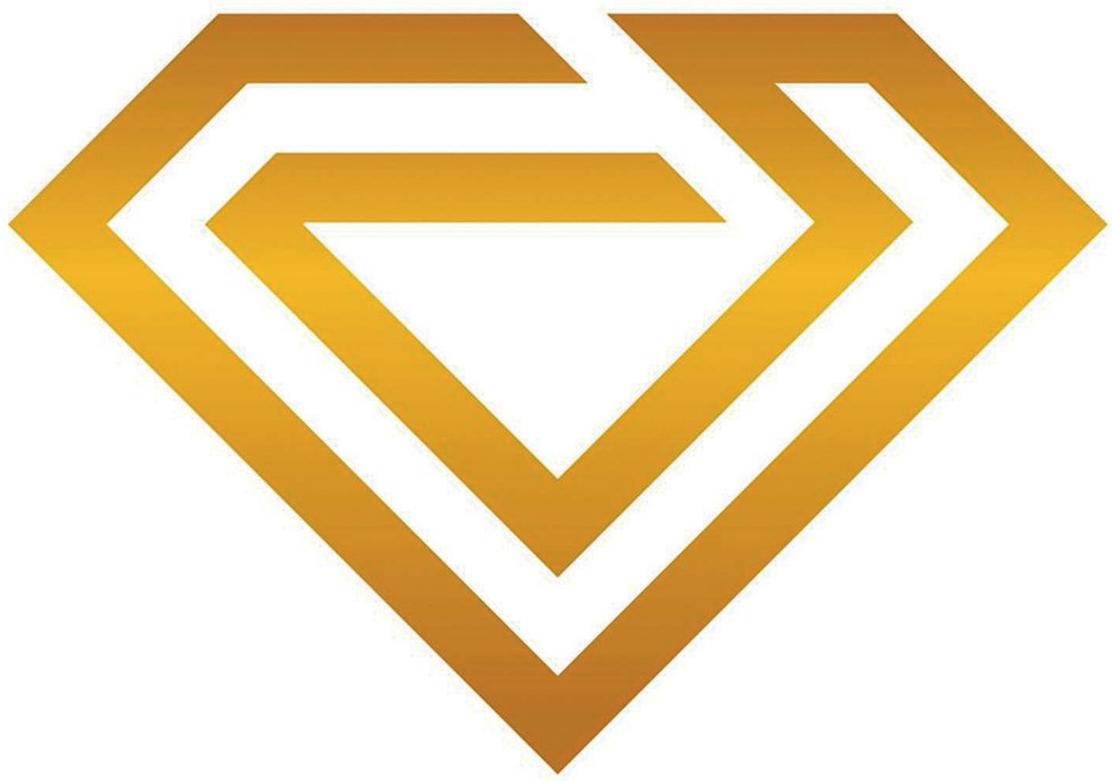

İSMET ARDA

MÜCEVHERAT

İZLEMELİ

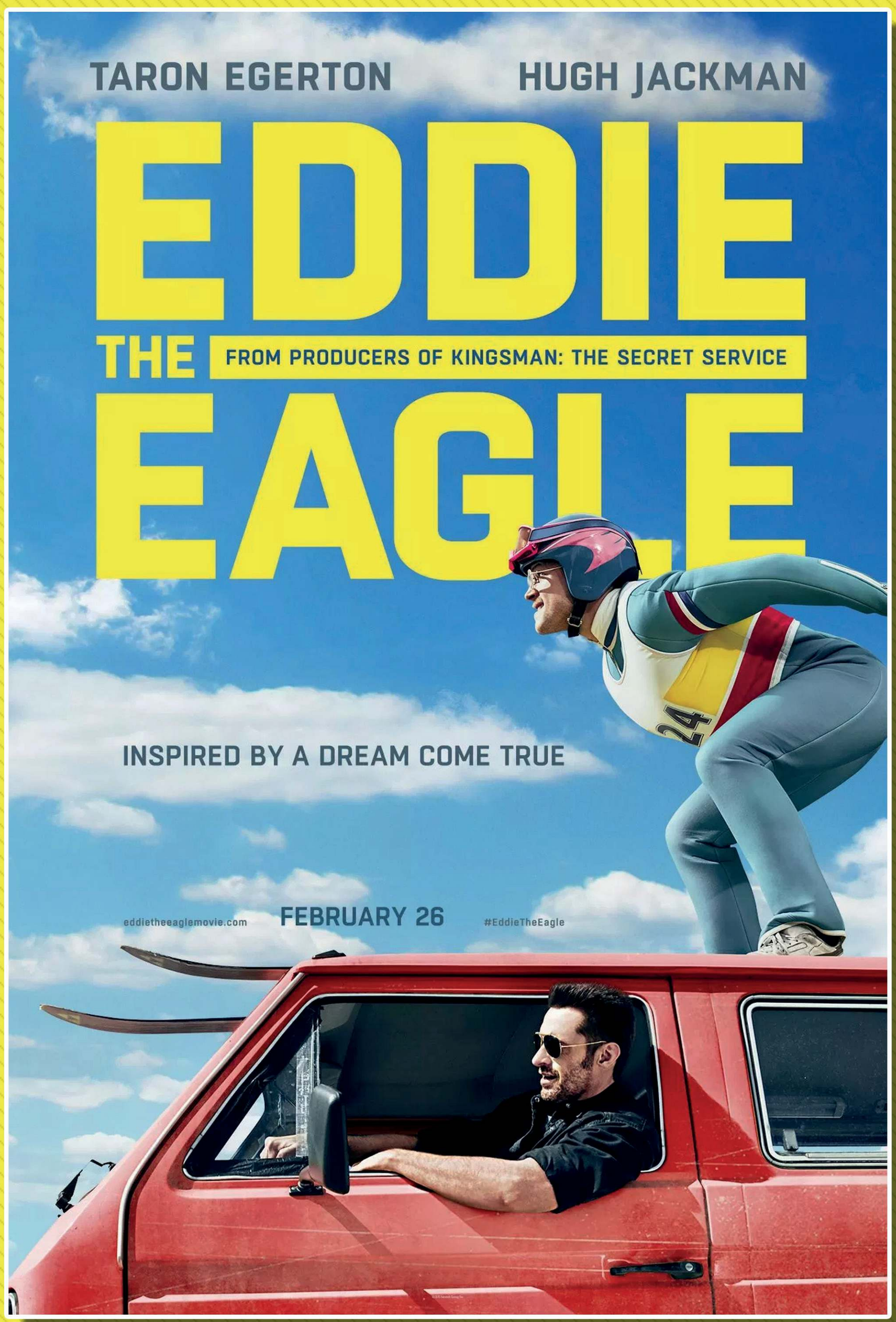
TARON EGERTON
HUGH JACKMAN
EDDIE
THE
FROM PRODUCERS OF KINGSMAN: THE SECRET SERVICE
EAGLE
INSPIRED BY A DREAM COME TRUE
eddietheeaglemovie.com
FEBRUARY 26
#EddieTheEagle

Böyle bir film senaryosu yazsanız ve yapımcının önüne koysanız size ‘ hadi arkadaş git biraz şuna gerçeklik ekle’ diyeceği tarzdaki hikâyesiyle unutamayacağınız bir filme merhaba deyin. İngiltere’nin en meşhur sporcularından Eddie Edwards’ın gerçek hayatından alınıp beyaz perdeye aktarılan film 2016 yılında vizyona girmişti.

1988 Calgary Kış Olimpiyat oyunlarına katılan daha doğrusu katılmaya çalışan Eddie’nin azim dolu spor hikâyesi eminim sizi de etkileyecektir. Eddie Edwards’ın İngiltere’de ki çocukluk döneminden başlayıp Olimpiyat oyunlarına varana dek yaşadığı şeyleri gerçek hikâyeden kopmadan güzel bir şekilde anlatırken ‘kayakla atlama’ sporunu da detaylı olarak öğrenme şansına erişebiliyorsunuz. Bu film klasik bir şampiyonluk ya da sıradan bir başarı öyküsü değil bu film daha çok bir adanmışlığın öyküsü. Filmi izlediğinizde ne kast ettiğimiz, daha iyi anlayacaksınız. Eddie’nin azmi, inatçılığı ve olimpik ruhu sizi mest etmezse biz burada sizi bekliyor olacağız.

FİLMİN FRAGMANI

GERÇEK ATLAYIŞ

KAZANMAK YETMEZ

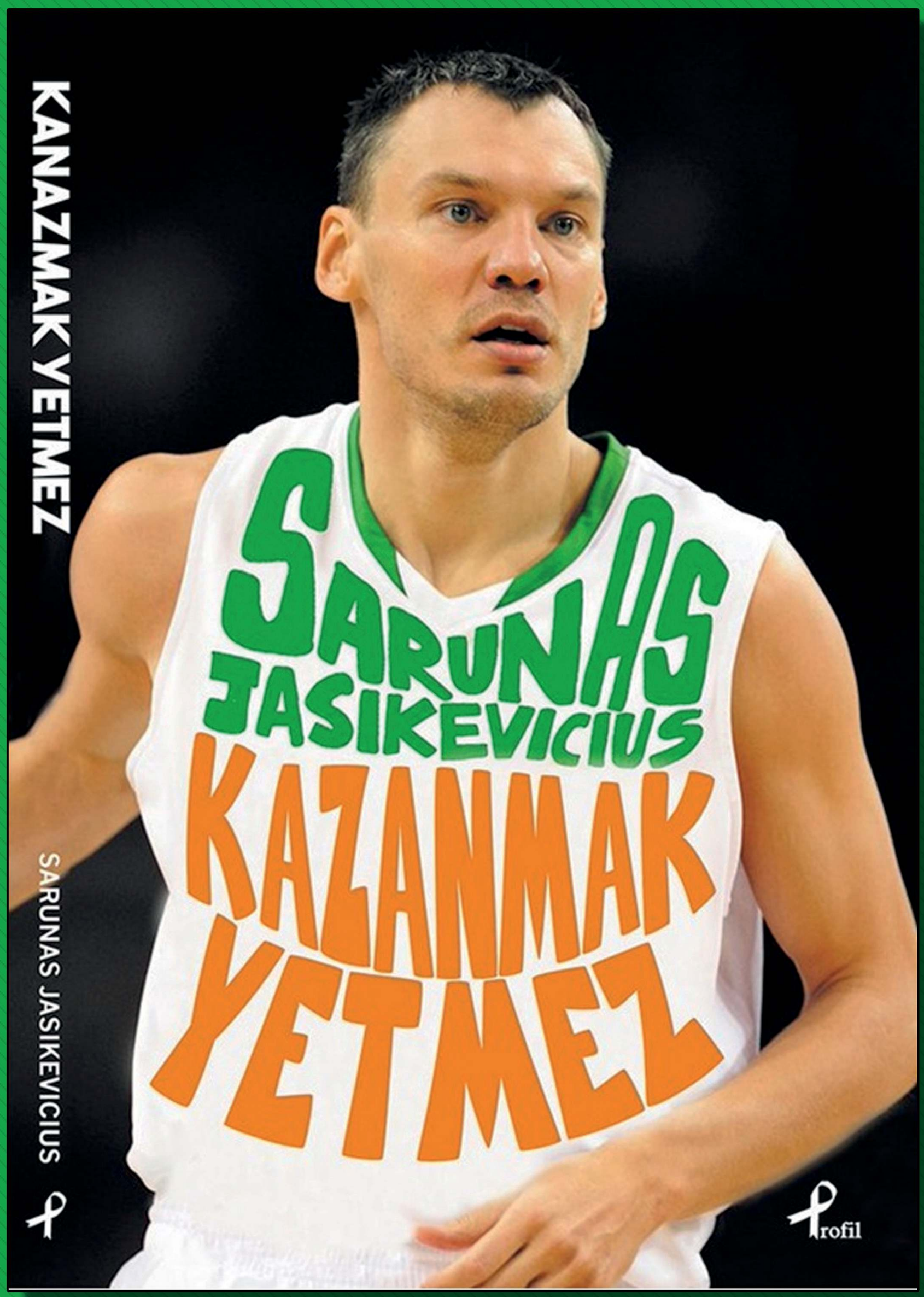

"Sarunas Jasikevicius, modern Avrupa basketbolunun en önemli isimlerinden biri. 1998'de profesyonel olan Sarunas, oynadığı takımlarda (Barcelona, Maccabi Tel Aviv, Panathinaikos, Fenerbahçe) 23 şampiyonluk yaşadı ve Litvanya Milli Takımı ile 3 madalya kazandı. Tüm başarılarını müthiş kazanma azmi sayesinde inşa etti; aklıyla, kalbiyle ve yıllar geçtikçe gelişen yeteneğiyle kazandı."

İşte Kitabı eline aldığınızda arka kapağında bu satırları okuyacaksınız.

Sarunas Jasikevicius namı değer Saras'ın İtalyan yazar Pietro Scibetta ile beraber kaleme aldığı kendi hayat hikayesini, kendi duygularıyla, kendi kelimeleriyle okuyabileceğiniz bu kitap sporseverler için harika bir otobiyografi olarak karşımıza çıkıyor. Ülkemizde Fenerbahçe'de de forma giyen Jasikevicius, kitabın başında çocukluk yıllarından itibaren hikayesini anlatmaya başlıyor ve tüm kariyerini bölüm bölüm biz sporseverler için tarihe not düşüyor. Özellikle kulüp kariyerinde yakaladığı başarılar sırasında yaşadığı ilginç anıları da kitaba aktaran Saras'ın bu hatıraları gerçekten okunmayı hak ediyor. Özellikle basketbol severlerin ilgi gösterebileceği fakat karakteri, sporcu duruşu ve hırsıyla herkesin kendine bir şeyler katabileceği bir lider olan Jasikevicius'un hayatı herkesin okuması gereken bir kitap.

SARAS
TOP 10

Kitabın önsözünü de günümüzde halen Euroleague Başkanı ve CEO'su olan Jordi Bertomeu'nun yazdığını belirtmekte fayda var. Kitap 'Profil Yayıncılık' tarafından 2016 yılında ülkemizde yayımlandı.

NEDİR?

DALMA
SUYA ATLAMA
SU SPORLARI

Dalma, yüzme havuzu veya dalış havuzuna değişik yükseklikte tramplen veya kulelerden akrobatik olarak atlama sporudur. Sporcular dalışlarının zorluk derecesine ve bu dalışlarının teknik olarak kurallara uygunluğuna göre puanlandırılırlar.

Atlama Türleri

Tramplen atlama; yarışmalarda tramplen atlayışları, su yüzeyinden 5 ya da 10 m yükseklikteki sabit bir platformla 1 ya da 3 metre yükseklikteki esnek sıçrama tahtasından yapılır. Olimpiyat Oyunları'nda yalnızca 10 m'lik platformlarla 3 m'lik sıçrama tahtaları kullanılır.

Kule atlama; tramplenden farklı olarak üzerinden atlanan platform yaylanmaya müsait değildir ve sudan yüksekliği 10 metredir. Sporcular tramplen atlamada olduğu gibi değerlendirilen 10 atlayış yaparlar.

Havuz

Atlama yarışmaları, tramplen veya kuleden havuza atlayarak yapılır. Havuzların şekli ve derinliği değişkendir. Bazı yarışmalar normal havuzların daha derin kısımlarında yapılır. Kulenin ve tramplenin kaymayan özel bir yüzeyi vardır ve el merdiveni ile değil normal merdivenle ulaşılır. 10 m kulenin altında minimum derinlik 3,5 m, diğer yükseklikler için ise minimum 1,8 m olmalıdır.

Skor Tutma

Dalıcılar her turda belirli bir deneme sayısı hakkına sahiptir; bu erkekler için genelde 6, kadınlar içinse 5'tir. Her dalış takla ve twist gibi çeşitli elemanlardan oluşmalıdır. Yarışma öncesi organizatörler gerekli koşulları belirler. Sporcular sadece bu zorunlu hareketleri yapışlarıyla değil aynı zamanda suya girişleriyle de puan alırlar, su sıçratmadan suya girmek ekstra puan getirir.

Skor

Olimpiyat ve diğer dünya şampiyonalarında 7 hakem bulunurken diğer yarışmalarda 5 hakem vardır. Her hakem her sporcuyu 10 üzerinden değerlendirir; sıçrama, uçuş ve suya girme üçer puan üzerinden değerlendirilir (10. puan hakemlerin takdiridir). Skorlar girildikten sonra en yüksek ve en düşük olanlar elenir ve elde edilen sayı hareketin daha önceden belirlenmiş zorluk katsayısı ile çarpılır.

Hareketler

Tanınmış 91 kule ve 70 tramplen dalış hareketi vardır.
Bunlar altı gruba ayrılır; ileri, geri, ters, içe doğru, burgulu ve arada kalkarak. Amuda kalkarak yapılan dalışlar için sadece 10 m kule kullanılır; diğer dalışlar ayakta yapılır.

Senkronize

Senkronize yarışmalarında iki takım arkadaşı kule veya tramplenden senkronize şekilde aynı yüksekliğe atlayıp aynı hareketleri veya birbirini tamamlayan hareketleri yapmaya çalışırlar. Buradaki en önemli özellik, kötü atlayan yarışmacıların da yüksek puan alabilmeleridir. Önemli olan, hata dahi olsa her şeyi senkronize yapmaktır. Senkronize atlama 2000 Olimpiyatları'yla olimpik bir dal olarak kabul edildi.

Hakemler

Hakemler havuzun yanında oturur ve 0-10 arası puanlar verirler.

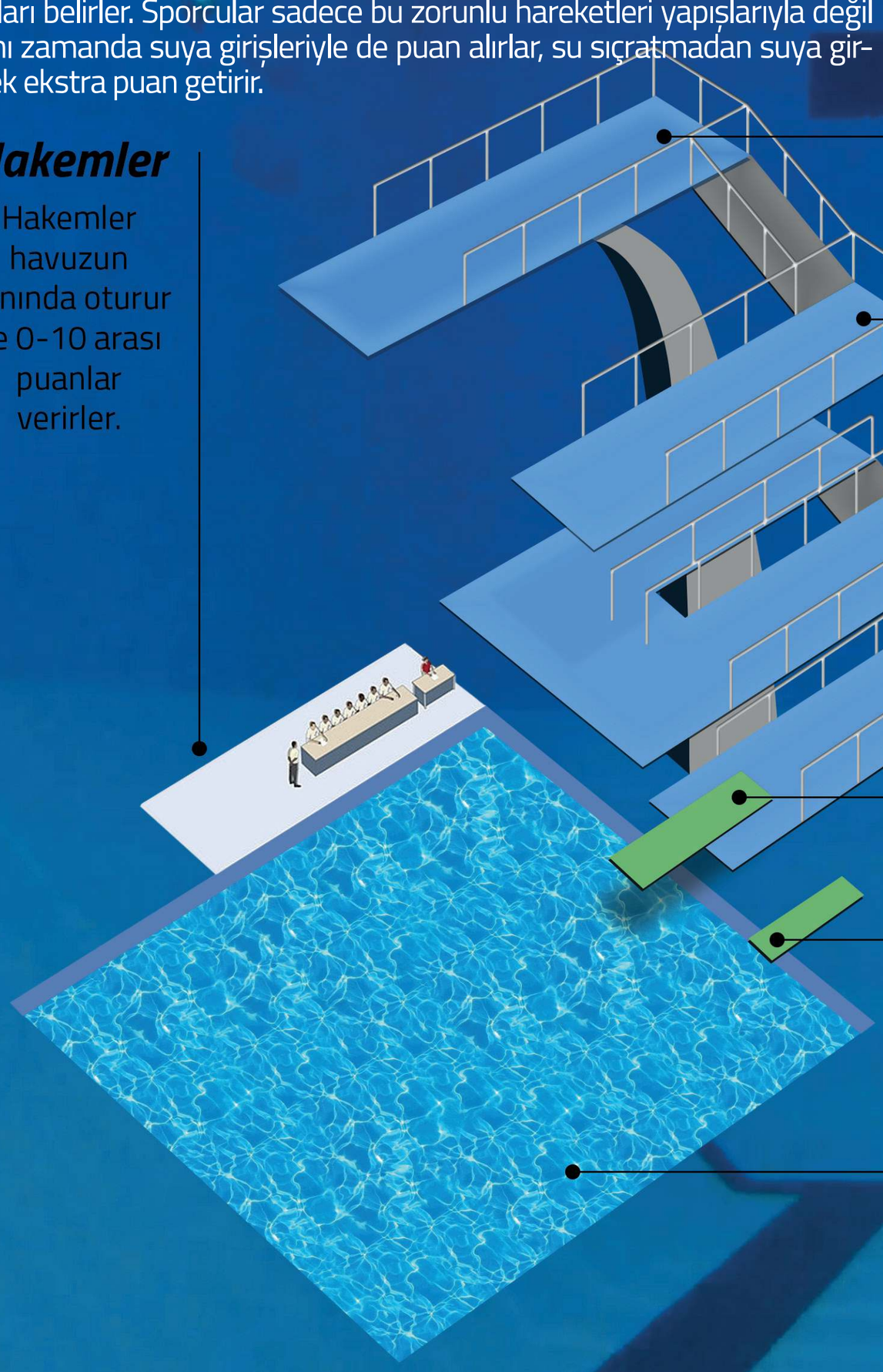

10 m kule

Olimpik aletin 4.katındadır.

7,5 m tramplen

Olimpiyatlarda kullanılmaz ama diğer yarışlarda sevilen bir yükseklikliktir.

5 m kule

Yarışmalarda çok az kullanılır ama antrenman için çok iyi yüksekliktir.

3 m tramplen

Olimpik bir yükseklik standartı.

1 m tramplen

Yüksektekilere oranla daha esnektir bu sayede sporcular daha yükseğe sıçrayarak hareketlerini yaparlar.

Su Fıskiyesi

Dalış anında suyunetkisini azaltmak için su yüzeyine su püskürtülür.

NEDİR?

DALMA
SUYA ATLAMA
SU SPORLARI

Biliyor muydunuz ?

Dünyaca ünlü oyuncu **Jason Statham**'ın İngiltere'de bir dalış sporcusu olduğunu biliyor muydunuz?

İzlemek için QR

NEDİR?

DALMA SUYA ATLAMA SU SPORLARI

TOM DALEY

Günümüzde bu sporun en önemli isimlerinden biri ise İngiliz sporcu Tom Daley. 1994 doğumlu olan Daley, 2016 Rio Yaz Olimpiyat oyunlarında 10 metre kule atlama da altın madalya kazanmıştı.

YARIM ASIRDIR HEP BİRLİKTE!

Kula®
www.kulayag.com.tr

Gümüşçeşme Mah. Kepsut Cad. No: 311/A
10040 Altıeylül, Balıkesir

emek yem

HANGİ MAÇ?

CHELSEA VS BARCELONA ŞAMPİYONLAR LİGİ SON16 İKİNCİ AYAK MAÇI

Tarih 8 Mart 2005. Londra'da bir Şampiyonlar Ligi akşamı, İlk maçta alınan 2-1'lik yenilginin ardından Stamford Bridge stadyumu sakinleri Katalan temsilcisini sahayı dar etmek için hazırlar. Maçın hakemi Pierluigi Collina ilk düdüğü çaldıktan sonra aynı motivasyonun Mourinho'nun sahaya sürdüğü ilk 11'de de olduğu anlaşılıyor. 19. Dakika da tabela da 3-0 olduğunda tur tamamen Mavilere göz kırparken 27. Dakikada gelen penaltı golü ile maç tekrar rayına oturuyordu.

Dakikalar 39'u gösterdiğinde ise daha önce sahalarda görülmemiş hareketler silsilesine tanıklık edeceğimizi kimse bilmiyordu. Başrol de futbolun sihirbazı Ronaldinho vardı.

Olay mahali tam olarak ceza sahasının hemen dışı; ceza yayının hemen üstü, ortalık biraz karışık. Önünde duran mavi bir set. Ricardo Carvalho,John Terry olması gereken yerdeler fakat bonus olarak birde Gudjohnsen orada mavi setin varlığını büyütüyor. Bu yetmezmiş gibi Frank Lampard, arkadan koşup yetişip engelleme çabası topu kullanım alanını daha da kısıtlıyordu. Top Ronaldinho'nun ayağına geldiği an sadece topu durdurmak için topa dokundu. Daha sonra ne olduysa oldu. Brezilyalı sanatçı pardon futbolcu, Rio karnavalında ki samba figürlerinden birkaç tanesini o anlarda bize sergiledikten sonra topa sağ ayağının dışı ile adeta bir fiske attı. Zaten birkaç saniye önce yaptığı figürlerle kafası karışan bizler ve Chelsea'li oyuncuların boş ve donuk bakışları arasında top kaleci Petr Cech'in koruduğu kaleye süzüle süzüle gitti ve top ağlarla buluştu. Ronaldinho ise ne yaptığından gayet emin şekilde golü kutlamaya başlamıştı bile. Maç daha sonra Chelsea'nin attığı golle 4-2 bitse de bu maç yıllar geçse de bu an ile hatırlandı ve hatırlanmaya devam edecek.

HANGİ AN?

RONALDİNHO'NUN YAPTIĞI SAMBAVARİ VURUŞ !

LİGİMİZDE FORMA GİYMİŞ **EN İYİ AFRİKALI İLK 11**

YEDEK KULÜBESİ

RICHARD KINGSTON

JOSEPH YOBO

ABDULZAHIR EL SAKA

EMMANUEL EBOUE

AHMED HASSAN

AYMAN ABDÜLAZIZ

TIJANI BABANGIDA

DANIEL AMOKACHI

EMMANUEL ADEBAYOR

JOHN MOSHOEU

NORMAN MAPEZA

MAMADOU NIANG

SİZE GÖRE ÜLKEMİZDE FORMA GİYMİŞ EN İYİ AFRİKALI 11 NASIL OLMALI ?

BU GÖRSELİN EKRAN GÖRÜNTÜSÜNÜ ALIP BİZE SOSYAL MEDYA ADRESLERİMİZDEN #DEPLASEDERGİ ETİKETİYLE YOLLAYIN.

@DEPLASEDERGİ

TOKYO 2020
PARALYMPIC GAMES

1 Year to Go!

DEPLASE DERGİ
DEĞİŞTİRMEYE GELEN SPOR DERGİSİ.

TOKYO

1 AĞUSTOS İTİBARİYLE

OLİMPİYATLARINA

AY	GÜN
11	22

KALDI

24 TEMMUZ 2020

SPOR EFSANELERİ

TUFAN KARAYEL

JESSE OWENS

Avrupa da yükselen sağ görüş sonucu Almanya'da iktidara gelen Nasyonal Sosyalist Parti lideri Adolf Hitler'in düzenlemek için bir hayli uğraştığı 1936 Berlin Olimpiyatlarındayız. Birçok ülkenin protesto amacıyla katılmayı reddettiği organizasyon tam anlamıyla bir Nazi propaganda aracına dönüşecekti.

Ama tüm bunlardan önce bu organizasyona damga vuracak isme biraz daha yakından tanımak için kıta değiştirmek zorundayız. Bu isim belki de tarihin görüp görebileceği en sıra dışı atletlerinden biri olan Jesse Owens'tan başkası değil.

Tarih 12 Eylül 1913, yer Amerika'nın güneyinde ki Alabama Oakville. O gün dünyaya gözlerini açan bu siyahi çocuğun adı James Cleveland Owens'tı. Siyahilerin dışlanıp geçinmekte zorlandığı bu coğrafyada üç kız ve altı erkek kardeşi arasında farkı doğuştan atlet özelliklerine sahip olmasıydı. Owens'ın koşu yeteneği gittiği okulda koçu tarafından fark edildikten sonra ilk rekorunu liselerarası bir yarışmada kırdı. Bu rekordan sonra birçok üniversite Jesse Owens'ı takibe almışlardı bile. Cleveland Teknik Yüksekokulu'nda 100 yard mesafeyi 9,4 saniyede koşarak dünya kırınca önce Ohio Devlet Üniversitesi koşu takımına, daha sonra da Amerika Birleşik Devletleri Olimpiyat ekibine dâhil edildi.

Tüm bu başarıların ardından böylesine komple bir sporcunun Olimpiyat kafilesine katılması garanti olmuştu. Ten rengi siyah bile olsa! Bunu belirtmem de ki amaç çok açık. Çünkü bütün her şey böyle güllük gülistanlık şekilde ilerlemiyor. Jesse Owens tüm bunları başarırken Amerika'da birçok adaletsizliğe uğruyor. Üniversitedeyken yalnızca siyahların konakladığı yerlerde kalıyor, sadece siyahilerin yemek yediği yerde yemek yiyor. Seyahatler de bile bu ayrımcılığa maruz kalıyordu. Zaten siyahilerin Amerika'da ki maruz kaldığı muamele de bundan ibaretti.

İşte tüm bu olumsuzluklar içerisinde bu komple sporcu Amerika Birleşik Devletlerini tam dört farklı kategoride temsil etmek için Berlin Olimpiyatlarına katıldı.

Katılmakla da kalmadı bu dört kategoride de rekor kırarak altın madalyaları topladı. Yazının başında da belirttiğim üzere adeta bir parti propagandasına dönüşen bir organizasyonda zayıfların, ezilmişlerin temsilcisi gibi tek başına dimdik durdu ve büyük bir başarının altına imzasını attı.

"Küçük bir çocukken zatürreyle savaşan Jesse, yıllar sonra böylesine efor gerektiren bir sporda dünya şampiyonu oldu. 25 Mayıs 1935'te Michigan'ın ev sahipliğini yaptığı Big Ten Şampiyonası'nda 45 dakika içinde 3 farklı dalda dünya rekoru kırarak adeta 1936 Olimpiyatları'nın provasını yaptı."

EDİPCAN ERTUĞRUL

RİVAYET 1

En bilindik hikâye Adolf Hitler'in müsabakaları takip ettiği yerde Jesse Owens'ın başarılarına dayanamaz ve kimseyi tebrik etmeden sinirle stadyumu terk etmesidir. Hitler'e göre üstün ırk olan beyaz ırkının aldığı bu mağlubiyet kabul edilemez.

RİVAYET 2

Bir diğer iddiaya göre dönemin spor muhabirlerinden Siegfried Mischner şöyle bir olaya tanıklık etmiştir; "Şeref tribününün arkasında Owens', Hitler'in elini sıkarken gördüm." Bu iddia çok sık dillendirilmese de buraya yazmakla mükellef olduğumu düşündüm.

RİVAYET 3

Jesse Owens'ın bizzat kendisinin açıklama yaptığı iddia edilen bu senaryo ise şöyle gelişir; "Hitler'in beni hor gördüğü doğru değil. Ben koşumu yaparken Hitler ayağa kalkıp beni alkışladı, bana el salladı. Ancak o zamanki siyasi durumlar nedeniyle bunun tersinde haberler yapıldığını düşünüyorum."

RİVAYET 4

Jesse Owens'ın siyahi olduğu için Hitler'in elini sıkmadığı hatta stadyumu terk ettiğine dair iddialara en sağlam anti tez bu gibi duruyor. Bu rivayete göre Jesse Owens bu başarıları elde ederken Hitler stadyumda bile değildi. Stadyumda olsa da zaten elini sıkamazdı. Çünkü olimpiyat görevlileri tarafından olimpiyatların ilk günü uyarılmıştı. Uyarının nedeni Alman sporculardan birinin kazandığı bir yarış sonrası Hitler'in gidip sadece Alman sporcuyu tebrik etmesi ve diğer sporcuların elini sıkmamasıydı. Bu hareket bazı şüpheleri de beraberinde getireceğinden Hitler o günden sonra kimsenin elini sıkmadı.

Bu rivayetlerden hangisi doğrudur bilemem. Sonuçta tarihin en karanlık insanlarından biri olan Adolf Hitler'in içinde olduğu her senaryo gerçek olabilir. Fakat şöyle bir gerçek var ki dönemin Amerika Birleşik Devletleri başkanı Franklin D. Roosevelt'in yaptığı yanlıştır. 1936 Berlin Olimpiyatları sonrası ülkeye dönen bütün sporculara hatta Owens'ın da yer aldığı 4 x 100 bayrak takımı da dâhil olmak üzere bütün sporculara bir teşekkür mektubu yollayıp onları Beyaz Saray'a davet eden başkan Roosevelt, Jesse Owens'a ne tebrik eder ne de bir davette bulunur.

Bu yanlıştan tam 40 yıl sonra dönülebildi. 1976 yılında başkan Gerald R. Ford, Owens'ı 'Başkanlık Özgürlük Madalyası' ile ödüllendirdi. 1979 yılında ise başkan Jimmy Carter 'Yaşayan Efsane Ödülü' ile Owens'ı Beyaz Saray'da ağırladı.

1980 yılında kanser sebebiyle hayata gözlerine yuman efsane atlet. Amerika Birleşik Devletleri'nde hakkı geç teslim edilen sporcuların başında geliyor. Öldükten sonra üniversitelere adı verildi, adına müze açıldı ve heykeller dikildi.

1980 yılında kanser sebebiyle hayata gözlerine yuman efsane atlet. Amerika Birleşik Devletleri'nde hakkı geç teslim edilen sporcuların başında geliyor. Öldükten sonra üniversitelere adı verildi, adına müze açıldı ve heykeller dikildi.

1990'da dönemin başkanı Geoege Herbert Walker Bush, Owens'ın o dönem hayatta olan eşine onun için 'Kongre Altın Madalyası' ödülünü takdim etti.

Jesse Owens aramızdan ayrıldığı dönem başkan olan Jimmy Carter, Owens'ın ölümünün ardından şu sözleri söylemişti;

"Zulüm, yoksulluk ve ırkçılığa karşı mücadeleyi Jesse Owens kadar belki de hiçbir atlet sembolize edemez. Onun başarıları birçok sporcuya örnek olmuştur. Düzenlediği etkinlikler ve ziyaretlerle sporun gelişimi için çalışmalar yapmış, kendini gençlere adamış, arkasında büyük bir miras bırakmıştır."

Jesse Owens, Dünya atletizmi hatta spor tarihine ismini altın harflerle yazdırmış büyük bir efsanedir.1936 Berlin Olimpiyatlarında 100m, 200m, 4x100m bayrak ve uzun atlama kategorilerinde aldığı altın madalyalar ise sadece bir altın madalya olarak adlandırılamaz. Dünya spor tarihinde bu kadar zor şartlarda yazılmış bir başarı hikâyesi daha bulmanız imkânsız olabilir. Bu yüzden Jesse Owens'ı dergimizin bu köşesinde anmaktan gurur duyuyoruz.

Jesse Owens bize bıraktığın bu miras için sana binlerce kez teşekkürler!

Luz Long VS Jesse Owens

Owens kazandığı üç altın madalyadan sonra yarıştığı son kategori olan uzun atlamada ki en büyük rakibi Alman Luz Long'tu. Herhalde yarıştan önce Jesse Owens'ta dâhil kimse bu yarışın sıkı bir dostluğa dönüşeceğini tahmin edemezdi. Yarışma başlamadan önce Long, Owens ile muhabbet etmeye başlamıştı bile. Hitler bu duruma kızmıştı. Yarış sonunda Long'un da yardımlarıyla Owens, 8.05'lik atlayışla altın madalya sahibi olurken onu ilk tebrik eden yine Luz Long oluyordu. Olimpiyatların ardından askere alınan Long ile mektuplarla da olsa iletişimde kalan Jesse Owens, Long için şunları söylemiştir;

"Orada, Hitler'in önünde bana yakınlık göstermek büyük cesaret isteyen bir işti. Bugüne kadar kazandığım tüm madalya ve kupaları eritseniz, o anda Long'a karşı hissettiğim 24 karat dostluğun kaplaması bile etmez."

1936 Berlin Olimpiyat Oyunları'nın yıldızı ABD'li efsane atlet Jesse Owens, bütün başarılarının yanında atlarla yarışması ile de eleştirilere maruz kalmıştı.

ABD'li atlet, ***"İnsanlar bana bir Olimpiyat şampiyonunu atlarla yarışmasını küçük düşürücü bulduklarını söyledi ama ne yapabilirdim ki? Dört Olimpiyat altınım var ama onlar karın doyurmuyor"*** demişti.

İZLENMELİ

Jesse Owens'ın hayatı ve 1936 Berlin Olimpiyatları'nda ki başarıları beyaz perdeye 'RACE' filmi ile aktarılmıştır.

le Tour de France

“FROOME YOK, THOMAS FORMSUZ, INEOS ESKİSİ KADAR GÜÇLÜ DEĞİL...” YORUMLARININ GÖLGESİNDE HERKES BU SENE ÇOK FARKLI BİR FRANSA BİSİKLET TURU BEKLİYORDU. BELKİ DE BEKLENEN BİR YERE KADAR GERÇEKLEŞTİ AMA SONUNDA TEAM INEOS (ESKİ ADIYLA TEAM SKY) TOUR’DA EGAN BERNAL VE GERAİNT THOMAS İLE DUBLE YAPMAYI BAŞARDI. GENÇ KOLOMBİYALI YAKIN DÖNEMDE TOUR’U KAZANAN EN GENÇ İSİM OLMANIN YANI SIRA BU BAŞARIYI KAZANAN İLK KOLOMBİYALI OLDU.
GELİN NELER OLMUŞ BERABER BAKALIM...

SERHAT BİÇER

"ALA" EDITION

NE BEKLİYORDUK ?

En önemli genel klasman favorileriden Chris Froome Dauphine'de ağır bir kaza geçirdi ve bu sene Tour'a katılamadı. Bu durumun bir çok genel klasman favorisi ismin ve takımın iştahını kabarttığı su götürmez bir gerçekti. Genel olarak bakarsak; Team Ineos Geraint Thomas ve Egan Bernal, Jumbo Visma Steven Kruijswijk, Movistar Nairo Quintana, Mikel Landa ve Alejandro Valverde, AG2R La Mondiale Romain Bardet ve FDJ Thibaut Pinot ile favoriler arasındaydı. Emmanuel Buchmann, Enric Mas, Jakob Fuglsang, Julian Alaphilppe, George Bennett gibi isimler de her an her şeyi yapabilecek potansiyeldeydiler.

Diğer taraftan bir yarışta sprint mayosu için bekleniyordu. Son yıllara damgasını vuran Peter Sagan, Elia Viviani, Dylan Groenewegen, Caleb Ewan, Michael Matthews gibi ağır toplar sprint finişleri için biçilmiş kaftanlardı.

Dağların Kralı mayosu içinse, Giro'dan yorgun gelen ve genel klasman için savaşmayacağını az çok belli eden Vincenzo Nibali, Tim Wellens, Thomas De Gendt gibi isimler ön plana çıkmıştı.

NELER OLDU ? 1.HAFTA

1 yıldır beklenen gün gelip çattı ve TDF 2019 Brüksel'de başladı. İlk gün bütün dünya otoritelerinin beklediği gibi bir sprint finişine sahip oldu, ancak Peloton'un ilk hafta gerginliği yüzünden birkaç ufak kaza meydana geldi. Belki de bunların en önemlisi o gün sprinte girmesi beklenen Dylan Groenewegen ve genel klasman adaylarından Jakob Fuglsang idi. Özellikle Fuglsang'ın kazası biraz ağırdı zira yüzünde açılmalar vardı. Tüm bunların gölgesinde Team Jumbo-Visma'dan Mike Teunissen çok büyük bir sürprize attı ve Sagan, Ewan, Viviani gibi isimlerin önünde sprint finişini kazanmayı başardı.

İkinci gün Tour'a takım zamana karşı etabıyla devam ettik ve belki de bu klasmanın en iyi 2 takımı olan Team Jumbo-Visma ve Team Ineos 1-2 olarak bitirdi. Tour de France neden Brüksel'de diye soranlarımız içinse, Brüksel Belediyesinin organizasyonun burada başlaması için ASO'ya 11 Milyon Euro ödeme yaptığı açıklandı. Zamana karşının ardından genel klasmancılar arasındaki farklar çok açılmadı ve Mike Teunissen sarı mayoyu taşımaya devam etti.

Üçüncü gün belki de ilk büyük heyecanların yaşanmaya başladığı gün oldu. Gün başladığında etabın adeta Julian Alaphilippe için oluşturulduğu konuşuluyordu Finişe 15 km kala Julian Alaphilippe zirveye yakın atağını yaptı ve inişle biten üçüncü günde yarattığı farkla sarı mayonun sahibi oldu, ki bu da büyük bir peri masalının başlangıcıydı.

Günler hızla ilerleyip dördüncü güne geldiğimizde sprinter takımlar kaçış grubuna izin vermedi ve finalde Quick-Step, Team Sunweb, Team Jumbo-Visma, Bora-Hansgrohe gibi takımlar sprint trenlerini kurmayı başardılar. Bunların arasında günün kazananı İtalyan sprinter Elia Viviani oldu. Genel klasmanda Alaphilippe sarı mayoyu taşımaya devam ederken, yeşil mayo yani sprinterlerin mayosunda son yıllarda olduğu gibi Peter Sagan liderliği devam ediyordu.

Peter Sagan dedik ve o Peter Sagan beşinci gündeki sonu biraz eğimli olan sprint finişini almayı başardı.

1.HAFTA NELER OLDU ?

Klasiklerden de hatırlayacağımız gibi ufak çaptaki yokuşları iyi alabilen Sagan bu etabın onun için çok uygun olduğunu zaten biliyordu ve gereken yerde atağını yapıp sonuca ulaştı. Ertesi gün bu yılın ilk ciddi zirve finişi vardı ve çoğu şey kendisini az çok belli edecekti. La Planche des Belles Filles' de biten son kilometresinde yüzde 24 eğim olan zirve finişini Dylan Teuns kazandı. Giulio Ciccone etabı ikinci tamamlayarak sarı mayonun yeni sahibi oldu. Genel klasman adaylarından Geraint Thomas, Alaphilippe, Pinot gibi isimler iyi iş çıkardılar.

Bir önceki günkü ağır etaptan sonra bisikletçiler 7.günde tekrar sprint finişiyle karşı karşıya kaldılar ve kazanan bu kez Team Jumbo-Visma'dan Dylan Groenewegen oldu. Bu 200 kilometrenin üzerindeki etapta Elia Viviani eski günlerini aradığının sinyallerini verdi, ek olarak Avustralyalı Caleb Ewan yine finişte çok yakındı ancak o gün bugün değildi...

İlk dinlenme gününe yaklaştığımız 8.etapta kazanan kaçış gruplarının usta ismi Lotto-Soudal takımdan Thomas De Gendt oldu. Belçikalı, üstün bisiklet bilgisi ve kuvvetiyle doğru zamanda doğru hamleleri yaptı ve etabı kazanmayı bildi. Finiş öncesi son zirvede Alaphilippe ve Pinot birlikte atak yaptılar ve genel klasmancılardan önemli zamanlar çalmayı başardılar. Bu sayede Julian sarı mayosuna tekrar kavuştu.

9.günkü etabın kaçışa gidebileceği çok önceden konuşuluyordu. Ve bu yüzden de çok kalabalık bir kaçış grubu oluştu. İçlerinde genel klasmanı tehdit edebilecek bir isim olmadığı için ana grup günü aktif dinlenerek geçti. Günün galibi Güney Afrikalı süper domestik Darly Impey oldu. Impey'i 2009 Türkiye Bisiklet Turunu kazanmasından hatırlayabiliriz. Genel klasman da her hangi bir değişiklik bugün de olmadı.

10.gün dinlenme öncesi son gündü ve genel olarak sakin geçmesi bekleniyordu. Ancak... Kan kokusu alan Team Ineos ve Quick-Step son 25-30 kilometrede yandan esen rüzgarı da kullanarak ana grubu dağıttı. İlk denemeyi yapan EF-Education First takımı ve tabiiki bazı genel klasmancılar geride kaldılar, Pinot, Porte, Uran gibi... Bu yorucu günün kazananı geleceğin süperstar adayı Wout Van Aert oldu. Cross bisikletinden kalma dayanıklılığını Viviani, Sagan, Ewan gibi sprinterlerin olduğu yerde sprint finişi kazanarak bir kez daha gösterdi. İlk dinlenme gününe girerken Sarı Mayoda Julian Alaphilippe, Yeşil Mayoda Peter Sagan, Dağların Kralı mayosunda Tim Wellens ve Beyaz Mayoda da Guilio Ciccone liderliği vardı.

2.HAFTA NELER OLDU ?

Uzun bir ilk haftanın sonrasında sporcular biraz da nefes aldılar çünkü ikinci hafta Pireneler etapları başlayacaktı. Aranın sonrasında ilk gün dinlenme gününde ailesiyle buluşan ve bunun moraliyle de etabı alan Caleb Ewan resitali vardı. Ewan bu sene gerek Türkiye turunda, gerek Giro'da etaplar alarak dikkatleri üzerinde çekmişti. Ancak öyle ya da böyle bu sene Avustralyalının ilk Fransa Turuydu ve ilk senesinde bir sprint finişi kazanmayı başardı.

12.etapta artık dağlara giriş yaptık. Dağların arasındaki sprint kapısındaki puanları almak isteyen Peter Sagan kaçış grubuna girmek isteyince uzunca bir süre kaçış grubu oluşamadı.

NELER OLDU ? 2.HAFTA

Oluşan grup yaklaşık 40 kişiydi ve içerisinde Nibali, Simon Yates, Thomas De Gendt, Gregor Mühlberger gibi iyi yokuşçular da vardı. Sagan puanları alıp geriye çekildi ve son bölümdeki atağıyla son Vuelta şampiyonu Simon Yates, zirve sonrası inişle biten 12.etabı Bilbao ve Mühlbergerin önünde almayı bildi. Bahrain-Merida takımından Rohan Dennis sportif direktörüyle yaşadığı tartışma yüzünden etabı yarıda bıraktı ve bir süre kendisinden haber alınamadı. Belki de bu olay bu senenin en ilginç olaylarından biriydi.

13.etap bir "Bireysel Zamana Karşı" etabıydı ve bugün artık Alaphilippe'in mayoyu kaybedeceği bir gün olarak konuşuluyordu. Ama beklenen olmadı ve Fransız hem etabı kazandı hem de en yakın rakibi olan Geraint Thomas ile arayı açmasını bildi. Bu adeta bir gövde gösterisiydi ve genel klasman için aday olduğunu dosta düşmana gösterdi. Son yılların en heyecanlı zamana karşı etabını hep beraber izledik. Bugünün kaybedenleri beklendiği gibi Quintana, Landa gibi isimler oldu. Sürpriz olarak ise Adam Yates bu senenin onun senesi olmadığını gösterdi. Günün üzücü olayı ise geleceğin en büyük yıldızı Wout Wan Aert'ın etabın son bölümlerinden çok ciddi bir kaza yaşayıp abandone olmasıydı.

14.etap, "Hoş geldin Tourmalet". Geldi, geliyor, sarı mayo bugün değişiyor derken yine beklenen olmadı. Pinot sonda yaptığı keskin atağıyla çok formda olduğunu gösterdi ancak Alaphilippe'de gereken cevabı verdi. Pinot etabı kazansa da Julian sarı mayoyu taşımaya devam etti. Günün kaybedenleri Bardet, Porte, Quintana gibi bisikletçiler olurken; Thomas ilk kez zaman kaybetti. Ancak Bernal, Kruiswijk, Buchmann çok güçlü olduklarını bir kez daha gösterdiler.

15.Etap Alplerdeki bir başka dağlık zirve olan Prat D'Albis zirvesiydi. Son bölümü soğuk ve yağışlı geçen etabı Mitchelton-Scott takımında Simon Yates kazandı ve bu zaferle bu seneki ikinci galibiyetini elde etti. Yates belki de genel klasman için inat etmese her büyük turda birden fazla etap kazanabilecek bir yetenekte olduğunu herkese tekrar kanıtladı. Alaphilppe ilk kez zaman kaybetse de sarı mayoya tutunmasını bildi. Pinot bir kez daha atak yaptı ve ilk haftada kaybettiği zamanları geri kazandı. Bir diğer dikkat çeken isim ise Mikel Landa Meana oldu. Yaptığı uzun atak sayesinde az da olsa zaman kazandı ancak zamana karşı etabında kaybettiklerinin yerini henüz doldurabilmiş değildi.

NELER OLDU ? 3.HAFTA

Prat D'Albis ikinci dinlenme günü öncesi son etaptı ve artık her şeyin belli olacağı, dananın kuyruğunun kopacağı son haftaya geldik. İlk gün bisikletçiler Nimes-Nimes etabında bizlere güzel bir sprint finişi izlettiler. Tour de France çaylağı Caleb Ewan ikinci etabını kazanarak yılın en iyi sprinterlerinden birisi olduğunu kanıtladı. Etap özelinde Quick-Step çok çalışsa da son düzlükte Ewan bütün rakiplerinden daha uzun sprint atmasına rağmen etabı kazanmasını bildi.

17.Etap'da yine aylar önce kaçış grubuna gideceği belli olan etaplardandı. Bir de üzerine ana grubun aktif dinlenmeyi abartması sonucu 15 dakika civarı farklarla son yokuşa girdik. Bu tarz etapların aranan ismi, son Avrupa Şampiyonu Matteo Trentin son yokuşa başlar başlamaz yaptığı atağıyla zirveyi önde geçti ve inişte bu avantajı iyi kullanarak kolayca etaba gitti. Kasper Asgreen etabı ikinci bitirirken etaba damga vuran olay Tony Martin ve Luke Rowe arasındaki sürtüşmeydi. Yarış komiserleri yarış sonrası incelemeden sonra iki bisikletçiyi de yarıştan diskalifiye etti.

18.Etap adeta bir Kolombiyalının onur gününe dönüştü ve Nairo Quintana, Valloire zirvesine yaklaşırken çok doğru bir zamanda atak yaparak, gerçek bir dağ keçisi olduğunu, 2500 metre gibi irtifalar da gerçek bir dağcı olduğunu bize tekrar hatırlattı. Bardet etabı ikinci bitirerek Dağların Kralı mayosunu sırtına geçirdi ve bu da Fransız için buruk bir teselli oldu. Arka tarafta ise genel klasman savaşlarında Julian Alaphilppe tırmanışta geride kalmıştı ki şahsımın gördüğü son 10 yıldaki en iyi iniş perfor

19.Etap bir çok beklenmeyene sahne oldu, ve Doğa Ana "Egan Bernal" Tour de France 2019 galibi olacak dedi. Hızlı başlayan etabın Col de l'Iseran da kopacağı tahmin ediliyordu çünkü herkes çok yorgundu ve 20.etaba atacak kurşunları kalmamıştı. Dünün yorgunu Quintana erken düştü ve sahne büyük patronlara kaldı. Team Ineos'un sıkı temposuna Team Jumbo-Visma'nın da destek vermesiyle Julian Alaphilippe yaklaşık 5-6 km kala geride kaldı. Egan Bernal'ın sıkı temposuna sadece kaçış grubundan Simon Yates eşlik edebildi.

Zirveye Thomas, Buchmann, Kruiswijk gibi isimler Bernal'den 1 dakika, Alaphilippe ise 2 dakika 5 saniye geride girmişti. Bu da sanal sarı mayonun Egan Bernal'e geçtiğinin göstergesiydi. Derken olanlar oldu, bir anda Tignes zirvesi yolunda dolu yağışı ve toprak kayması olduğu haberleri geldi. Komiserler en doğru kararı alarak yarışı durdurdular ve l'Iseran tepesindeki sürelerin yarış sonucu olduğunu bildirdiler. Bu durum bisikletçiler arasında bir çok tartışmaya da yol açtı. Belki de Simon Yates muhtemelen bir etap galibiyetinden, Julian Alaphilippe ise inişteki avantajını kullanarak geri kazanacağı saniyelerden oldu. Günün hatta Tour'un en üzücü olayı Thibaut Pinot sakatlığına yenik düşerek gözyaşları içerisinde yarışa veda etmesi oldu. Fransızın dizini bisikletinin gidonuna çarptığı ve bu yüzden bir sakatlığının oluştuğu öğrenildi. Son ana kadar dirense de başaramadı. Gerek takım arkadaşları gerekse de diğer bisikletçiler Pinot'u teselli etseler de Fransız bisikletçi bu sene de amacına çok ufak nüanslar yüzünden ulaşamadı.

Bu sonuçla Egan Bernal liderliği alırken Geraint Thomas ikinci, Julian Alaphilippe ise üçüncü sırada 20.etaba başladılar. Önceki günkü toprak kayması bugünkü etaba da etki edecek olduğundan komiserler yarışı kısaltıp rotayı değiştirdiler. Val Thorens'de bitecek zirve finişi adeta bir duvar gibiydi. Ve bu kez de tecrübeli İtalyan Vincenzo Nibali gerçek bir dağcı olduğunu ispat etti. Tırmanışın ortalarına doğru yaptığı solo atağıyla etaba giden Nibali'yi son dünya şampiyonu yaşlı kurt Alejandro Valverde ve Mikel Landa Meana takip etti. Bu atakları Movistar takımına takımlar klasmanın da birinciliği de getirecekti. Arka tarafta Buchmann'ın çabalarına rağmen Egan Bernal ve Geraint Thomas kol kola TDF 2019 galibiyetini kutlayarak zirveye ulaştılar. Team Jumbo-Visma yaptığı sıkı tempoyla Alaphilippe'den biraz daha zaman çaldı ve Steven Kruijswijk'ı kürsüye taşımayı başardılar. İlk 10'un geri kalanında, Buchmann, Alaphilippe, Landa, Uran, Quintana, Valverde ve Barguil sıralaması oluştu.

Uzun ve yorucu bir 3 haftanın ardından ulaşmamız gereken yere, Paris'e geldik. Her sene olduğu gibi Kraliyet Sprintine sahip olan Paris etabı izleyenlere güzel bir Paris gezisi sundu. Sprint finişi beklenen etabın favorileri her zaman olduğu gibi; Peter Sagan, Caleb Ewan, Elia Viviani, Dylan Groenewegen gibi isimlerdi. Büyük heyecana sahip olan son metrelerde çok iyi bir sprint atan Lotto-Soudal takımından Caleb Ewan son günün kazananı oldu ve bu sene Tour'da üçüncü etabını kazanmış oldu.

KAZANANLAR...

Kazalar, ataklar, dağlar, kaçışlar derken bu seneki muhteşem maceranın sonuna geldik ve kazananlar şöyle oldu:

GENEL KLASMAN ŞAMPİYONU (SARI MAYO):

EGAN BERNAL GOMEZ (TEAM INEOS)

SPRINT KLASMANI ŞAMPİYONU (YEŞİL MAYO):

PETER SAGAN (BORA-HANSGROHE)

DAĞLARIN KRALI KLASMANI ŞAMPİYONU (POLKADOT MAYO):

ROMAIN BARDET (AG2R LA MONDIALE)

GENÇLER KLASMANI ŞAMPİYONU (BEYAZ MAYO):

EGAN BERNAL GOMEZ (TEAM INEOS)

Ve bu etapla beraber Tour de France 2019'un da sonuna geldik. Gelin son olarak kısa kısa notlarla TDF 2019'da neler olmuş beraber bakalım...

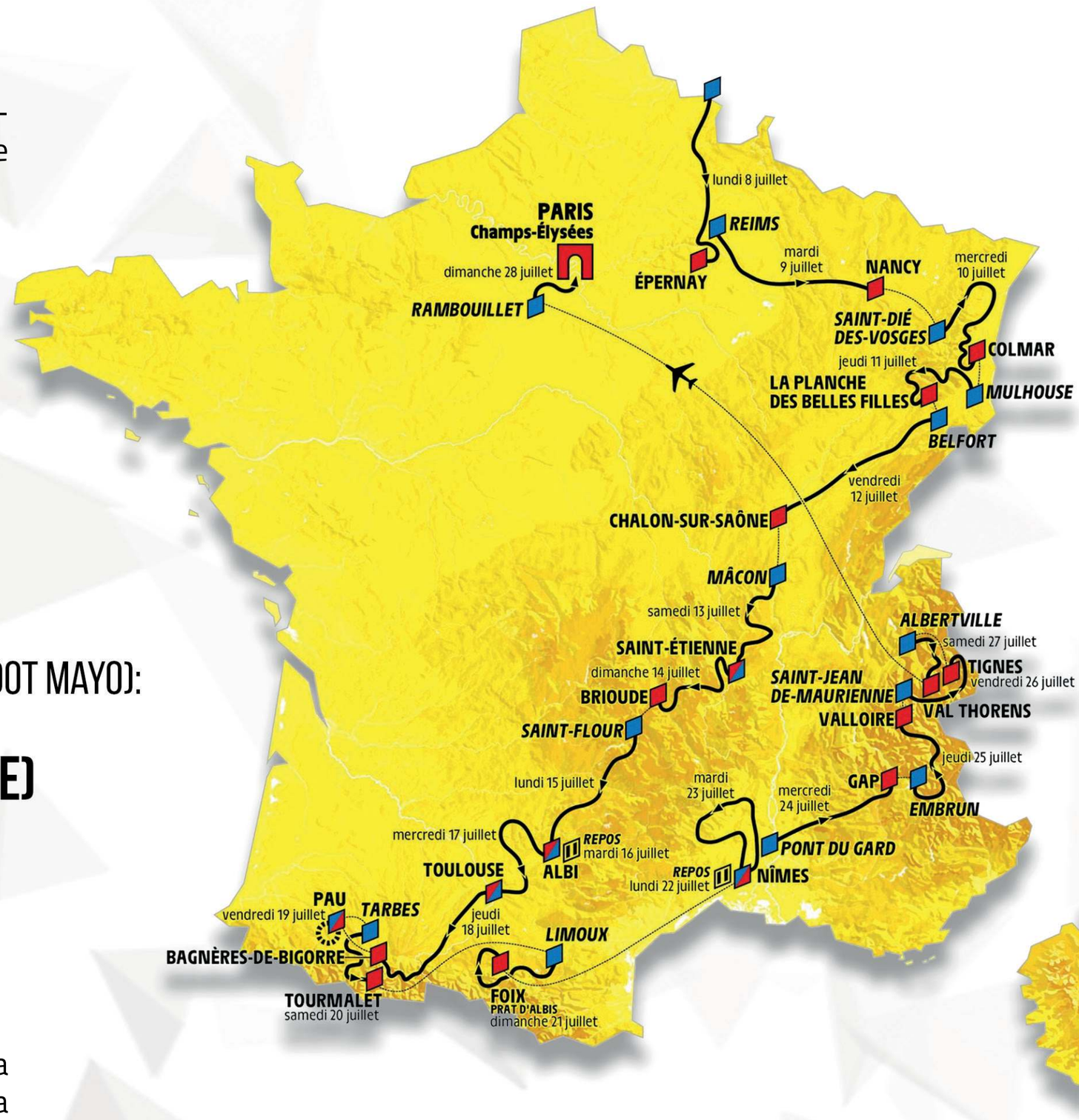

Kazananlar

Egan Bernal: Genç Kolombiyalı 22 yaşında çok büyük bir işe imza atarak TDF 2019 galibi oldu. Bernal muhtemelen önümüzdeki 10 yıla da damgasını vurabilecek potansiyelde olduğunu bütün dünyaya gösterdi.

Julian Alaphilippe: Son dönemin en büyük yıldızı çok büyük bir hikayeye imza atıyordu ki nefesi yetmedi, ya da tanrılar böyle istedi. Klasiklere bu sezon da damga vurmuştu ancak hiç kimse onun genel klasman için çabalayacağını tahmin edemiyordu. Bu çabasıyla beraber Fransa Turunun en savaşçı bisikletçi ödülünü de almasını bildi. Bir dahaki sefere LouLou...

Caleb Ewan: Avustralyalı sprinter bu yılın en iyi saf sprinteri olduğunu gösterdi. Önemli rakipleri önünde 3 etap kazandı, üstelik de ilk TDF senesinde.

Team Ineos: Neden en büyük olduklarına bir kez daha şahit olduk. Froome gibi bir lider yokken dahi çok iyi organize oldular ve 3.haftada en güçlü takım olmayı başardılar. Ego savaşlarına girmediler ve geçen senenin de üzerine çıkıp TDF 2019'u birinci ve ikinci bitirdiler.

Team Jumbo-Visma: 2 sene önce Kruijswijk Giro'da tek başına cümle alemle savaştı. Ama bu sene gördük ki onun bütün sıkı yokuşlarda bazen 2, bazen 3 domestiği olduğunu gördük. Tamı tamına 4 etap kazandılar ki bu da gelişimlerinin en büyük göstergelerinden.

Team Mitchelton-Scott: Adam Yates isteneni veremese de Simon Yates, Dylan Teuns ve Matteo Trentin ile 4 etap kazanıp büyük iş başardılar.

Kaybedenler

Thibaut Pinot: Çok güçlüydü, çok formdaydı ama yine en olmayacak şeyler başına geldi yarışı maalesef ki terketti. Bu olaylar olmasaydı belki de Bernal'i zorlayacak tek isimdi.

Enric Mas: Geçen seneki Vuelta'dan sonra daha iyi olması bekleniyordu ancak ne kendisi için ne de sarı mayoyu koruyabilmek için varlık gösteremedi.

Jakob Fuglsang: Dauphine kazanarak gelmişti ama 3 haftanın onun için uzun olduğunu tekrar hatırlattı. Klasiklere ve 1 haftalık yarışlara devam!

Team Movistar: Takımdaşlık ve adanmışlıktan uzak bir 3 hafta geçirdiler. Anlaşamadılar ve anlaşmak da istemediler.Quintana etap alsa da genele bakınca formsuzdu, zira Landa ve Valverde de isteneni veremediler. Tek tesellileri takım klasmanını birinci bitirmek oldu.

BİR WIMBLEDON GÜNCESİ

GÖKALP TEKŞEN

Yemyeşil her yer. Sadece kortlar değil; kortları çevreleyen duvarlar da sarmaşık kaplı. Kortların arası belli ki özenle aranje edilmiş çiçeklerle dolu. Çiçekler genelde mor. Her yer turnuva rengi. Ara sıra gözünüze kaliteli kahverengiler çarpıyor. Ve de altın rengi. Turnuvanın karakteri her yerde kendini hissettiriyor. Merkez Kort'tan Oyuncu Alanı'na bir köprü geçiyor. Oyuncuların onun için çok fazla insan arasına karışmalarına gerek yok. Dış kortlarda maç yapıyorlarsa güvenlik eşliğinde geçiyorlar o kalabalığın içinden, o kadar. Her yer çok kalabalık. Belli ki insanlar için burası bir festival. Herkes çok keyifli görünüyor. Çok fazla şık insan var. Aynen o meşhur at yarışlarına gider gibi gelen şık insanlar. 'Bana bu sıcakta para versen ceket giymem' dediğimi hatırlıyorum arkadaşıma. Sonra etrafı kolaçan etmeye devam ediyoruz. İnsanın nereye gideceğini kestirmesi çok zor, çünkü alan çok büyük. Sonra sağımıza bakınca Merkez Kort'un solunda merdivenler görüyoruz. Merdivenin bittiği yerde tribünü bize dönük olan bir kort var. Oraya çıkıyoruz ve o kortun sağında koskocaman bir çayır tepe çıkıyor karşımıza. Burası Henman Tepesi. Piknik örtüsünü, yiyeceğini içeceğini alan buraya gelmiş; ana kortlardaki maçları izliyor, muhabbet ediyorlar. Havada güneş kremi kokusu var. Hava bizim için bile çok sıcak; İngilizler eriyor olmalı. Sonra Merkez Kort'un öteki tarafını geziyoruz. Orada yakın zamanda açılan bir ana kort var ve birkaç küçük tribünlü kort. Aralarda da 7–8 tane tribünsüz kort. Adımınızı attığınız anda skor anonsu duyuyorsunuz. Yan yana oynanan bir sürü maç. Oryantasyon işini böylece halletmiş oluyoruz ve de ilk maça girmeye karar veriyoruz. Ama Wimbledon macerası ilk maça girmeden birkaç saat önce başladı. İsterseniz önce kuyruktan, The Queue'dan başlayalım. Londra'ya indiğimde saat yaklaşık 8:15'ti ve tenis merkezine en hızlı nasıl ulaşırım konusunda son hesapları yapmaya başladım. Önceki akşam araştırmıştım. Southfields İstasyonu'na gitmem gerekiyordu.

Son kez Google'a baktım ve havaalanından Piccadilly hattındaki trene bindim. Bu noktada The Queue'ya dair hiçbir fikrim olmadığını söyleyeyim. Sadece Mert Ertunga'nın yazısını okumuştum (http://www.mertovstennisdesk.com/2017/07/02/a-unique-culture-the-queue-at-wimbledon/) ve orada kamp yapanların hikayeleri beni içeri girebilme konusunda hafif endişelendirmişti. Endişenin sebebi basit: Belirsizlik. Wimbledon, önceden halka bilet satışı yapmayan tek turnuva — hatta belki de tek spor organizasyonu.

Yani kâğıt üstünde, oraya gittiğinizde içeri girememe olasılığı var. Bu durum da Wimbledon'ın onlarca geleneğinden biri. Nasıl Merkez Kort'un açılışını önceki senenin erkek şampiyonu pazartesi günü saat 1'de yapıyorsa (bir yerde kadın şampiyona da açtırmaları gerekecek) ve sadece beyaz giyinilebiliyorsa, önceden bilet satışı da yok. Aralık ayı açılan bir çekilişe katılabiliyorsunuz; kazanırsanız az sayıda bilet sahibi kişiden biri oluyorsunuz. Ya da üyeyseniz bilet hakkınız olabilir. Bu ikisi yoksa, sırada beklemeniz gerekecek.

Wimbledon'ın kapasitesi yaklaşık 45 binmiş. Bu hafta öğrenmek durumunda kaldım, girip giremeyeceğimi kestirebilmek için (meğer böyle endişelere gerek yokmuş). On binlerce kişinin organizasyonu haliyle çok zor. Onun için ben hengâme bekliyordum oraya geldiğimde. Bir de Merkez Kort'a bilet alacak insanları merak ediyordum. Onlar gerçekten çadır kurup uyuyorlar mı orada?

Bu sorular içerisinde Southfields İstasyonu'na geldim. Tren tenis severlerle doluydu tabii ki. Başkalarının da bu saatte gelmiş olması yüreğime su serpti. Bir yandan da onlardan daha hızlı kuyruğa girme konusunda strese girdim. Üstüne üstlük yanımda tekerlekli valiz varken. İstasyondan beş dakikalık bir yürüyüş sonrası kuyruğun başında görevliler karşıladılar ve bir kulvardan park gibi gözüken bir yere girdik. Saat 9:50; 40 dakikaya seyirciler içeri alınmaya başlayacak. Queue alanına girer girmez tek sıra halinde yaklaşık yüz kişilik bir sıra belirdi sağ tarafımızda. İyi dedim, bu sıra çabuk erir. Sonra gördüm ki orası kuyruğun en ön kısmıymış nerdeyse ve asıl Queue arkadaki futbol sahası büyüklüğündeki alandaymış :-) Kulvarın sonuna geliyoruz ve oradaki görevliler bize Queue'ya ve turnuvaya dair 20 sayfalık bir kitapçık veriyor ve üzerinde Q yazan sarı bayrağa gitmemizi söylüyor. Orası sıranın sonuymuş ve bize sıra numaramız verilecekmiş. Oraya gittiğimizde ilk sıra kartımı alıyorum. 7479. Sıradayım ve gayet mutluyum. İçeri girmeme riski yok; sadece ne zaman gireceğimi bilmiyorum. O futbol sahası büyüklüğündeki yeşil parka boydan boya 10 tane beyaz çizgi çekilmiş. İnsanlar bu çizgilerin kenarında sıralanıyorlar. Alanın en başında da çadırlar var. Orada ayrı bir mor Q bayrağı var. Bu ertesi günün (perşembe) sırasıymış ve çarşamba günü için kamp yapanlar zaten çadırlarını toparlamışlar ve o anda ilk başta gördüğüm sıranın en başındalarmış.

Bu bekleme alanı ayrı bir şenlik alanı gibi. Çok geniş. İnsanlar frizbilerini, raketlerini, tenis toplarını, rugby toplarını, iskambil kağıtlarını getirmiş oynuyorlar. Futbol topu da var. Haliyle hemen iki kale maç bile başladı bir ara. İnsanların elinde sıra kartı olduğu için 'yerim kapılacak mı' stresi yok. Millet sakin. Çoğu insan içmeye başlamış; şarap şişeleri, biralar. Derken zaman geçiyor ve yeni bir görevli geliyor. Artık toparlanmamız gerektiğini ve birazdan içeri doğru yürümeye başlayacağımızı söylüyor. Heyecan sarıyor ve yürümeye başlıyoruz.

Saat yaklaşık 11:45 gibi o büyük yeşillik alanını bitirmiş oluyoruz ve kuyruğun son 250–300 metrelik kısmına geliyoruz. Burada her yerde sponsor standları var. Onları geçince son emanet ofisi. Oraya valizimi bırakıyorum ve sırada olduğum yere gidiyorum hızla. Artık çok yakınız turnuvaya. Güvenlikten geçiyoruz. Bir sokak üzeri köprüden geçeceğiz ve oradayız. Karşıdan bu sene çatısı tamamlanan 1 numaralı kort gözüküyor. Köprüden hemen önce tellere ülke bayrakları asılmış. Bunlar içeri alınamayan bayraklar; çünkü Wimbledon'da büyük bayraklar yasak. Ve sonunda bilet gişelerine geliyoruz. Bilet gişeleri dapdar, filmlerden fırlama. O gün tabii ki alabileceğimiz tek seçenek var — Grounds Admission. 25 pound veriyorum; bileti alıp içeri giriyorum. İçeri girdiğimde gördüklerimi zaten yukarıdan biliyorsunuz.

Aldığım Grounds Admission bileti 3 ana kort dışında (Merkez, 1, 2) bütün 16 korta giriş sağlıyor. Antrenman kortlarına da girilebiliyor mu, bilmiyorum. Oraya gidecek vakit bulamadım. Bu biletin tek sıkıntısı kendinize iyi bir program ayarlayabilmek. Hangi kortta hangi maçı izlemek istiyorsunuz, birkaç dakika bunu planlamanız gerekiyor. Çünkü bazı kortlar birbirinden uzak ve herkeste Grounds Admission olduğu için (ana kort bileti olanlar dış kortları izleyebiliyorlar) bu kortların girişinde sıra olma ihtimali yüksek. O günün programına bakıyorum. Dışarıda tribünü olan üç kortta da güzel maçlar var. 12'de Medvedev ve Popyrin maçlarına yeni başlamışlar. Öğleden sonra da 3'te 18 yaşındaki büyük yetenek Félix Auger-Aliassime oynayacak. İlk oryantasyon turundan sonra 12'ye doğru yol alıyorum.

12'daki görevliler diğer her yerdeki gibi oldukça yardımcı. Bütün giriş kapılarına eşit bekleyen seyirci dağılımı yapıyorlar. Beni de öbür kapıya gönderecekler ama pek gidesim yok. Gitmek istemediğimi gören güvenlik görevlisi 'İstiyorsan sen bu kapıda kalabilirsin' diyor. Amacım olabildiğince baseline'a yakın izlemek. Kafamı bir sağa bir sola döndürmek istemiyorum. Ve bir sonraki oyun arasında giriyoruz içeri. Sürekli sirkülasyon oluyor giren-çıkanlarda, eğer maçta çok kritik bir nokta değilse ve maç sonuna henüz yaklaşılmadıysa. Çünkü güneş altında izlemek biraz seyircide de mola ihtiyacı oluşmasına sebep oluyor. Medvedev-Popyrin güzel maç oluyor. Daniil Medvedev 23 yaşında yükselişte bir oyuncu. İki sene önce Next-Generation finallerinde izlemiştim ve disiplini o zamandan etkileyiciydi. Bu sene Novak Djokovic'i Monte Carlo'da elemesi ve Avustralya'da oldukça zorlaması güvenini artırmıştı. Alexei Popyrin ise daha genç. 19 yaşında ve bu sene davetiyeyle katıldığı Avustralya Açık'ta Dominic Thiem'i eledi ve Lucas Pouille'ye 5 setlik bir maçta kaybetti.

Beklediğim gibi çekişmeli gidiyor maç. Popyrin'in taktiği çok iyi. Güzel noktalara, güzel zamanlarda atak yapıyor. Onun takımına ayrılan kısımda oturan 1987 Wimbledon şampiyonu Pat Cash'in katkısı büyük olmalı. Ne yazık ki Popyrin'in taktiğini uygulamasında sıkıntı var. Çok basit hata yapıyor. Medvedev ise kötü bir taktiği çok güzel uyguluyor. Spinsiz topları çimde çok güzel kayan Medvedev'in arka çizgiden ayrıldığı yok. Sayıları ve oyunları anlamsız bir şekilde uzatıyor. Yakın geçen ilk seti tiebreak'te Popyrin kazanıyor. İkinci sette ise momentum birden Medvedev'e geçiyor. Popyrin fileden seken bir toptan sonra rakibinden özür dilemiyor. Bunun Medvedev'in en sevmediği olaylardan biri olduğunu biliyorum. Tsitsipas'la Miami'de tartışmalarının bir sebebi de buydu. Acaba aralarında Rusça bir diyalog geçecek mi diye merak ediyorum; Popyrin'in anne-babası da Rus. Ama öyle bir şey olmuyor. Kasti bağrılan birkaç 'Come On'dan ve Popyrin'in sinirle attığı 210 km'lik bir ikinci servisten sonra o gerginlik unutuluyor. O gerginlik Popyrin'e ikinci sete mal oluyor. Derken karşıda parlak sivrisinek gözlükleriyle dimdik kasılan Patrick Mouratoglou beliriyor. Popyrin onun akademisinin bir ürünü. Patrick beyefendi de hiçbir reklam fırsatını kaçırmak istemiyor. Onun gelmesi hiçbir şey değiştirmiyor ve Medvedev sonraki setleri alıp bir üst tura çıkıyor.

O maçın bitmesine yakın korttan ayrıldım ve hızla 3'e ilerledim. Sokakta Felix'in adı sıklıkla geçiyordu. Dış korta bileti olan ve tenisi yakından takip eden izleyiciler belli ki bu yeteneği çıplak gözle görmek istiyordu. Haliyle 3. Kort'un sırası daha uzundu. 15 dakika bekledikten sonra sırada son düzlüğe geliyoruz. Görevlilerden birisi son aşamada bekleyen 30–40 kişiye birden yüksek sesle seslenmeye başlıyor. 'İçeri girdiğinizde tuvalet için çıkamazsınız. Çıkarsanız yerinizi kaybedersiniz. Ayrıca çok sıcak bir gün. Bol su için. Tuvalete gitmek ve su şişelerinizi doldurmanız için şimdi tam sırası. Sıradaki yerinizi kaybetmezsiniz, merak etmeyin.' Bu tarz bir ev sahipliğini herhangi bir organizasyonda gördüğümü hatırlamaya çalışıyorum, aklıma gelmiyor. Ben de su şişemi dolduruyorum. 5 dakika fazladan bekliyorum ve yine geri çizgi arkasındaki yerimi alıyorum. Raonic-Haase maçının 3. setinde Raonic 5–6'da sağlık molası almış durumda. Milos sağolsun o seti tiebreak'le alıp maçı bitiriyor ve Felix ile Corentin Moutet çıkıyor sahaya. Felix'in atletizmi, zemine uyumu, servisi ve vuruş kalitesi çok etkileyici. Moutet de bir o kadar etkileyici. O kısa boydan o vuruşlar nasıl çıkıyor şaşırıyorum. Servisi dışında neredeyse hiçbir gelişim alanı gözükmeyen Moutet, Felix'e zorluk çıkarmasına rağmen maçı 4 sette kaybediyor. Ben de bu noktada bir gündüz fenerini andıracak kadar kararmışım; biraz dinlenmek için dışarı gölgeye gidiyorum.

BİR WIMBLEDON GÜNCESİ

BİR WIMBLEDON GÜNCESİ

Sevgili Mert Abi (Ertunga) ile buluşuyoruz ve Martic-Potapova maçının sonunu izliyoruz. Onunla maç izlemek her zaman çok büyük bir ayrıcalık. Martic'in ve Potapova'nın Çağla ile yaptığı maçları hatırlatıyor bana. Ve de ufkumu genişleten ufak teknik analizler paylaşıyor. Tam o sırada Hercog'un Keys'i yendiğini görüyorum. Hercog'un oyun çeşitliliğinden dolayı sonuca çok da şaşırmadığını söylüyor. İki gün sonra izleyeceğim o efsane Gauff-Hercog maçında kendisine hak veriyorum. Keşke televizyonda tenis yorumculuğu yapsa. Bu günü böyle kapıyorum ve ertesi gün daha erken gelme kararı ile alandan ayrılıyorum.

Ertesi gün 08:59'da sıradayız. Bir saat erken gelmemize rağmen, perşembe günü aldığımız sıra kartı bir önceki güne göre 1000 sıra geride. Twitter'da Berci Kristin'den haklı bir serzeniş geliyor :-). Derdimin bu olduğuna gerçekten ben de çok mutluyum. O gün içeri girmemiz 1000 sıra geride olduğumuz için bir saat gecikti. Girdiğimizde ilk maçlar bitmişti. Ama yine kısa bir turdan sonra, 18'deki ikinci maça yetişiyoruz. Kiki Bertens ile Taylor Townsend oynayacak. Hemen ardından bu kortta Bencic ve Kanepi oynayacaklar. Korta girdim mi çıkmama gibi bir planım var. Burası o meşhur son seti 70–68 biten, sonraki maçında Isner'a tek ace bile atamamasına sebep olan ve tabii ki tarihin en uzun maçının oynandığı yer. Kortun dışına bir tabela da asılmış. Tabela bu sene daha da anlamlı, çünkü bu sene gelen son set tiebreak kuralıyla bu rekorun kırılamayacağı tescillenmiş oldu.

Townsend-Bertens maçı çok keyifli. Townsend'in izlemesi çok keyifli bir file önü oyunu var. Maçı neredeyse alıyor, ama maç sayısında yaptığı yanlış vuruş tercihi sonrası işler birden değişiveriyor. İkinci seti Bertens alınca, sıcaktan ölmek üzere olan ben de dışarı çıkıyorum. Çünkü Nadal-Kyrgios maçı da başlamak üzere.

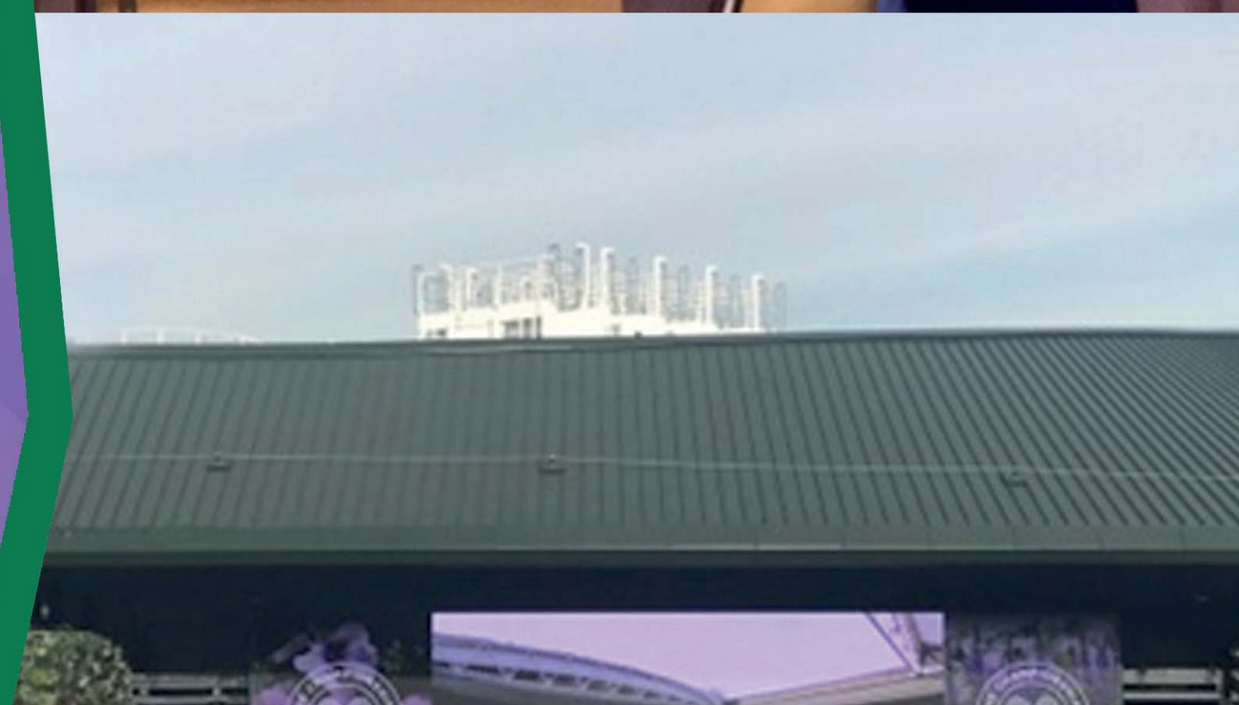

BİR WIMBLEDON GÜNCESİ

18 numaralı kortun hemen yanındaki Henman Hill'e geçiyoruz yiyecek bir şeyler alıp. Burası tam bir şenlik alanı. Güneşten ve fazla Pimm's içmekten olacak, (Pimm's Wimbledon'la uzun süredir iş birliği olan ve burada sanırım en çok tüketilen içecek. Rom bazlı bir içecek ve ginger ale ile karıştırılıyor. Buzlu bir bardakta çok güzel gidiyor o sıcakta) etraf çakırkeyif gruplarla dolu. On dakikada bir patlayan şampanya şişesi mantarı sesleri geliyor (Bunlar insanların evden getirdikleri şişeler, turnuvanın içeride insanları kazıklama gibi bir derdi yok) Mantarlar başka grupların üzerine uçuyor. Gülüşmeler geliyor. Herkesin keyfi yerinde. Maça Nadal'ın 4–1'lik hızlı girişi sonrası denge gelince, seyirci iyice keyifleniyor. Kyrgios'un yaptığı her şımarıklıkta ona giydiriyor millet. Aksanından Avustralyalı olduğunu düşündüğüm önümdeki seyirci 'He is an embarrassment' diyor. Kyrgios inanılmaz vuruşlar yaptığında ise herkes çıldırıyor. Biraz önce onu neredeyse yuhalayan insanlar birkaç etkileyici vuruş sonrası 'Go Nick' diye bağırmaya başlıyor. Maç bittiğinde herkes ayakta alkışlıyor ve de yavaştan Henman Hill'i boşaltıyor.

Wimbledon her gün saat 3'te ana kortlarda yerlerinden ayrılan insanların biletlerini 10 ve 15 pound'luk fiyatlardan satışa çıkarıyor. Bu tekrar satışın cirosunun tamamı bağışlara gidiyormuş. Nadal maçı bittiğinde, Andy Murray'nin dönüşü olan çiftler maçı 1 kortta oynanıyordu. Bize de bilet olduğu anonsu yapıldı. Biz de hem Murray izleme, hem de ana kort görme hevesiyle hemen bilet aldık.
İçerisi gerçekten çok güzeldi. 1 dendiğine bakmayın, neredeyse Merkez Kort kadar büyük bir kapasitesi var (2 bin kişi daha az yalnızca). Hava kararkça çatı da kapanınca, akustik iyice coştu. Herkes Murray'yi desteklemek için kendinden geçti. Ben de partneri Pierre-Hugues'e bir-iki defa daha bağırdım onun da orda olduğunu millete hatırlatma amaçlı :-). Bu maç bitince biz de günü kapadık.
Ertesi gün sevgili Alp Ulagay da katıldı. Bu sefer daha da erken gittik kuyruğa. 07:30'da ordaydık. Onunla bir spor etkinliğinde bulunmak da yine güzel bir ayrıcalıktı. Kuyrukta dört buçuk saat aktı gitti. İçeri girene kadar bir sürü şey öğrendim. Giriş turnikelerine geldiğimizde keyfim oldukça yerindeydi; dış kortlardaki maçların incelemesini tamamlamıştım. Turnikedeki görevli bize nereden bilet istediğimizi sorduğunda, neye uğradığımı şaşırdım. Dedim 'Başka bir yerde bilet mi var ki?' 'Evet', dedi. 'Merkez Kort'ta iki biletim var ama yerleri ayrı'. Bir saniye birbirimize baktık ve tamam dedik. Bir daha ne zaman Merkez Kort'a girecektik?

Djokovic'in o gün 1 Kort'a alınmasından olacak, belli ki Merkez Kort'ta satılmayan bilet kalmıştı (Federer ve Nadal hayranlarının bu noktada ertesi gün için çadırlarında olduklarını hatırlatayım). Biz de bunun sayesinde Anderson-Pella, Halep-Azarenka ve Gauff-Hercog maçlarına konduk şans eseri. Merkez Kort'un bileti haliyle daha pahalı, ama tek kategori var. O günün fiyatı bütün kort için 108 pound'du. İçeri girdiğimizde durduk yere gülüyorduk; benim Merkez'e bilet bulduğumuza inanmam birkaç dakika sürdü :-)
Merkez Kort çok büyük bir bina. Clubhouse denen kısımdaki kulübün ana girişi de orada. Vogue'un Federer'le yaptığı bu hafta yayınlanan röportajda görmüş olabilirsiniz. Dışında iki görevli bekliyor. Yukarısında bir balkon var. Burası büyük ihtimalle şampiyonun kupasıyla çıktığı balkon. Kapıdan içerideki merdivenler gözüküyor. Balkon katının duvarına yazılmış 'If' şiiri okunabiliyor. İnsanın tüyleri ürperiyor. Bu, Wimbledon finallerinden önce oyuncuların içeride yürüyüşe başladıkları yer.Bir kısa turdan sonra içeri giriyoruz. Yerlerimiz çok uzak değil. Ben daha yakın oturmak için bir-iki defa yer değiştiriyorum. Bu bir-iki yer değişikliğinden sonra güvenlik görevlisi yanıma gelerek biletimi görmek istiyor. Koltuk numaramı görüp teşekkür ediyor. İçeride disiplin inanılmaz sıkı.
Ve ilk maç başlıyor. Pella'nın güzel chip ve slice'ları, Anderson'ın da basit hatalarıyla dolu sürprizle biten ilk maçtan sonra Halep ve Azarenka sahaya geliyor. Azarenka maça tam olarak giremiyor ne yazık ki. Halep sağlam oyunuyla rahat kazanıyor.

Biz en arkalarda oturuyoruz. Üstümüzde yere doğru eğimli bir tavan var. Kortun tamamını, Royal Box'ı ve oyuncu takımlarına ayrılan yeri görüyoruz; fakat tam karşımızdaki tribünü hiç görmüyoruz. İlk iki maç da çok çekişmeli geçmediği için atmosferi tam olarak kavrayamıyorum. Gauff-Hercog maçını beklemem gerekecekmiş. Bütün tenis camiası ve hatta spor camiası olarak Coco Gauff'u konuştuk bütün hafta. Onun için ona dair daha fazla bir şey yazmama gerek yok. Ama maç gerçekten çok eğlenceliydi. Hercog'un inanılmaz güçlü forehand'lerine ve çok iyi uyguladığı slice'lara, Coco uzun bir süre karşılık veremiyor. Kendisi de uzun bir süre bol hatayla oynadıktan sonra 3–6 2–5 geri düşüveriyor. Maç sayısında Hercog'un yaptığı çift hata ve Gauff'un iyi oynadığı iki puan sonrası seyirci birden coşuyor. 3–5 oluyor durum. Seyirci birden Coco Gauff'u inanılmaz desteklemeye başlıyor ve Merkez Kort'un mabed gibi atmosferini o anda hissetmeye başlıyorum. Birçok kişi maç oynanırken Wimbledon uygulamasını kontrol ediyoruz. Andy-Serena'nın çiftler maçı henüz bir korta konmamış ve maç bitiş saatlerine göre Merkez ya da 1'e konacak. Ama Coco Gauff'un maça tutunmasıyla (ve diğer kortta erkekler maçı yeni başladığı için) iki maçın da biteceği yok. İnsanlar Andy ve Serena'yı canlı izlemeyi kaçırmak pahasına Coco Gauff'u destekliyor. 'Oradaydım' deme isteği büyük ihtimalle Serena ve Andy'nin bile üzerine çıkıyor. Herkes ne kadar özel bir şey izlediğinin çok farkında. Burası ortalama tenis seyircisiyle dolu değil. Herkes o koltukları alabilmek için saatlerce beklemiş ve Coco Gauff'un kim olduğunu biliyor.

Çok keyifli olan bu maç bittiğinde bir süre korttan ayrılıyorum. Ama alanlardan ayrılmak çok zor. Tekrar arkadaşımla buluşuyorum. Bir süre gerçekten alandan ayrılamıyoruz. Derken yanımızdan Geri Halliwell geçiyor. Bütün gün onun da Royal Box'ta olduğu söylenip durmuştu zaten. Bir-iki tur daha yapıyoruz. Hatıralık birkaç eşya alıyoruz. Ve 'Artık alandan ayrılın' anonsu gelince biz de ayaklanıyoruz. Tabii ki bir daha gelme isteğiyle. Bir de Türkiye'den bir oyuncu destekleme hayali ile.

KARAMÜRSEL-TORİNO ARASI

MERİH DEMİRAL

TUFAN KARAYEL

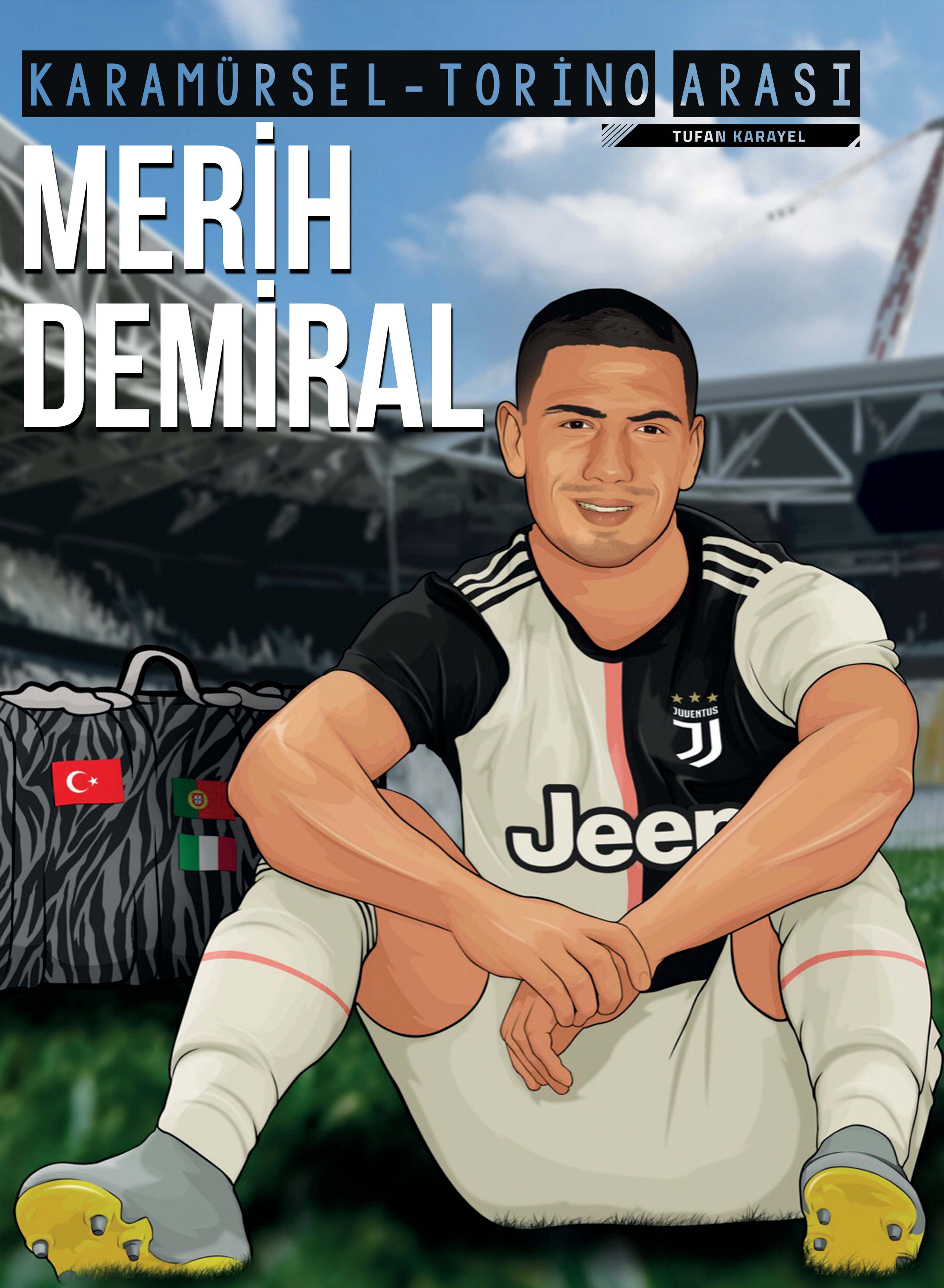

Son altı yıldır ailemin oturduğu İzmit'teki evin balkonunda arkadaşımla bu ay dergide çıkacak içerikleri konuşurken arkadaşımın bana –esasında ben sana güzel bir kıyak yapabilirim? demesi ile başladı her şey. O öyle deyince benim kafada bir şeyler belirmişti ama nerden bilebilirdim ki hemen körfezin karşı tarafında doğmuş, büyümüş Karamürsel İdman Yurdundan Juventus'a transfer olan Merih Demiral'dan bahsettiğini.

İşte o gün bu ay dergimizin kapağında ki isimin Merih Demiral olacağı belli olmuştu. Belki benim istediğim daha detaylı bir röportajdı fakat kendisinin kabul etmesine rağmen birkaç sebepten ötürü Merih'in danışmanlarından gerekli izini alamadık ama yukarıda dediğim gibi ok yaydan çıkmıştı bir kere Merih Ağustos ayının kapağında yer alacaktı. Hatta dergimizin tasarımcısı ile birçok çalışma bile yapmıştık bu çalışmaları çöpe atmaya hiç niyetim yoktu. Bir de üstüne üstlük ben Merih'e bu teklifi ilettiğimden beri Merih Demiral ismini hep manşetlere taşımasını bildi. Gerek Ronaldo ile gol sevinçleri gerekse attığı penaltı, başarılı oyunu, Çin'e gidememesi Merih Demiral'ın ismini hep manşetlerde tuttu.

ALTYAPI

Merih Demiral 5 Mart 1998 tarihinde Kocaeli'nin, Karamürsel ilçesinde doğdu. Ailesinin de destekleriyle futbola Karamürsel İdmanyurdu'nda başladı. Burada gösterdiği başarılı performans ile İstanbul takımlarının dikkatini kolaylıkla çekmeyi başardı. 13 yaşında Fenerbahçe'nin altyapı hocalarından Tolga Şanbay'ın uğraşları sonucunda transfer edildi. Fenerbahçe'nin u14, u15, u16, u17 ve u21 takımlarında forma giydi. Merih için Tolga Şanbay hocanın yeri her zaman ayrı olacaktı çünkü üst düzeyde ilk hocası olmasından ötürü birçok şeyi bu dönemde öğrenmişti.

Bu yıllarda Fenerbahçe forması ile yine başarılı performans sergiliyordu sergilemesine ama 28 Aralık 2012 tarihinde gelen elim bir haber Merih'i derinden etkiledi. Merih Demiral annesini bir trafik kazasında kaybettiği haberini u15 takımında oynayacağı bir maç öncesinde almıştı. Bu belki de hayatının dönüm noktalarından en önemlisiydi. Çünkü o yaşta bir çocuğun hayat mücadelesinde annesinden yoksun olması büyük bir sorundu. Fakat Merih Demiral, bu trajik olayı hiç biz zaman unutmadı. Hatta geçtiğimiz günlerde Juventus'a transfer olduktan sonra seçtiği forma numarası annesinin hayatını kaybettiği güne binaen 28 olarak belirledi. Ayrıca Merih bugünlerde çok konuşulan Cristiano Ronaldo ile yakınlığının sebeplerinden biri hatta ilki belki de bu kayıp olabilir. Çünkü Cristiano Ronaldo'da küçük yaşta babasını kaybetmiş bir futbolcu adayıydı. Futbolcu olma mücadelesinde o da babasından yoksun kalmıştı ama şimdi dünya futbolunun zirvesindeydi. Bir diğer ortak noktalarına ise yazının ilerleyen bölümlerinde değinmeye çalışacağım.

Merih, Fenerbahçe altyapısında oynadığı dönemde alt yaş Milli takımlarında da görev alıyordu. Kendi açıklamasına göre bu maçlara daha da önem veriyordu ve Avrupa standartlarında oyunlar ortaya koyuyordu. 2015 yılında altyapı hocalarının verdiği raporlar doğrultusunda dönemin A takım teknik direktörü Vitor Pereira kendisini A takım antrenmanlarına davet etti. O süreci Merih Demiral verdiği bir röportajda şöyle anlatıyor;

"Vitor Pereira beni bir yıl boyunca sürekli antrenmanlara davet etti. Ki kendisi Portekizli. Fenerbahçe alt yapısından A takıma oyuncu çıkması çok zor. Kimse alt yapıdaki oyunculara güvenmiyor. Benim zamanımda alt yapıya hiç önem vermiyorlardı. Benim önümde birçok örnek vardı. Alt yapıda çok iyi olmasına rağmen A takıma yükselemeyen yüzlerce futbolcu. Benim erken yaşta Portekiz'e gitmemin en önemli sebebi de budur zaten. 13 yaşında A takım hayaliyle gelen yüzlerce futbolcu var. İstediği kadar yetenekli olsun. Güven yok. Şans veren yok. A Takıma yükseldiğim sezon Vitor Pereira benimle özel görüşmeler yapıyordu. 1 yıl sonra A takımda oynatacağını söylemişti. Fenerbahçe bana profesyonel sözleşme teklif etti. Fenerbahçe, 2015 yılında Türkiye Kupası'nda oynayacağımız Antalyaspor maçı öncesi bizi profesyonel yapmak istedi. Samet Karakoç, Ahmethan Köse, Yiğithan Güveli ve sağ bek Abdurrahman Canlı ile birlikte bize asgari ücretten profesyonel sözleşme teklif edilmişti. Asgari ücret o zaman Bin TL'ydi. Arkadaşlarım kabul etti ama ben etmedim. O dönem isteksiz davrandım çünkü Avrupa hayalim vardı. Ama ben hayalim için kabul etmedim. Hatta kampa davet ettiler ama ben gitmedim. Hatta biraz sıkıntılı oldu. Çünkü Fenerbahçe kalmamı istiyordu. Babam da Fenerbahçe'ye imza atmamı istedi ama dediğim gibi hayallerim vardı. Süper Lig'den isteyen takımlarda vardı ama kendime güveniyordum. Ama ben kariyer planlamamı yurt dışına göre yapmıştım. Avrupa'da oynamak hayalimdi. Risk gibi gözüküyordu çünkü sıfırdan başlayacaktım. Ama Allaha şükür her şey yolunda gitti."

Merih Demiral küçük yaşlardan itibaren bir sporcu adayının nasıl yönlendirilmesi konusunda başarılı sayılabilecek bir ekibe sahip. Öyle ki Merih daha 16 yaşından itibaren menajeri Cenk Melih Yazıcı ve kişisel gelişim uzmanı Tayfun Kıy ile birlikte hareket etmeye başlamış ve Avrupa'da oynama fikrini kafasına koymuştu.

ADAPTASYON

Hatta Fenerbahçe'den ayrılıp Portekiz 3. ligine gitmeye karar verdiği dönemde Medipol Başakşehir teknik direktörü Abdullah Avcı Merih'e mesaj atarak ona olan ilgisini belirtse de Merih kafasına koyduğu planı aynı oyunu gibi soğukkanlı bir şekilde uygulamaya başlamıştı.

Fenerbahçe'den Alcanense'ye gitmek birçok futbolcu için kariyer basamaklarından geriye doğru bir hareket olarak gözükse de Merih Demiral için bu adım bugün geldiği yerin temelini oluşturuyor. Alcanense ile profesyonel sözleşme imzaladıktan sonra 11 Eylül 2016'da SC Lusitânia karşısında çıktı. Burada 12 lig maçı ve kupa maçlarına çıkması Sporting Lisbon'un dikkatini çekmeye yeterken Merih ligin ikinci yarısında kiralık olmak üzere 6 ay artı 5 yıllık bir sözleşmeye imza atıyordu. Merih artık Cristiano Ronaldo'nun, Figo'nun, Quaresma'nın ve daha bir sürü yıldız oyuncunun altyapısında yetiştiği Sporting altyapısında yer alacaktı. Bu hızlı yükselişi Merih'in de pek beklemediğini söyleyebiliriz. Merih, Sporting'de u19 oynadığı dönemde Benfica ve Porto maçlarında attığı gollerin yanı sıra ortaya koyduğu başarılı performans ile A takım teknik direktörü Jorge Jesus'un da dikkatini çekti. Tıpkı daha önce Fenerbahçe'de başardığı gibi A takım antrenmanlarına davet aldı. Zaten kulüp tesislerinde kaldığı için tek odak noktası futboldu. Cristiano Ronaldo ile ortak noktalarından bir diğeri de işte bu altyapı olacaktı. Cristiano Ronaldo'da çocukken ayrıldığı evinden sonra Sporting tesislerinde kalmıştı.

GELİŞİM

Merih burada Sporting u19 takımıyla şampiyon oldu. Bu şampiyonluk Sporting u19 takımının 20 yıl sonra ulaştığı bir şampiyonluk olması sebebiyle oldukça değerli bir şampiyonluk oldu. Merih 5 yıllık kontratının ilk yılında ise Portekiz 2. liginde oynayan Sporting II takımına geçiş yaptı. Burada bir sene boyunca görev yaparken sık sık A takım antrenmanlarına da dâhil oldu. Kendi açıklamasıyla bu dönemde ileride dünya yıldızı olan birçok oyuncuyla karşılıklı oynama imkânına erişti.

ARA KARAR

İlk yılın sonunda daha çok oynayabilmek için kariyerinde yine radikal bir karar alarak Alanyaspor'a gelmeye karar verdi. Bu kararı kendi şöyle açıklıyor;

"Alanyaspor transferinden önce Sporting Lizbon'da A Takım kampına davet edilmiştim. 19 yaşındaydım ve benim için büyük bir şanstı. Önemli futbolcularla bir aradaydım. Kamptan sonra hocamız Jose Peseiro beni takımda dördüncü stoper olarak düşüneceğini söyledi. Bende Sporting'ten elit bir sporcu olmak için ayrıldım. Oynayarak gelişeceğimi, geliştikçe daha elit olacağımı bildiğim için Sporting'de dördüncü stoper olarak kalmak istemedim. Süre alıp sürekli oynayabileceğim bir kulübe gitmek istedim. Sporting de beni oynatmaktansa gitmeme izin verdi. Alanyaspor beni istiyordu ve ben oynayacağıma inandığım için orayı tercih ettim. Burada kendimi gösterip tekrar Avrupa'ya döneceğime inandım. İyi ki bu kararı almışım."

Merih'in de belirttiği üzere oynamak için geldiği Alanyaspor da daha ilk maçlarından itibaren tüm Türk spor kamuoyunu kendine hayran bırakmayı bildi. Adı hemen üç büyüklerle anılmaya başlandı. Hatta bazı kulüpler tekliflerini de iletti ama Karamürselli Merih'in yine bir planı vardı elbette.

Oyun stili o kadar sertti ki ona karşı yapılan tüm benzetmeler İtalyan futbolunu işaret ediyordu. Nitekim öyle de oldu; Alanyaspor'da ki başarılı grafiği İtalyan kulüplerinin de dikkatini çekmişti. İtalya Serie A'nın pozitif futbol oynayan takımlarından Sassuolo'nun hocası Roberto De Zerbi basın toplantısı sırasında direkt Merih'i istediğini söyleyince Merih diğer tekliflere kulaklarını tıkayıp yeşil siyahlı takıma evet dedi.

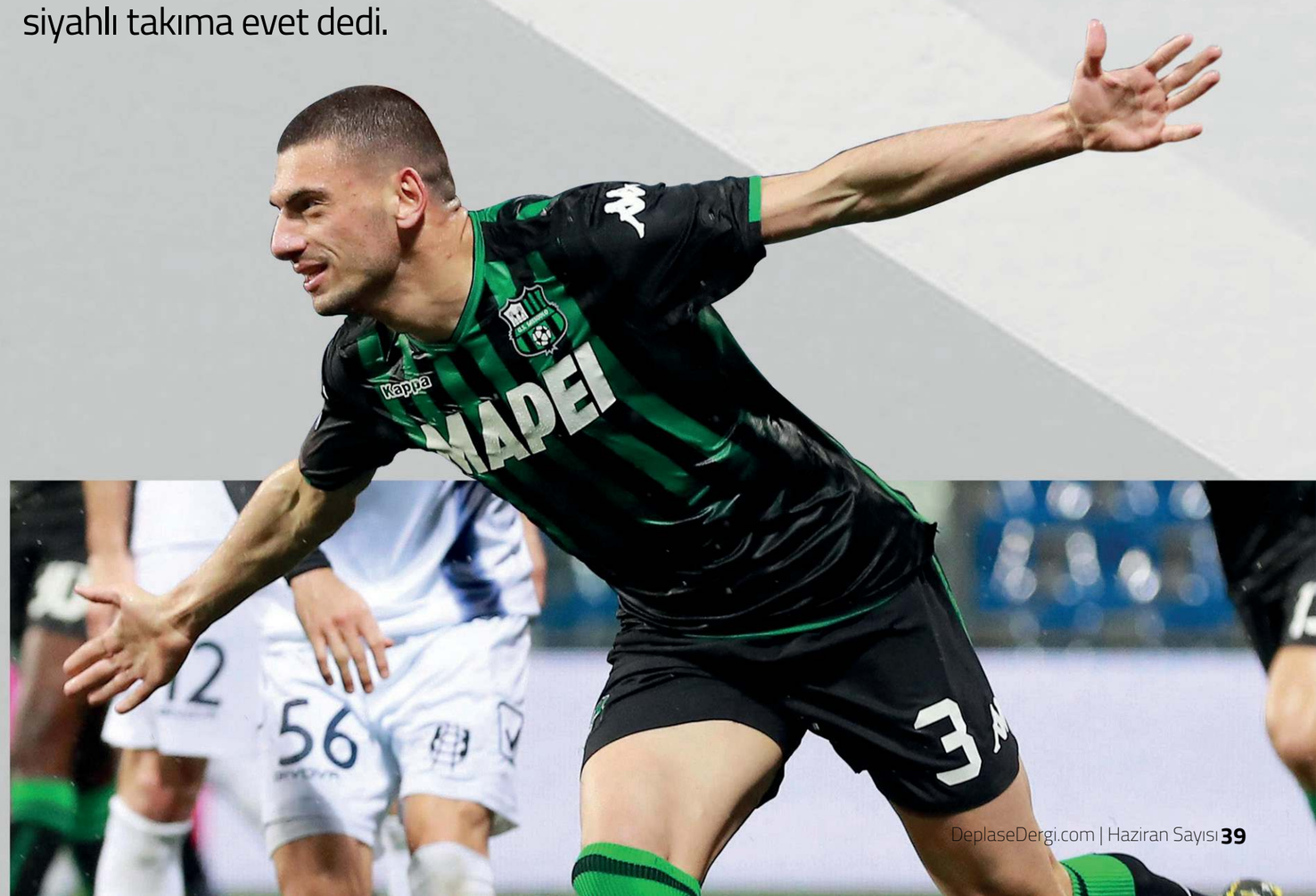

AİT OLUNAN YER: SERİE A

Devre arasında yine kiralık olarak bu sefer İtalya liginin yolunu tuttu. Sezon sonunda satın alma opsiyonu Sassuolo'da olacak şekilde transfer tamamlandı.

Merih İtalya'da ki ilk günlerini tanımlarken şunları anlatıyor;

'Serie A'da idmanlar Türkiye'ye göre çok farklı. Tempolar çok yüksek. Acayip acıkıyordum ve yemek saatini bekleyemiyordum. İdman sonrası o kadar çok yoruluyordum ki direkt uyuyordum. Tempo dışında taktik çok ön planda. İdmanlarda ciddiyet hâd safhada. Hocamız De Zerbi taktik idmana özellikle çok dikkat ediyor. Bu anlamda da beni inanılmaz geliştirdi. Ayrıca Sassuolo forması memleketimin takımı olan Kocaelispor formasına benziyor. Bu yüzden Kocaelispor taraftarları da genelde sosyal medyadan Sassuolo forması istiyor."

Merih'in en çok güvendiği özellikleri sert oyun mizacı ve hızı. Özellikle Serie A'da önemli yıldızlara karşı yaptığı kritik ve başarılı müdahalelerle birçok kez gündeme gelmeyi başardı. Bu müdahalelerle beraber Juventus'a giden yolu her geçen gün biraz daha aştığını kendisi de biliyordu.

Çünkü Merih Demiral hedefini daha 2012 yılında çok net olarak ortaya koymuştu bile;

Evet, "Tarih hayal edenleri değil, gerçekleştirenleri yazar." 14 yaşında bir çocuğa bu tweeti attıracak kadar bir özgüven ve azim işte Merih Demiral'ın kariyer özeti bundan ibaret.

VE ZİRVE: JUVENTUS

"İtalya Serie A dünyanın en sert ligi. Savunmanın başkenti diyebiliriz." Bu sözleri söyleyen Merih Demiral'a şöyle bir ekleme yapsak yanlış olmaz diye düşünüyorum. Serie A da en iyi savunmacılar daima Juventus'un bünyesinde olur. Savunmacıların zirvesi de Juventus'tur diyebiliriz.

Juventus yönetimi de öyle düşünüyor olacak ki transfer listesinin en başında Merih'in isimi yazıyordu. Asparagas değil Torino'da bir restaurantta transfer toplantısının ardından arkasında delil bırakan yöneticilerin transfer listesinin yazılı olduğu kâğıtta birinci sırada DEMİRAL yazar.

Sassuolo'da geçen 6 aylık süre sonunda Juventus'un transfer listesine kafadan girecek kadar iyi bir sezon geçiren Merih Demiral 5 Temmuz 2019 tarihinde Juventus'a transfer olduğunu kendi sosyal medya hesabından yayınladığı bir video ile tüm dünyaya duyurdu. Bu onun zaferiydi. Karamürsel'den çıkan o toy çocuk şimdi dünyanın en iyi takımlarından birine transfer oluyordu hem de 21 yaşında iken. Merih Juventus'a transfer olur olmaz tüm Türk spor kamuoyu adeta kendi çocukları bu işi başarmışçasına destek mesajları attı.

Medya da bu işin içindeydi fakat Juventus'ta ki ilk antrenmanda Merih'i yalnız bırakan yine Türk spor medyasıydı. Merih'in bu duruma içten içe üzüldüğünü ve medya kanadına biraz sitem dolu olduğunu biliyorum.

Neyse ki bu tip olaylara çok takılan bir isim olmayan Merih Demiral; kendini tamamen futbola odakladı. Bugün Juventus'un savunma rotasyonunda Bonucci ve Chiellini'nin ardından en şanslı isimlerden biri olarak gözüküyor. Özellikle İnter'e karşı oynadığı oyun ve o mücadelede De Ligt'in kötü performansı Merih'i birkaç adım öne çıkardı.

Juventus gelecek yıllarda şuan ki kadronun ve sistemin devamlılığını sağlayabilecek oyuncularla kadrosunu güçlendirdiği bu transfer sezonunda Bonucci ve Chiellini'nin yerine De Ligt ve Merih Demiral'ı koymayı hedeflediğini düşünürsek Merih'in bu sene olmasa bile önümüzde ki yıllarda Juventus'un ilk 11'inin vazgeçilmezlerinden biri olacağı aşikâr.

Merih Demiral, 2019-2020 sezonunda İtalyan devi Juventus ile Serie A şampiyonluğuna ve kulübün son yıllarda ki en büyük hedefi olan Şampiyonlar Ligi şampiyonluğuna oynayacak kadrosunda ülkemizi gururla temsil edecek. Bize de Merih'i iftiharla izlemekten başka bir şey kalmıyor. Umarım Merih Demiral çok kısa sürede Juventus as kadrosunun değişmez elemanlarından biri olur ve en yakın arkadaşı Cristiano Ronaldo ile gol sevinçlerini gıpta ile izlemeye devam ederiz.

**Röportaj alıntıları Merih Demiral'ın Fanatik gazetesine verdiği röportajdan alınmıştır.*

MUSTAFA DENİZLİ
VS
TRACTOR SAZİ
II.İRAN SEFERİ

SEDA ÜNAL

TÜRK FUTBOLUNUN EFSANE TEKNİK DİREKTÖRÜ MUSTAFA DENİZLİ İLE İRAN'DAKİ FUTBOL GÜNLERİNİ, TAKIMI TRAKTÖR SAZİ İLE YAPACAĞI TRANSFERLERİ VE İRAN'DA Kİ GELECEĞİNİ, MİLLİ TAKIMIN YENİ OLUŞUMUNU VE EURO 2020'YE GİTME ŞANSIMIZI VE ESKİ GÜNLERİ DEPLASE DERGİ İÇİN KONUŞTUK.

Mustafa Denizli ismi İran topraklarında çok popüler bir isim. İran da daha önce görev aldınız bu topraklar da futbola nasıl bakılıyor? Ülkenin futbola karşı olan ilgisini nasıl değerlendirirsiniz?

Dediğiniz gibi daha önce İran'ın başka büyük bir kulübünde çalıştım; bu anlamda bu benim ikinci İran seferim diyebilirim. Traktör Sazi daha çok Azeri Türklerin yaşadığı bölgede olan bir takım. Orada müthiş bir ilgi var futbola. Derbilerde toplanacak futbol seyirci sayısını ortalama bir maçta da toplayabiliyorsunuz. İran'a anlaşmaya gittiğimde 10 bin kadar taraftar beni havaalanında karşılamaya geldi fakat güvenlik nedeniyle onlarla bir araya gelemedik. Sonrasında İranlı taraftarlarımızla antrenmanda bir araya geldik çok mutlu oldum. İran'da futbola karşı çok fazla merak var. 20'nin üzerinde günlük spor gazetesi çıkıyor. İran Ligi'nde yarışın içinde olan İstiklal ve Persepolis, Traktör Sazi takımları çok biliniyor bunun dışında İsfahan, Zob Ahan ve Sepahan takımları da yarışın içine katıldı. Son yıllarda bu takımlar şampiyonluk yarışında birbirlerini zorluyorlar bizim hedefimiz ve taraftarın beklentisi ise tarihinde şampiyonluk yaşamamış takımımızla bu yarışın içinde kalarak lig sonunda şampiyonluk yaşamaktır.

Peki, yeni takımızla transfer dönemi nasıl geçiyor?

Transfer dönemi sağlıklı bir şekilde devam ediyor. İnşallah düşündüğümüz kadroyu oluşturursak şampiyonluk yarışının içinde mutlaka olacağız ve taraftarımızın desteği ile mutlu sona ulaşacağız. İki tane yabancı kontenjanımız var. Bir tanesini bugün (26 Temmuz) dolduracağız önümüzde ki hafta içerisinde de diğer transferimiz yapacağız. İran'da durumu belli olmayan futbolcular var belki onların içinden bir tanesini alabiliriz.

Eski bir Milli takım teknik direktörü olarak; Milli takımın yükselen performansı ve geleceği hakkında neler söylemek istersiniz?

Milli takım son yıllarda aldığı sonuçlarla kamuoyu nezdinde ki sevgisini ve yakınlığını kaybetmişti. Fakat son dönemde grup maçlarına iyi bir başlangıç yaptı. Değişen teknik kadro ve biraz da futbolcu yapısı etkili oldu. Oynanan ilk iki maçın daha zayıf rakiplerle olması, fazla ses getirmedi; sadece sevinç yarattı. Arkadan gelen Fransa galibiyeti ise ülkede Milli takım yeniden var oluyor düşüncesini hâkim kıldı. Şenol hocanın gelmesiyle birlikte ortaya çıkan 3 maçta 3 galibiyet, tüm futbolseverleri ve Türk insanını heyecanlandırdı. Çünkü uzun bir süredir özellikle, Mircea Lucescu dönemi ve ve öncesi hedeflerini ulaşamayan bir milli takım vardı. Şu andaki milli takım puan olarak iyi bir durumda. Neticede çok ciddi bir puana sahibiz ve Fransa galibiyeti psikolojik olarak çok önemli bir galibiyetti. Fransa'yı yenip yakaladığımız havayı, İzlanda'yı yenerek yakalayamazdık. Fakat sportif gözle bakarsak İzlanda'yı yenerek 9 puana sahip olsaydık yerimizi ve gruptan çıkmayı garantilemiş olacaktık. Sonuçta bunlar çok önemli değil milli takım iyi bir yola girdi. Bu grafik böyle devam ederse kesin Euro 2020'ye katılırız. Benim Şenol hoca ve oyuncularımıza güvenim tam, bu gruptan çıkma başarısını göstereceklerdir.

Hocam, üç büyük takımda şampiyonluk yaşadınız, yurt dışında çalıştınız, Milli takımlarda da sayısız başarılarınız var fakat tüm kariyeriniz boyunca "işte bu tam anlamıyla Mustafa Denizli futbolu" dediğiniz, sahaya tüm istediklerinizi yansıtan futbolcu grubu hangisiydi?

Her grupla yaşanmış başarılar vardır, her grupta görev yapan futbolcuların mutlak emekleri vardır başarı hanelerinde. Bu cevaplanması çok zor bir soru. Bir tanesini ara da kaçırırsak haksızlık etmiş olurum. Başarı, kolektif anlayışın getirdiği bir sonuçtur. Dolayısıyla bireyleri değerlendirmek bizi doğru sonucu ulaştırmaz. Neticede bu grupların başında ki insan benim. Başarılar da görev alan sadece futbolcular değildir yöneticiler ve diğer kadrolarda çok önemlidir. Şimdi üç büyüklerde olsun diğer çalıştığım takımlarda olsun başarıdan ne kadar payım varsa başarısızlıklarda da o kadar payım var. Ne kadar sevinçli günlerimiz varsa tüm yaşananlar da benim hafıza defterime kayıtlıdır. Futbol bir takım oyunu olduğu için sadece sahadaki ilk 11'den bahsetmek, çalıştığımız diğer insanlara haksızlık olur. Hepsinden keyif aldım ama futbol alarak en fazla keyif aldığım takım benim içimde kalsın onlarla müthiş keyif alarak çalışıyordum. Sonuçta skorlarla mutluluk yaşayan birisi değilim oynanan futbol ile ilgili daha çok mutlu olan biriyim. Çünkü futbol bir temaşa oyunudur. İnsanlar güzel şeyler görmek için izliyorlar futbolu.

"İçimizde ki İrlandalılar, 28.hafta, Neuchatel'i 5-0 yeneriz, Kuş alışıksa kafese döner..." Ve buraya daha sığdıramadığımız birçok demeciniz var. Ülke futbolunun yön verici liderlerinin başında geliyorsunuz ve bunu yaparken hiç bir zaman kötü davranışlarla gündeme gelmediniz aksine hep iyi ve güzel anıldınız şimdi spor yaşamınıza dönüp baktığınızda Mustafa Denizli kendi hayatı için nasıl bir demeç verir nasıl bir cümle ile hayatınızı özetlerdiniz?

50 yılı bir cümleye sığdırmak kolay bir şey değil. Ben hep barışçıl tarafından yaklaştım spora. İnsanları huzur, kardeşlik, güven olguları içinde değerlendirmek istedim. Toplumsal sorumluluğu olan yerlerde görev yapıyoruz, ağzımızdan çıkacak farklı bir cümle farklı bir olaya dönüşebilir. Çünkü bulunduğumuz yerlerde milyonlar bizi takip ediyor. Onları yönlendirmek, karşı tarafa kazanabilecek bir maçı farklı amaçlarda kullanmak benim defterimde olan bir şey değildir. Sporu, spor gibi yaşamak lazım. Futbolcuyken çok fazla kırmızı kart gören biriydim fakat bu isyanımdan kaynaklanıyordu. Bütün kartlarımı hakeme karşı itirazdan gördüm. Rakibe yaptığım bir hareketten ötürü kart cezası almadım. Bu çizgide devam ettirmeye çalıştım futbol yaşantımı zaten bu çizgiyi devam ettirdiğim için büyük camialarda çalışabildim. Farklı yaklaşımlar içinde olsaydım bir yanım hep eksik kalırdı.

Dönem dönem her mevkide oynatacak isim bulmakta zorluk yaşıyoruz. Buna örnek olarak ligimizde son 10 yılda yerli santrfor olarak sınırlı sayıda isim çıkabildi. Bu sıkıntıyı neye bağlıyorsunuz?

Sadece ülkemizde olan bir sorun değil bu dünyanın her ülkesinde yaşanabilen bir sorundur. Yetiştirmek; 50 yıldır bu sorunu yaşıyoruz. Futbolda her mevki sorumluluk ister ama iki bölge çok önemlidir ve ön plana çıkar. Bunların birisi atan diğeri de tutandır. Fakat en fazla eleştiriye maruz kalan da bu futbolculardır. Bu bölgeler riskin çok fazla olduğu yerlerdir. Orta mevkide hatanız çok göze batmaz. Bunun için güzel bir laf vardır; ''Ne küçük ol basıl, ne büyük ol asıl.''

Ülkemizde son yıllarda yurt dışına transfer ettiğimiz futbolcu sayısı arttı ama teknik adam transferimiz yok denecek kadar az bunun nedeni sizce nedir?

Esasında teknik adam transferi, futbolcu transferinden daha zor bir olay. Nereden bakarsanız bakın biz çok yakından takip edilen bir futbol ülkesi değiliz. Son zamanlarda transfer olan futbolcularımız jenerasyon olarak genç futbolculardır. Bunları yurt dışından gelen ülkelerin takımları, scout ekipleri takip ediyor.
Onlarla ilgili uzun yıllar istifade edebilecekleri yetenekleri görüp, yüksek meblağlar ödeyerek kâr amaçlı transferler yapıyorlar. Transfer olan futbolcular da bizi orada iyi temsil ediyorlar. Dünya ve Avrupa futbolunda ileri gidiş yok. Biz Avrupa futboluna yaklaşmıyoruz onlar bize yaklaşıyor. Dolayısıyla transferin sayısal olarak artması çok normal. Bölgesel olarak bakarsanız savunmaya dayalı aksiyonları iyi olan futbolcular transfer oluyor. Bunların içinde hücumda etkinlik yaratanın sayısı bir ya da ikidir kalan yüzde seksen savunmaya dayalı futbol anlayışına sahip oyuncular. Avrupa futbolunda defansif açıklık olduğundan transfer sayısı artmıştır.

Buna paralel olarak ligimizde şuana kadar yapılan transferleri nasıl buluyorsunuz? Yapılan takviyelerle kimi daha çok avantajlı görüyorsunuz?

Uzaktan takip ediyorum ama fazla ilgilenmiyorum. Türkiye'de taraftarların tabii ki de beklentileri her zaman yüksektir. Bu beklentileri medyada biraz körüklüyor. Bazı olmayacak transferleri haber yaparak taraftarlara hayal kırıklığı yaşatıyorlar sonra da taraftar tepkisi oluşuyor. Bu nedenle bir değerlendirme yapmak çok doğru değil. Zaten Türkiye'de ve Dünyada üç-dört tane favori takım vardır ligler başlarken. Bunun dışında bazı sürpriz takımlar çıkabilir. Bu sene bilinen isimler dışında sürpriz yaşanabileceğini zannetmiyorum.

Eski öğrenciniz Trezeguet, Aston Villa'ya transfer oldu, nasıl değerlendirirsiniz?

Trezeguet, son derece yetenekli bir futbolcu. Son Afrika Şampiyonası'nda da harika işler yaptı. Geçen yıldan beri kafası çok karışıktı, çok fazla teklif alıyordu. Futbolcunun ruhen ve bedenen aynı yerde olması başarı grafiğini etkiler. Çok sağlıklı bir karar oldu. Hem kulüp adına hem de Trezeguet adına.

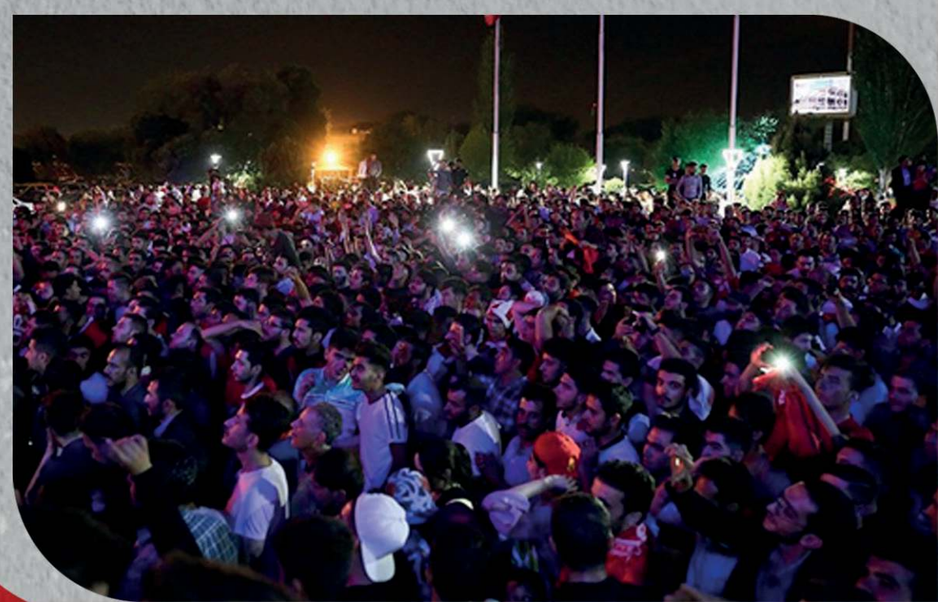

YİĞİT CANER AYDIN

UĞUR SEVER
DEMİR TELLİOĞLU

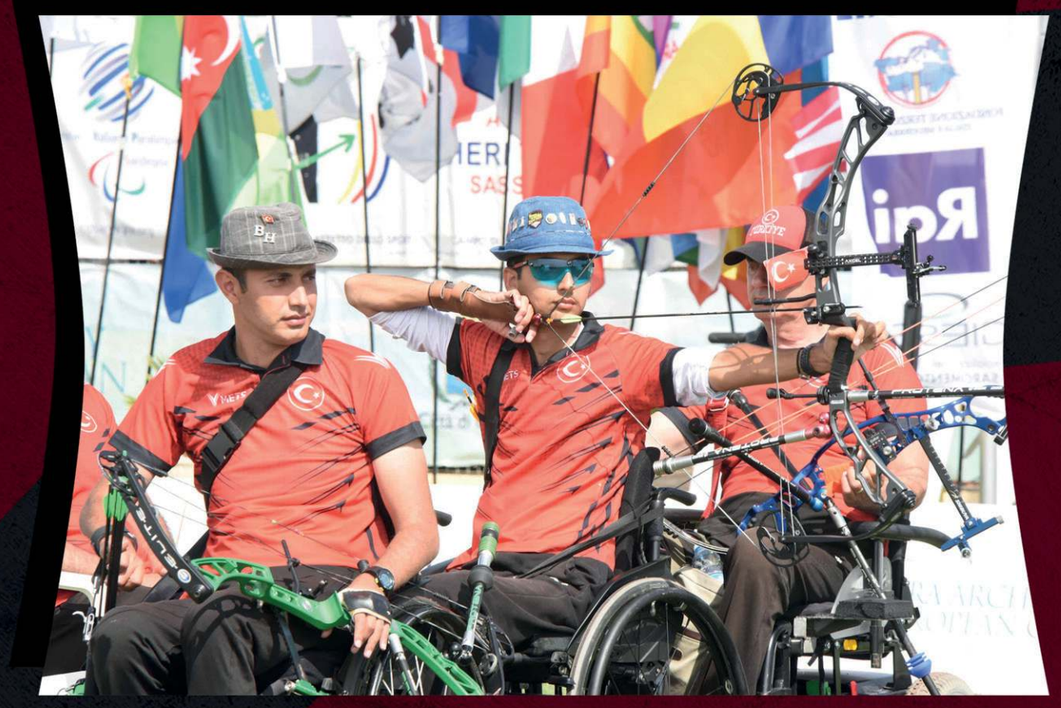

Kısa bir zaman içinde önemli bir hastalık atlattınız. Hem bu hastalığı hem de sonraki turnuva sürecini anlatır mısınız?

Aslında bakarsak bundan bir sene önce Avrupa Şampiyonası'ndan 3-4 hafta önce bir gece çok şiddetli bir sırt ağrısı ile uyandım fakat ben bunun yaptığımız şiddetli antrenmanlardan dolayı kas ağrısı olabileceğini düşündüm. Tabii herkese haber verdik, sabaha kadar bekledik. Sonra fark ettik ki sağ akciğerimin %90'ı sönmüş. Doğal olarak bunu duyunca şok oldum. Ve doktora dedik ki; "Benim 3-4 hafta sonra bir turnuvam var katılabilir miyim?" Ardından doktor: "3-4 gün hastanede kalman gerekli bir tüp ile akciğerinde olan havayı temizleyeceğiz eğer tedavi olumlu sonuç verirse ameliyata gerek kalmaz, vermezse ameliyata almamız gerek yani şampiyonaya gidemezsin." Ardından biz hemen çalışmalara başladık. 7-8 gün hastanede kaldım. Gece gündüz demeden nefes, balon çalışmaları ile akciğerimdeki yırtığı kapattım. Benim o zaman tek hedefim sadece Avrupa Şampiyonası'nı kazanmaktı fakat okçulukta bir gün bile antrenman yapmamak büyük performans düşüklüklerine sebep olurken ben 1 hafta kaybetmiştim. Bu da oldukça uzun bir zamandı. Neyse ben turnuvaya gittim ve orada takım olarak birinci olduk, bireyselde ise nefesimin yettiğince çalıştım ve turnuvayı 5. bitirdim. Orada olmam bile mucizeyken bu sonuç benim için büyük bir başarıydı. Avrupa şampiyonasından döndükten sonra belki bu rahatsızlığın benim kariyerime yön veren bir tarafı vardır diye baktım. Düzenli ve çok yoğun olarak spor yapmaya başladım. Ardından önümüzdeki ilk yarışma olan İtalya'daki Avrupa Şampiyonası'na katıldım. Burada ise hem takım hem bireyselde iki altın madalya ile ülkemize döndüm. Tabii böylesine bir sakatlıktan sonra benim için büyük bir başarıydı.

Başka bir sporda böylesine bir başarı gelse bütün manşetlere taşınırdı. Ama maalesef sizinki de dâhil olmak üzere bazı branşlarda bu tür haberleri göremiyoruz. Sence bunun nedeni nedir?

Bence bu anlamda hem klişeler var hem de sistematik sorunlar var. Ben bunları kırmak adına kendi adıma çok mücadele ettim. Başarılı da olduğumu düşünüyorum. Maalesef bu ülkede sadece spor anlamında başarılı olmak da gerekmiyor aynı zamanda bunları korumakta gerekiyor. Ki ilk Dünya Şampiyonası'nda da ben bunun için mücadele vermiştim ama medyada hiçbir şekilde çıkmaması beni çok üzmüştü. Ardından kendi kendime demiştim ki biraz daha kendi adına da mücadele etmen gerekiyor ve ardından sosyal medyada da haberlerim çoğalmıştı, televizyon kanalları veya gazetelerden de röportaj teklifleri gelmişti. Silsile haline dönüştü ki ben inanıyorum ki benim verdiğim bu mücadele diğer sporculara da yansıdı onların haberleri de çoğaldı. Ben bu konuda çok kavgacı değilim çünkü anlıyorum ki popüler sporlar var. Ama bu sporları da medyadaki klişelerin olumsuz etkilediğini düşünüyorum. Ve çok üzülüyorum. Ne kadar birçok başarımız olsa da biz hala daha bir spor ülkesi değiliz. Dolayısıyla da bu başarıların bir geri dönüşü olmuyor. Sadece başarı odaklı olmamalı, sporcuların verdiği hayat mücadeleleri de ön plana çıkmalı. Ben bunun mücadelesini kendi adıma veriyorum. Başarılı olduğumu da düşünüyorum.

Bu şekilde mücadele vererek bazı şeyleri değiştireceğimize inanıyorum. Ülkemize gelirsek ülkemizde spor ülkesi olmak için çok büyük adımlar atılıyor, ben Türkiye'yi bazı çarkları bozuk çalar saate benzetiyorum çok büyük çarklar dönüyor devletin yardımıyla ama o küçük çarklar bir arıza yaptığında büyük çarklarda çalışmaz hale geliyor. Yukarıda yaptığın çalışmalarda maalesef başarılı olamıyor. Ama inanıyorum ki ileride hepsi düzelecek.

Hollanda'daki turnuvada takım halinde rekor kırarak Dünya Şampiyonu olmuştunuz. Bu konuya biraz değinir misiniz?

Evet. Biz takım olarak dört defa Dünya rekoru kırdık zaten de bu konuda Dünya birincisiyiz. Hollanda'da bunlardan bir tanesiydi. Hepimiz için çok güzel bir anıydı ki aynı zamanda da ülkemizi gururlandırdığımızı düşünüyorum.

Mete Gazoz da bildiğin üzere üçüncülüğe kadar yükseldi. Onun hakkında ne söylemek istersin?

Mete gerçekten bizimde bildiğimiz üzere çok genç bir sporcu. Babası da okçuluk federasyonu yönetim kurulunda dolayısıyla aileden gelen bir gelenek. Kendisi de üç yaşından beri okçuluk işiyle uğraşıyor. Aslında bir projeydi Mete ve o projede başarılı oldu. Hem onun adına hem de ülkemiz adına çok seviniyorum.

Geçtiğimiz sezon S Sports da Premier Lig Panorama adında bir program sundun. Bu süreci bize biraz anlatabilir misin?

Çok güzel bir hikâye benim için hayatım boyunca anlatacağım bir süreç benim için. Aralık ayıydı galiba sosyal medya aracılığıyla bir teklif geldi. Benim de o zamanlar TRT'de yayınlanan bir programa canım çok sıkılmıştı ve bu konu ile ilgili bir twit atmıştım. Engellilerin de program sunması gerektiğiyle ilgili. Ardından S Sport'dan biri sosyal medya üzerinden program sunmamı istediklerine dair bir mesaj attı. Bu mesajdan sonra S Sport'a gittik ve buradaki beyefendinin kanalın sahibi Saran Holding Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Saadettin Saran'ın bir engellinin program sunmasını istediğini bunun üzerine benim çağırıldığım söylendi. Tabii ki bu benim hayatım boyunca unutamayacağım çok özel bir anı oldu. Benim kanalda en özel anım ise röportaj sorumlusu Hasan abinin "Çok güler yüzlüsün, sosyal medyada resimlerini gördüğümüzde seni almaya karar verdik. Bizde senin istediğin bir programı yönetmeni karar verdik." sözleri oldu. Bana adeta açık çek sundular; ne tür bir program yapmak istersem yapabileceğim söylendi. Ben de biraz düşündüm paralimpik sporlarla ilgili bir program yaparsam bir şeyleri sıradanlaştırmış olurum dedim. Farklı bir şey yapmak adına kanal ile görüşmeler sonucunda Premier Lig programı bana teklif edildi. Bende seve seve kabul ettim çünkü çok hoşuma gitti. Premier Ligin 2.yarısından itibaren sezon sonuna kadar güzel bir süreç yaşadım. Milli bir sporcu olmama rağmen yoğun kamp sürelerim olmasına rağmen kanal bana çok yardımcı oldu. Sadece bir hafta programı sekteye uğrattık.
Ayrıca bu ağustos ayında program için gelecek yıl neler yapabiliriz bunları yeniden planlayacağız. Yeni sezonda da program devam edecek.

O zaman Premier Ligin sıkı bir takipçisi olarak senden geçtiğimiz sezonun bir değerlendirmesini alabilir miyiz?

Manchester City'nin uzun bir aradan sonra şampiyon olduğu sezondan sonra bu sene biraz ben Liverpool'u istedim açıkçası ama Premier Ligde Benim favorim Manchester City hep söylüyorum fakat bu sene gerçekten yani birkaç santimle kaybedilen bir şampiyonluk oldu. Liverpool çok hak etti ama olmadı. Şanssızlığını kırsın, şampiyonluğu elde etsinler çok istedim. Premier lig olmadı ama şampiyonlar ligi oldu. Manchester City zaten son yıllarda çok ciddi başarılara imza attı. Güzel yani baktığın zaman Premier Ligde 5-6 tane takım hepsi birden şampiyonluğa oynayabilecek takımlar ki 90 puanların üzerinde rekorlar kırılarak bir sezon bitti. Sözün özü Premier lig çok zevkli 'İşte Premier Lig bu' diyorum.

Sıkı bir spor izleyicisi olduğunu söylüyorsun, Beşiktaşlı olduğunu da biliyorum, şuan ki Beşiktaş hakkında neler söylemek istersin?

Evet, Beşiktaşlıyım,

Beşiktaş aslında güzel bir ivme yakalamıştı stadın açılmasından sonra gelen iki şampiyonluk ama ülkemizde de ekonomik sıkıntıların baş göstermesiyle futbol takımları çok büyük zarara uğradılar. Ülke spor izleyicisi de maalesef bazı konularda yetersiz; evet Beşiktaş'ın stadı doldu ama ligin tamamında dolu olması gerekiyordu ve ama bu konuda biz yetersiz kaldık. Evet futbolu sevende bir ülkeyiz daha önce de söylediğim üzere ben bir amatör branş sporcusu olarak diğer branşlarla kavga eden bir insan değilim. Futbolunda çok izlenmesi daha da kalitesinin artması taraftarıyım. Tüm branşlarda olduğu gibi bu şekilde değerlendirdiğim zaman spor ilgisi olarak yetersizlik var. İşte bunlar da birbirini maalesef tetikliyor. Daha güzel içeriklerin çıkması lazım medya anlamında ama bize işin kavgası gürültüsü, eleştirel tarafları vesaire bunlardan kurtulamıyoruz. Bunlardan kurtulsak önümüz açık. İşte #CometoBeşiktaş gibi bir slogan üreten bir taraftar kitlesi var. Bunu Dünyada söz ettirip gündem yaratan ve tweet attıran bir kitleye sahibiz. Sosyal medya da çok iyi etkileşime sahibiz bunu sadece Beşiktaş özelinde söylemiyorum. Mesela sosyal medyada ya da internet mecrasında bir anket varsa ve o anketin içinde bir Türk varsa o anketi kesinlikle biz kazanırız.

Konumuza dönecek olursak bütün bunlar güzel şeyler ama bir yerden sonra bunu iyi pazarlayamıyoruz Beşiktaş da bu tarz durumlardan etkilendi. Ülke ekonomisinin ve ülkede yaşanan olayların da etkisiyle hep düşüş oldu umarım toparlanır. Sadece Beşiktaş özelinde değil tüm takımlar toparlansın. Şampiyonlar liginde çok ciddi başarılar elde eden bir takım vardı; Bayern Münih ile karşılaşan bir takım. Geçen sene UEFA grubundan çıkamayan bir takıma dönüştü. İşte umarım toparlar iyi şeyler olur bu ülkenin tamamen sporuyla alakalı yaşadığı sorun sadece futbol branşında değil her branşta bir problem var. Beşiktaş en son voleybol branşında kapatmaya kadar gitti çok üzücü bir şey yani Beşiktaş Jimnastik Kulübü ismini her branşta taşıması gerekiyor şimdi yeni branşlar açılması gerekirken bu branşın kapatılması o kadar insanın işsiz kalması çok üzücü umarım toparlanır yani bir şekilde sadece futbol gözüyle değil diğer branşlara da bakarak bir şeyleri düzeltiriz.

Daha önce verdiğin bir röportajda 'dünyanın en iyisi' olmak istediğini söylemiştin. Şu ana kadar az önce konuştuğumuz gibi iki Avrupa ve iki de Dünya Şampiyonluğun var. Şimdi geriye dönüp baktığında ne hissediyorsun Yiğit Caner Aydın dünyanın en iyisi oldu mu?

Çok yol kat ettim ama ben doyumsuz bir insanım çok daha iyi şeyler başarmam gerekiyor şuan daha yolun başındayım şuan başardım diyemiyorum ama bu amaçla mücadele ediyorum ve gerçekten hedefime yaklaştığımı düşünüyorum. Dünya sıralamasında birinciliğe kadar yükseldim bu da demek oluyor ki hedefe birkaç adım kalmış gerçekleşebilecek bir şey. Kolay bir şey değil sonuçta Dünya şampiyonası sonrası verdiğim röportajda bunu söylerken ilk 20'nin içindeydim şimdi bu röportajı yapıyoruz aradan bir sene geçmiş ben şuan sıralamaya ulaşmış durumdayım. Bunu gerçekleştirmemin arkasında yatan bir sebep var. Hep böyle sorunlardan, ülkedeki spor atmosferinden bahsediyoruz ama ben bir şeyleri değiştirmek için mücadele ediyorsam benim başardıklarımla meydana gelecek ve ben bir şeyler başarmış bir insan olarak bu ülkede belli bir konuma gelmek istiyorum. Sporun bir zaman sonra yönetici durumunda olmak istiyorum bir şeyler başarmak istememin en büyük sebeplerinden biri bu.

Şuan Dünya sıralamasında üçüncüsün, birinci sırada yine bir Türk Bahattin Hekimoğlu var. İkinci sırada senin bir önceki röportajda söylediğin hatta maç yaptığın Çekya'dan David Drahoninsky var. Şimdi herhangi bir spor branşında hatta yine tenisten örnek vereyim Dünya sıralamasında üçüncü sıralamaya yerleşen bir Türk tenisçi olsa az önce konuştuğumuz gibi medyada nasıl yer alırdı ve senin birinci olma ihtimalin nedir?

Şöyle bir durum çok hassas bir spor yapıyoruz ve attığın 1-2 oka bakıyor her şey. Şimdi orada 1 2 tur yükselsem belki de o sıralamada bende olabilirdim. Çok hassas birkaç oka bakıyor bu şey anlamına gelmiyor; ben çok kötü bir atış yaptım demek değil. Çok ufak tefek detaylar kalmış.

Pekinde ki Dünya şampiyonasını bireysel dördüncülükle tamamladım ve dünya sıralamasına giriş yaptım. Orada aldığım puanla ilk 20'ye girdim şimdi puanlamalar yapılırken katıldığım son 4 yarışma üzerinden değerlendirmeler yapılıyor eksik yarışmaların olduğu için bir anda zaten hani aldığım tek dereceyle üste çıkmam mümkün değil. Ben şuan dört yarışmamı tamamladım ve oradan aldığım puanlarla özellikle Avrupa şampiyonasında aldığım çok ciddi bir puanla ben bu sıralamaya yükseldim. Bu sıralama önemli bence senin yaptığın işlerin toplamını gösteriyor ama bir yarışmada belki birinci olabilirsin, yedinci olabilirsin, dokuzuncu olabilirsin ama bu sadece sıralama olarak aldığın puan. Orada olmak sizin istikrarınızı gösteriyor ve Türk sporcular için bu tip olaylar çok önemli. Belki yaptığımız spor çok anlaşılmıyor, modern bir spor yapıyoruz. Yaptığımız spor olimpik bir geçmişi olan olimpiyatların başlangıcı olan bir spor. Şuan bu sporu yapıyoruz ve daha popüler olması gerekiyor. Bir şekilde bunun duyurulması için popülerleşmesi için ben kendi adıma dediğim gibi mücadele veriyorum. Kesinlikle haklısın bu tip başarı başka bir sporda olsaydı daha çok ilgi çekerdi. Bakış açımızı değiştirmemiz şart.

Uzun yıllardır devam eden bir etkinlik olan Milliyet ödüllerinde artık engelli sporculara da ödül verilmeye başlandı, sen bunu nasıl yorumluyorsun?

Orada da yine hep böyle popülizm üzerinden ilerledi süreç sanki. Adaylara bakıyorsun ciddi başarıları var ama sanki hep böyle şey genelde medyada konuşulan isimler yer buldu. Bence yeni bir kapı açılmıyor bunu sadece engelli sporcular kategorisi için değil diğer kategorilerde de böyle. Bakıyorsun sene boyunca bu tarz organizasyonların neredeyse hepsinde aday olmuş isimler orada. Benim görüşüm en azından aday gösterilme sürecinde farklı isimlere yer verilmesi yâda aday sayısının arttırılması olabilir. Medyada konuşulan isimlerin ödüllendirilmesi adil gelmiyor bana.

Bizde şu eksik bence biz ne gördüysek onu alıyoruz. Buradan alıp buraya koyuyoruz hiç şöyle araştırayım, bakayım nerede ne var? Diğer branşlarda neler yapmışlar? Mesela ben bazen diğer branşlardaki sporcuları görüyorum bir şeyler başarmışlar. Onların federasyon sitesine girip onların elde ettiği başarılara bakıyorum aldığı puanlara bakıyorum bunların hepsi zaten internet sitesinde yazıyor. Buraları taramak o kadar zor değil. Mesela beni ele alalım bazen röportaj veriyorum röportajı yapan kişi benimle ilgili hiçbir bilgiye sahip değil. Siz benimle ilgili araştırmalar yapmışsınız mesela böyle olunca konuşulabilecek daha fazla şey oluyor. Şuanda daha benim hayat hikâyemi falan konuşmadık çünkü Google'a yazdığında benim hayat hikâyem hemen çıkıyor. Medya kuruluşlarında ki çoğu insan herhangi bir araştırma yapmadan geliyorlar. Hazırcılık var. Bazılarını tabii ayrı tutuyorum gerçekten araştırıp gelenler, alıntılar yapanlar onlarla uzun uzadıya konuşabiliyorsun sizin gibi.

Son olarak sana David Drahoninsky'i sormak istiyorum? Onunla maçlar yaptın? O bu sporda özel bir yere sahip bir sporcuydu ona karşı oynamak nasıl bir şey?

Şöyle söyleyeyim David şuan 40 yaşına yaklaştı ve 16-17 yaşından beri ok atıyor. Bizim klasmanın ilk sporcularından ve yıllarca bu klasmanı domine etmiş, girdiği her yarışmada madalya almış bir isim ki hala da buna devam ediyor.
Açıkçası ben böyle insanları idol olarak görmem ama onu gördüğüm zaman şey diyordum onu yenmek istiyordum. Benim şöyle bir sözüm vardı; "Dünyanın en iyisi olmak istiyorsan, Dünyanın en iyisi kimse onu yen." Ben bunu gerçekleştirdim hem de ilk yarışma da gerçekleştirdim. David, yıllar sonra bir yarışmadan 6. olarak ayrıldı ki bilmiyorum kariyerinde böyle bir şey daha önce yaşandı mı belki daha önce bir kez olmuştur.O gün David'i yendikten sonra onun da kariyerinde bir süreç başladı. Benimle birlikte yakın arkadaşımın da başarılı performansı onu tahtından etti ama David son derece centilmen bir sporcu kaybettiği Avrupa şampiyonasından sonra gelip tebrik etti. Tabii ki üzüldü ama daha sonra gelip fotoğraf çekindik, muhabbet ettik.

Ben sporun bu yönünü daha çok seviyorum, kaybetmeyi kimse istemez. Bende kaybetmeyi sevmiyorum, ben de üzülüyorum ama karşı tarafa kin duymuyorum. Oturup konuşmayı bilmelisiniz. Sonuçta herkes aynı aşamaları geçiyor, hepimiz benzer durumları yaşıyoruz ama ben biraz daha aç bir insanım. Hedeflerim var, hedeflerimi gerçekleştirmek için bu adımları atmam gerekiyor. David'i bu sene finalde yendim, birinci oldum.2017'de de kazanmıştım bir anda tahtından oldu muhtemelen bir güven kaybı yaşamıştır. Belki de artık daha çok çalışıyordur. Daha farklı şeyler deniyordur. Rekabet her zaman başarıyı getiriyor.

S SPORT

Beni bu proje için bulan kişi Hasan ağabey, ben daha okçuluğa başladığım zaman kendisi yönetmenlikte yapıyor o zamanlar belgesel projesi için beni düşünmüş. Belgeselde de şunu anlatacakmış engelli bir sporcunun spora yeni başladığı zamanlar; herhangi bir başarı elde etmemiş, bu yola yeni başlamış ve bu yolda ilerlerken onun başarısını anlatan hatta milli takıma giriş sürecinin de dâhil olduğu bir belgesel olacakmış. O zamandan bu yana beni tanıyormuş.

İşte bana bunu anlattı ve şey dedi program için birilerini arıyorduk ve seni bana eşim hatırlattı. Belgesel için Yiğit'i düşünüyordun program için onu seçebilirsin diye. Hasan ağabey 'de bana belgesel için seni kaçırdık dedi sen o dönem çok hızlı yükseldin ama program için direkt sana geldik dedi. İşte isteyince, araştırınca, bilgiye sahip olmak isteyince yapabiliyorsun. O gün S sport yapılması gereken bir farkındalık ortaya koydu ve Premier Lig programı hikâyem böyle başladı.

İlker Üçer Röportajı

TUFAN KARAYEL

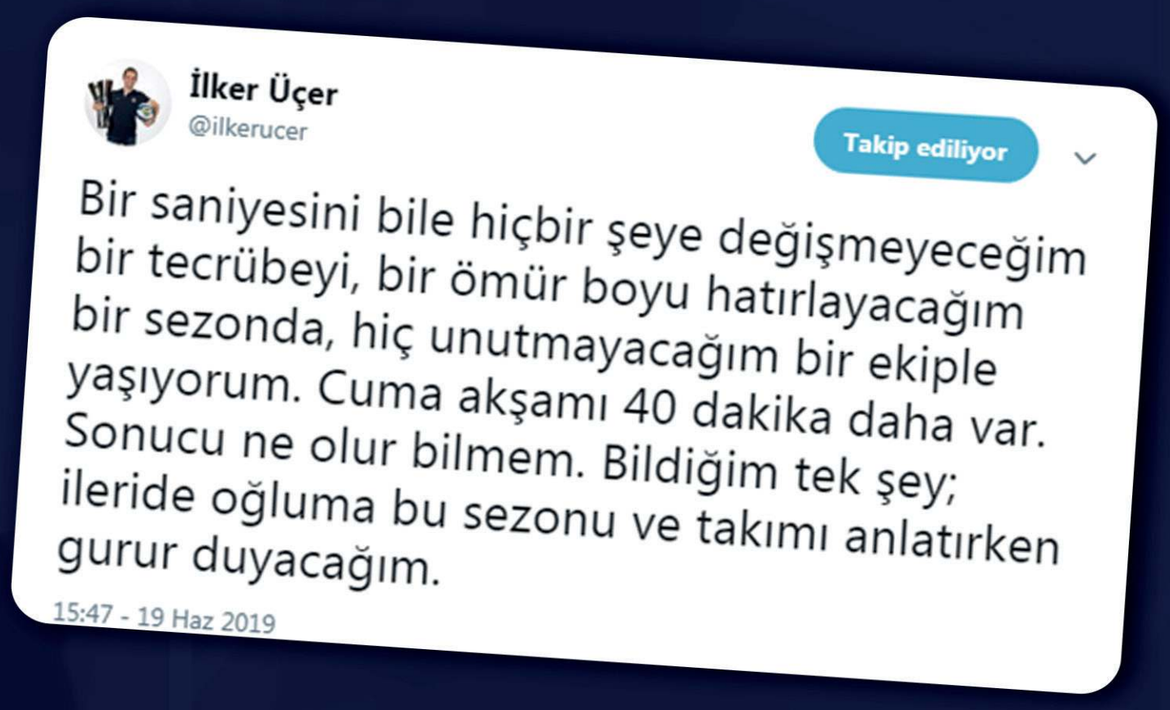

Geçen sezonu özetlemek gerekirse; 5.kez üst üste Final Four yapmış bir takım ve lig finalinde ev sahibi avantajını eline geçirip tekrar kaybederek son maçta 4-3 kaybedilen bir şampiyonluk ve bir Türkiye Kupası şampiyonluğu. Bu buzdağını görünen kısmı benim merak ettiğim ise sizin 19 Haziran gününde attığınız bu tweetin içinde barındırdıkları? Sezon nasıl başladı ve daha önemlisi nasıl bitti?

2018-19 sezonunu bizim için çok kalın bir çizgiyle ikiye ayırabiliriz. Ocak sonuna kadarki bölüm ve ondan sonrası... Jan Vesely'nin dizinden ameliyat olmasını gerektiren sakatlık durumuna kadar her şey bizim için mükemmel gidiyordu. Sezon başında Ennis'i kaybetmiştik ama Erick Green dahil oldu ve düzen devam etti. Açıkçası kalite anlamında çok iyi bir EuroLeague geneli izlediğimizi söyleyemem ama sezonun o ana kadarki bölümünü, bu yeni formatta daha önce görülmemiş bir şekilde domine etmeyi başarmıştık. Jan, takımı çok sahiplenmişti. Yanlış hatırlamıyorsam Aralık ayı MVP'si oldu. Takım birbirini artık ezberlemişti ve bu, EuroLeague geneline göre büyük avantajdı. Kalinic ve Bobby'nin de -bir önceki sezon yaşadıkları sağlık sorunlarını tamamen atlatıp- bu sezon tam anlamıyla katkı verebilecek duruma gelmeleri bizi "dokunulmaz" yapmıştı. Kasım-Aralık ayları içerisinde altı maçın beşini deplasmanda oynadık ve peş peşe Baskonia, Olympiacos (Vesely'siz), Maccabi, Barcelona (Sloukas ve Melih'siz) ve Panathinaikos (Melih ve Ahmet'siz) dış saha maçlarından galibiyetle çıktık. İlk 16 maçta 15 galibiyet aldık, üst üste 12 maç kazandık. Bu sürecin devamı da Jan'sız ve hatta final maçında Lauvergne'siz kazanılan Türkiye Kupası'yla geldi. Fakat buradan sonrası belki EuroLeague'de istediğimiz dereceyi aldık ama hiç istediğimiz gibi gitmedi. Ocak sonundan itibaren tam kadro tek bir idman yapamadık. Yaklaşık beş ayı eksik kadroyla ve bunun ciddi bölümünü de sadece iki uzunla geçtik. Uzun oyuncu rotasyonunda yaşanılan sorunlar, belli oyuncuların üstüne çok yük binmesine sebep oldu. Maç ya da idman kaçırmayı geçtim, bazı oyuncular idmanlarda bile soluklanmak için kenara gelemez oldu. Bildiğimiz bütün ezberi bozuldu takım. Başka bir "şey" oynamak durumunda kaldık. Jan, arada döndü ama Play-off sonrası tekrar sakatlandı. O arada Gigi'yi kaybettik. Gigi, o ana dek EuroLeague'de 34'te 34 yapmıştı ama EuroLeague Play-off dönüşü ilk maçta sakatlandı. Final Four'da Gigi ve Joffrey yoktu; Kalinic ve Vesely parkedeydi ama hazır olmadıkları ortadaydı. Yetmedi; hiçbir anlam ifade etmeyen üçüncülük maçında Green'i ve Jan'ı tekrar kaybettik. Sezonu onlarsız bitirdik.

Eğer bu takımın yaşadıklarını başka bir ekip yaşasa, lig finalinde yedinci maçı görmeyi bırakın, o tura gelebileceğini dahi hiç zannetmiyorum. Sezon bitiminde Melli ve Gigi ameliyat oldu. Sezon boyunca kendilerini zorlayan bazı sorunları çözmek istediler. Yaptığım o paylaşım, biraz da bu süreçten ve bunun getirdiği duygu yoğunluğundan kaynaklanıyordu. Sezona çok iyi başlayıp tarihi bir gidişata imza atmıştık. Ama Ocak ayından itibaren "şans" faktörü hiç yanımızda değildi. Takım, buna rağmen her saniyenin hakkını vermek için elinden geleni yaptı. Anadolu Efes, Final Four'da bizden çok daha iyi durumdaydı ve bunu değerlendirdi. Aslında ligde biz onlara hiç beklemedikleri bir cevap vererek başladık; ikinci maçta da kazanmaya çok yaklaştık. Aslında seriyi o maçta kaybettik. Anadolu Efes bizim ülke sınırları içerisinde en ciddi rakibimiz. Fenerbahçe taraftarının o maçlarla ilgili ne düşündüğünü çok iyi biliyoruz. Takım da bu bilinçle, sonuna kadar mücadele etmeye çalıştı ama olmadı. Beni, o paylaşımı yapacak duygusallığa iten şey ise sezonun burada özetlemeye çalıştığım gidişatı ve özellikle de işler kötüye gitmeye başladığında takımla ilgili söylendiğine –sosyal medya üzerinde- şahit olduğum bazı sözlerdi. Yaşanılan her şeyi, tüm detayları burada anlatamam takdir edersiniz ki. Ama takımın, elinden gelen her şeyi yaptığının en yakın şahitlerinden biriyim. Fakat olmadı, yetmedi. Üzgünüm.

- Fenerbahçe Beko Basketbol takımı, son yıllarda hep bir slogan ile yola çıkıyor. Geçtiğimiz sezon bu slogan #NeverEnough'tı. Bu sezon için yapılan yeni bir slogan çalışması var mı? Eğer yeni bir slogan çalışması varsa biraz ipucu alabilir miyiz ya da ne zaman açıklamayı düşünüyorsunuz?

#NeverEnough bizi EuroLeague şampiyonluğu sonrası en iyi anlattığına inandığımız slogandı. Bir hayali gerçekleştirmiştik ama yetmezdi, yetmemesi gerekiyordu. İnsanlar bunu kolay sanıyor ve belli şeylerin kıymetini ya da onlara ulaşmanın zorluğunu unutuyor. Evet, bizim ciddi bir bütçemiz var. Ama Avrupa'da aynı hedefle ve yakın bütçelerle yola çıkan birçok ekip var ve çok azı böyle bir istikrara ulaşabiliyor. İlk Final Four'dan sonra Ömer Abi (Onan) ile FB TV'de programda yer almıştık. O dönem Özgür Çelen ile program yapıyorduk. O "Biz buralarda hep olmak istiyoruz" demişti. İnanın o gün biri "beş sene üst üste Final Four oynayacaksınız" dese inanmazdım. Orada olmak zor, üst üste birkaç kez olmak çok daha zor. Herkes sizi hedef alıyor, size farklı bakıyor. Bunu göğüslemeniz lazım. Biz 2017'de Avrupa'nın en büyüğü olmuştuk ama bununla da yetinmek istemiyorduk. Genel Menajerimiz Maurizio Gherardini'nin de, Zeljko Obradovic'in de, hatta iletişim ekibimizin ve o dönemki sponsorumuzun da görüşü buydu. Açık konuşmak gerekirse bizim farklı 1-2 düşüncemiz daha vardı. Ama bizi #NeverEnough sloganına iten, katıldığı bir toplantıda Maurizio Gherardini olmuştu. İletişim ekibi olarak yaptığımız bir toplantıydı; sponsorumuz da vardı. Aslına bakarsanız Maurizio'yu sadece bilgilendirmek için çağırmıştık. Ama onun ağzından çıkan bu iki kelime bizi bugüne dek taşıdı. Ekibin tüm bireylerinin sahiplendiği bir slogan oldu. O toplantıdaki herkesin aklındaki iletişim stratejisini en özet şekilde ifade eden kelimelerdi bunlar ve buradan devam ettik. #NeverEnough halen bizi anlatıyor ama bu konuda daha taze, taraftarlarımıza da farklı bir enerji getirecek bir slogan olabilir. Bunu düşünüyoruz. #NeverEnough bizim sadece sosyal medya dilimizde kullanılmıyor. Tüm iletişim kanallarımızın yanı sıra soyunma odasında, salon koridorlarındaki giydirmelerde ya da takım otobüsümüzün üstünde... Her yerde var. Dolayısıyla bu, dijital kanallarımızı da aşacak çok kapsamlı bir değişiklik olacaktır. Ama önce, bu değişikliğe değecek bir fikrimizin ve bunun arkasını doldurabileceğimiz bir stratejimizin olması gerek. Çalışıyoruz ama şimdilik ipucu yok. :)

- Sezon içerisinde ve sezon sonunda birçok oyuncu ile sözleşmeler uzatıldı. Birkaç isimle de yollar ayrıldı ama kadronun temeli korundu diyebiliriz. Sanırım koç Zeljko Obradovic geldiğinden bu yana ilk sezonunda ki transfer hareketliliğini saymazsak oyuncu sirkülasyonunun en fazla olduğu transfer sezonu yaşıyor olabilir Fenerbahçe Beko. Tüm bunlar ışığında yeni sezon planları elbette şampiyonlukları, kupaları gösteriyor olacak ama bu sezon bizi neler bekliyor?

Aslında Obradovic döneminde ilk üç sezonun transfer aylarının çok hareketli olduğunu görürsünüz. İlk sezonda kadro yeniden kuruldu. 2014 yazında da trafik yoğundu. O sezon (2014-15) ilk kez Final Four oynasak da koçun en çok değişiklik yapmayı tercih ettiği yaz dönemini yaşadık. 2015-16 sezonunda itibaren ise bir iskelet oluşturduk. Elbette her sene gidenler ve gelenler oldu ama o iskeleti, o karakteri korumaya çalıştık. Bu sezon, geçmiş yıllara göre biraz daha "mecburi" hamleler yapıldı. Guduric ve Melli kıta dışına gittiler. Ana planda, onların da kalacağı senaryoya göre hesap yapılıyordu. Onların kariyerleri için aldıkları kararlar, bizi de farklı arayışlara itti. Benim bu soruları cevapladığım dönemde De Colo, Westermann, Williams ve Berkay hamleleri resmileşmiş durumda. Kısalarda hem skor hem de pozisyon yaratıcısı anlamında bence önemli iki ismi kadroya kattık. Zeljko Obradovic'in yoğun basketbolunda kısaların rolü ve yarı saha basketboluna yaratıcılık katkıları çok önemli. De Colo için fazla bir şey söylemeye gerek yok.

NBA dönüşü sonrası 5 sezonda Avrupa basketbolunu domine etmiş bir skorerden bahsediyoruz. Skor buluyor ama bunu yaparken takımın toplam düzenine sadık kalıyor. Bu, bizim için çok değerli. Kritik anlarda, kritik topları kullanma konusunda da çok yetkin bir ismimiz var artık. Leo'da belki beklentiler De Colo'ya göre daha düşük ama bunun bize fayda olarak döneceğine inanıyorum. Westermann'ın CV'sinin çok daha kalabalık olmasını engelleyen şey, daha önce yaşadığı sakatlıklar oldu. Evet, Partizan'da ciddi bir diz sakatlığı var. Ancak CSKA döneminde başına gelen sakatlık çok farklıydı. Sonuçta yetenek seviyesi CSKA tarafından takımın direksiyonuna geçmeye yeterli görülmüş, Fransa basketbolunun yakın dönemde yetiştirdiği en değerli oyun kuruculardan birinden bahsediyoruz. Bizim savunma düzenimizde "uzun guard" çok değerli. Kısalarda uzunla, uzunlarda da kısayla eşleşebilmeyi arıyoruz. Westermann bize bunu sağlayacak ve bu sayede çok farklı beşleri parkede görebilmemize imkân tanıyacak. Derrick Williams, yetenek çıtası çok yukarıda olan bir oyuncu. Avrupa standartları için "mükemmel" bir atletizme sahip ve genelde bu profildeki oyunculara göre iyi sayılabilecek şut tehdidi var. Bayern'de ilk Avrupa tecrübesini yaşadı ve bence sınavı geçti. Yeteneğini düzen içinde tutabilirse, eşsiz bir oyuncu çıkar ortaya. Takımın yetenek toplamı da bambaşka bir noktaya gider. Bu dar havuzda onu alabilmek büyük işti ve başardık. Bize atletizm ve o pozisyondan bire bir üretim artısı katacak. Berkay'dan da özellikle lig maçlarında ciddi katkı almayı hedefliyoruz. Takımın genelini değerlendirmek için tüm eklemelere ve toplam resme bakmak lazım. Bence bir plan çerçevesinde gidebildik ve piyasada –şartlar itibariyle- alınabilecek en değerli isimleri kadromuza ekledik. Sezonlar artık daha uzun, maç sayısı daha fazla. 34 EuroLeague maçı cepte. Bu, Avrupa basketbolunun geçmişi için inanılmaz bir sayı. Biz artık 80 maçları geçtik, 90'lara geldik. Bunun idman temposu da var. Buna göre geniş kadroya sahip olmak, herkesten katkı almak ve sağlıklı kalmak gerek. Genç oyuncularımıza daha fazla görev düşecek. Egehan, Tarık, Ergi... Onlardan da daha fazlasını alabilmeliyiz. Jan ve Joffrey'in iyi birer yaz dönemi geçirmeleri ve tamamen sağlıklarına kavuşmaları çok çok önemli. Bir başka konu; EuroLeague'de uzun süre sonra ilk kez bu kadar fazla sayıda iddialı takım olacak. Barcelona'nın yaptıklarını görüyorsunuz. Real Madrid zaten hep orada. Milano'nun Messina sonrası farklı bir basketbol aklı olacak ve hamlelerini izlemek gerekiyor. CSKA şampiyonluktan sonra kadroyu değiştiriyor ama yine bu seviyelerde olacaklardır. Yunanistan takımlarını hafife aldığınız ya da göz ardı ettiğiniz zaman pişman olursunuz. Yeni gelen Alba ve Asvel iyi organizasyonlar. Artık hiçbir maç kolay olmayacak. Anadolu Efes'in de kadrosunu koruması onlar adına güzel gelişme. Özellikle Larkin ve Micic. Bu ikili çok özel. Ama ben bu sene onların daha fazla zorlanacağını düşünüyorum. Geçen sene Anadolu Efes "sürpriz" takım idi, rakiplerin bakışı farklıydı. Şimdi ise final oynamış, "favori" takımlardan biri. Rakiplerin daha fazla sertleşmesine hazır olmalılar. Dediğim gibi; zor bir sezon olacak. Final Four ve kupalar, her sezon daha da zorlaşıyor. Yani bir başarıyı tekrar etmek kolay değil. Umarım önümüzdeki sezon da Final Four'da olabiliriz ve bu kez daha iyi bitirebiliriz. Üç senelik serinin ardından ligi de tekrar kazanmak için mücadele etmemiz gerekecek.

- Nando De Colo transferine ayrı bir parantez açmadan olmaz herhalde; taraftarın şampiyonluk sezonundan sonra aradığı ve beklediği skorer yıldız oyuncu tanımının karşılığıdır desek yanılmayız. De Colo'nun Zeljko Obradovic'in oyun planına ve Fenerbahçe Beko'nun oyununa yansımaları nasıl olacak? (Diğer transferler (gelen-giden) hakkında da düşünce belirtmek isterseniz belirtebilirsiniz.)

Aslında bu soruya sanırım istemeden de olsa bir önceki soruda detaylıca cevap vermiş oldum. Ama De Colo – Fenerbahçe Beko birlikteliğinin ne kadar heyecan verici olduğunu düşünerek, farklı birkaç konuya daha değinmek isterim. Nando'nun istatistik kağıdını daha değerli hale getiren, tüm o kalabalık skor hanelerine çok dengeli ve düzen içerisinde bir oyun ile ulaşabilmesi.

De Colo çok akıllı ve yetenekli bir oyuncu. Aklı ve yeteneği bünyesinde buluşturmuş bir oyuncunun Zeljko Obradovic ile çalışmasının getirebileceklerinin sınırı yok. Eğer oyun aklınız yüksekse, koçun sizden istediklerini anlayabiliyor ve parkede uygulayabiliyorsanız, Zeljko'nun takımına hoş geldiniz. Nando birçok iyi takımda oynadı. Zaten CSKA Moskova kariyeri ortada. Son beş sezonda da Final Four, iki şampiyonluk. 32 yaşında, böyle bir kariyere sahip bir oyuncunun hala başarıya aç kalması kolay değil. Ama onun için de Fenerbahçe Beko macerasının çok heyecan verici olduğunu düşünüyorum. CSKA'ya göre çok farklı bir taraftar profilinin önünde oynayacak. Fenerbahçe taraftarı sizi sevdiğinde hayat gerçekten farklı oluyor. O sevginin, takım-taraftar bağlılığının pek bir izahı ve karşılığı yok. Nando bunu yaşayacak ve eminim bundan beslenecek. Moskova'ya göre çok farklı bir şehirde yaşayacak. Birçok değişiklik olacak hayatta. Neresinden bakarsanız bakın, heyecan verici bir birliktelik... Ama hep söylediğim üzere; biz, hiçbir zaman bir ismin etrafına kurulan bir takım olmadık. Sivrilenler oldu ama Zeljko hep bir bütün inşa etti. Avrupa şampiyonu olduğumuz seneyi hatırlayın. Belki en çok Bogdan ve Ekpe hatırlanır ama en kritik anlarda Kalinic, Bobby, Gigi ya da daha kısıtlı sürelerde Antic... Dolayısıyla sadece Nando olmayacak. Lakin iştah kabartıcı bir ekleme olduğu aşikâr.

- Fenerbahçe Beko'nun transferlerini konuşup bu operasyonların arkasında ki isim Sinyor Gherardini'yi sormazsak haksızlık ederiz. Maurizio Gherardini için neler söylemek istersiniz? Bu transferleri nasıl mümkün kılıyor?

Ben hayatımda ondan daha iyi "scout" görmedim. Ben medya ve iletişim sorumlusuyum ama basketbol izlemeyi çok severim. Yani işimin gerektirdiğinden fazlasını takip ediyorum aslında ve bundan da keyif alıyorum. Alt yaş grupları da buna dâhil. Arada Maurizio'yu etkilemek için elime basit bir oyuncu profili alıp kapısını çalıyorum. Niyetim onu etkilemek oluyor. Ama her seferinde odasından hüsranla ayrılıyorum. "Şu çocuğu gördün mü?" diye gittiğim her genç profil için ilk okul öğretmeninin burcunu dahi öğrenerek odadan çıkıyorum. Maurizio müthiş bir basketbol adamı. Onun yaptıklarını görmek için NBA macerasına ve öncesinde Treviso'ya gidip bakmak gerek. Treviso'nun nüfusu herhalde Ataşehir kadardır. Ama orayı –elbette güçlü bir ailenin ekonomik desteğiyle- sadece Avrupa'nın değil, dünyanın basketbol merkezlerinden biri haline getirdi. Hani az önce De Colo'nun açlığından bahsetmiştim ya; yönetici olarak kariyerinde bu kadar başarı olan birinin hala basketbolu ve işini bu kadar sevmesi inanılmaz. Muhteşem bir iletişim ağı var Maurizio'nun ve herkes ona saygı duyuyor. EuroLeague maçları için deplasmanlara gittiğimizde onunla kısa bir konuşma yapmak için randevu almış olmanız gerek; çünkü sabah 07.30 itibariyle toplantılarına başlıyor. Takım yetkilileri, koçlar, menajerler, oyuncu gözlemcileri... Aklınıza gelebilecek herkes... Basketbolu bu kadar seven, bu kadar fazla oyuncu takip edip aynı zamanda da doğru insanlarla iletişim ağı kuran birinin başarılı olmaması mümkün değil. Elbette oyuncuları ikna etmek için bütçe ayırmanız gerekir ve biz de bu konuda Avrupa'nın şanslı kulüplerinden biriyiz. Ama bütçeyi doğru kullanma, doğru takım kimyası yaratma ve bunu başarıya çevirme oranı Maurizio'da çok yüksek. Tabii ki Zeljko Obradovic'le aralarındaki ilişki de onun işini kolaylaştırıyor. Aralarındaki dostluk ve güven ilişkisi çok güçlü. Kulüp tarafından da Semih Bey ile uyum halindeler ve bu birliktelik de çok değerli. Kulüp de bize bu zor şartlarda hep çok destek verdi. Toparlamak gerekirse; 2014 Şubat'ından beri Fenerbahçe'deyim. Aynı senenin yaz döneminden itibaren de kendisiyle çalışıyorum. Kesinlikle hayatımın en ayrıcalıklı dönemi olduğunu söyleyebilirim. Aslında Maurizio'nun da, bizlerin de yapmak istediği çok daha fazla şey var. Umarım Avrupa basketbolu bir gün bu hayalleri gerçeğe dönüştürecek ekonomik güce ulaşır.

- Koç'tan bu kadar bahsedip onu sormamak olmaz. Zeljko Obradovic sizin için neleri ifade ediyor ve en yakınında olan insanlardan biri olarak koç Zeljko Obradovic'in sezon içerisinde rutin bir gününü biraz detaylandırmanızı rica edebilir miyiz?

Bu soruya insanların onu tanıdıklarını düşündüğüm gibi cevap verirsem şöyle olur: Koç sabah salona gelir. Ofisine girer ve bağırmaya başlar. Sonra çıkıp bizim ofise gelir ve burada da bir süre bağırır. Ardından akşam idmana çıkar ve oyuncularına bağırır. İnsanlar Zeljko Obradovic dendiğinde sanırım böyle bir tablo hayal ediyor. Sürekli kırmızı, sürekli sinirli... Aslında tam olarak "tanısanız çok seversiniz" denecek bir kişilik kendisi. Elbette iş parkeye geldiğinde onun kendi tarzı ve doğru olduğuna inandığı bir iletişim yöntemi var. Bu da maçlarda sıkça rastladığınız sinirli hali ortaya çıkarıyor; en azından kameralar karşısında. Ama dışarıda bambaşka bir insan. Koç, çok talepkâr biri. Oyuncularından en iyisini talep ediyor. Çok zorluyor. Bazen günde 5-6 saat idman yapıyorsunuz ve "neden bireysel idmana gelmedin?" bile diyebiliyor. Maçlarda da öyle. En ufak hatada ondan gizlenme şansınız yok. Maçta sıra gelmediyse de ertesi gün video analiz toplantısında mutlaka yakalanırsınız, geçmiş olsun. Psikolojik olarak da sizi zorluyor. Ama tüm bu zorlamaların karşılığında CV'nize "*** şampiyonu" yazdırabiliyorsunuz. Zaten onun amacı da bu, yani sizden en iyisini alabilmek... Elbette ofisle olan ilişkisi oyunculara göre farklı. Ama hepimizi benzer şekilde fakat farklı yöntemlerle düzenli ve sıkı çalışmaya ittiğini söyleyebilirim. Ona yanlış zamanda ve yanlış işle gitmemelisiniz. Ben onunla beş buçuk senemi bitirdim. İlk başladığımda yanına giderken Ataşehir emniyetini beraberimde götürmek istiyordum. Ona duyduğum inanılmaz saygı, biraz da çekingenliğe dönüyordu. Elbette onun da bize bakışı zamanla değişti. Daha fazla tanıdı, daha fazla güvendi. Daha fazla şey paylaşmaya başladık. Onun için ekibi çok önemli. Her şeyi ekibiyle yapmak, ekibiyle paylaşmak ister. Bir fotoğraf karesine tüm staff olmadan dâhil olmayı hiç sevmez. Medya günlerinde tekli foto istediğimiz hep söylenir, kızar. Bir fotoğraf karesinde nerede duracağını hiç önemsemez, yeter ki hep birlikte olunsun. Doğum günleri ya da özel günlerde herkesin orada olmasını ister. Ofisteki herkes ve eşleri dâhil... Takımda da, ofiste de tam bir "ekip" yaratmaya çalışır. Sanırım bunu da biraz olsun başarabildik Fenerbahçe'de. Biz de ofis olarak bu aidiyete katkı sağlayacak şekilde işlere destek vermeye çalışıyoruz. Ama bunun işe yarayıp yaramadığını koça, Maurizio'ya ve oyunculara sormanız gerekir.

Koçun bir günü nasıl geçer? Eğer önceki gün kazanmışsak iyi, kaybetmişsek kötü geçer. En özet hali bu. Şunu söyleyebilirim; koç sürekli salonda. Asistan koçlarıyla çok sıkı bir ilişkisi var. Yardımcı koçlar arasında isim ayrımı yapmak doğru olmaz ama Erdem Hoca özellikle rakip analizi konusunda ciddi mesai harcıyor ve onunla sürekli iletişim halinde. Çalışır, ekibiyle yemek yer, birkaç kez bizim ofise uğrar, birkaç kez de biz onun yanına gideriz. Maurizio, Defne ve Cenk Abi onunla sürekli iletişim halindeler. Artan maç sayısıyla birlikte idman programlarımız da değişti. Artık çift idman çok nadir yapıyoruz. Genelde tek idman, sabahları ise kondisyonerlerimiz eşliğinde halter var. Koç her bölüme dâhil oluyor, olamadığı yerlerde de ekibinden bilgi alıyor. Bunların dışında, özellikle maçlardan sonra ailesiyle ve yakınlarıyla yemek yemeyi ve sohbet etmeyi seviyor. Bu kadar basketbolun içinde olan bir beynin, takdir edersiniz ki arada başka şeyler de düşünmeye hakkı var. Zeljko Obradovic çok iyi bir koç, hatta bir koçtan fazlası. Onunla çalışan herkesi, işini daha iyi yapmaya iten bir lider. Ancak her şeyden önce o, çok iyi bir insan. İyi insan olmak ve bunun yanında da yaptığı işte çok başarılı olmak... Onda ikisi de var ve bu nedenle çok özel biri.

ARDA COŞKUN

SEDA ÜNAL

Spor psikoloğu Arda Coşkun küçükken başladığı spor hayatını sonlandırırken spor içinden çok uzaklaşmayıp yoluna psikolog olarak devam etmektedir. Bu sektörde öncü ve önemli isimlerden olan Arda Coşkun sektörün geldiği noktayı ve sporcuların psikolojilerini konuştuğumuz bir röportaj gerçekleştirdik.

Sizi tanıyabilir miyiz? Kendinizden bahseder misiniz?

Adım Arda Coşkun. Uzman spor psikoloğuyum. Eski bir performans sporcusuyum. Kendi yaşadığım deneyimler üzerinden yola çıkarak sporda psikoloji biliminin ne kadar önemli olduğunu fark ettiğimi ve bu yolda adımlar attığımı söyleyebilirim. İstanbul Bilgi Üniversitesi psikoloji bölümünde okurken 3. sınıftayken Galatasaray Spor Kulübü futbol altyapı takımlarında staj yapma imkânı buldum. Lisans eğitimini tamamladıktan sonra ilk uzmanlık alanım olan spor yöneticiliği yüksek lisans eğitimini Marmara Üniversitesi'nde yaptım. Ana uzmanlığım olan spor psikolojisi yüksek lisans eğitimini de İngiltere Roehampton Üniversitesi'nde aldım. On yılın üstünde bir süredir bireysel sporculara, takımlara, federasyonlara, Milli Takımlara, antrenörlere, sporcu ailelerine ve eğitim kurumlarına destek veriyorum. Akademik olarak da Acıbadem ve Kadir Has Üniversite'lerinde spor psikolojisi dersi vermekteyim. Ayrıca kurucu ortağı olduğum Mentalift firması ve Kadir Has Üniversitesi ortaklığı ile ülkemizdeki ilk "Spor ve Sağlık Psikolojisi" yüksek lisans programını yürütüyoruz. Uzun lafın kısası hem uygulamalı alanda hem de eğitim alanında spor psikolojisini ülkemizde tanıtmaya ve geliştirmeye çalışıyorum.

Öncelikle spor psikoloğu ne demek?

Spor psikolojisi, psikoloji biliminin alt dallarından biri. Ülkemizde psikoloji ve psikolog denildiğinde ilk akla gelen klinik psikologlar oluyor. Klinik psikologlar kendi uzmanlıkları doğrultusunda patolojik durumlar üzerine çalışırlar. Spor psikolojisinin çalışma alanlarının büyük bir bölümünde ise normal insanları kendi potansiyellerinin en üst noktasına çıkarma hedefi vardır. Bu noktada tüm sporcuların (ister spora yeni başlamış bir çocuk olsun isterse de profesyonel bir sporcu) zihinsel antrenman teknikleri ile çalışması gerekmektedir. Biz spor psikologları olarak bu noktada sporcuların gelişim yolunda onlara eşlik ediyoruz. Spordaki birçok branşta çalışma imkânım oldu. Branş özelinde öncelikler değişse bile odaklanma, motivasyon, hedef belirleme, duygu kontrolü, özgüven ve iletişim gibi temel alanlarda kendini geliştirmeyen ve zihinsel antrenman yapmayan sporcuların kendi en üst düzey performanslarına ulaşmaları imkansız.

Neden spor psikolojisi alanını seçtiniz?

Bu sorunun cevabı kendi sporculuk dönemimdeki deneyimlerimle ilgili. Küçük yaştan itibaren müsabık sporun içinde oldum. İ.T.Ü. (İstanbul Teknik Üniversitesi) minik takımından genç takımına kadar performans basketbolu oynadım. Bu dönem boyunca kendi performansımda yaşadığım dalgalanmalara anlam veremiyordum mesela. Şu anda da birçok sporcuyla çalıştığım başlıca konulardan olan antrenmanda iyi performans gösterip maçlarda performans kaygısı ile çok daha kötü performans göstermeyi sıkça yaşıyordum sporculuk hayatımda. Bu gibi konularda yaşadığım deneyimlere o dönem dediğim gibi anlam vermekte zorlanıyordum. Düşünün bir maç çok iyi bir maç hiç ortada yoksunuz veya antrenmanlarda takımın en iyilerinden olup maça çıkmadan önce eliniz ayağınız titriyor. Bu gibi durumların içinden çıkmak ne ufak bir çocuk için ne de yetişkin profesyonel bir sporcu için kolay oluyor. Sözün özü kendi deneyimlerim beni sporun psikolojik tarafını düşünmeye itti. Bu düşünme sistemi daha sonra araştırmaya sonrasında da bir tutkuya ve mesleğe dönüştü hayatımda.

Çalışma stiliniz nasıl? Her sporcuyu tek tek mi dinliyorsunuz?

Yaptığımız çalışmaların temelinde bireye özel danışmanlık var. Her sporcu bir birey ve farklı ihtiyaçları ve öncelikleri var. Araştırmalar ışığındaki bulgulardan biliyoruz ki tek yumurta ikizleri bile farklı mizaçlara ve karakterlere sahipler. Bu nedenle her sporcu özelinde bir çalışma planı ve stratejisi belirleyerek kişiye özel danışmanlık verilmesi gerekiyor bizim alanımızda. Onun dışında takımlar ile çalışırken yine bireysel danışmanlık süreci yanı sıra takımla beraber yapılan grup eğitimlerine de programımızda yer veriyoruz. Sporcu merkezimde ama etrafında yer alan aile, antrenör gibi çevresel mekanizmalara da danışmanlık verdiğimiz çalışmalar oluyor. Örneğin; bir sporcunun performansını arttırmaya çalışırken mutlaka ailesine ve antrenörüne de önerilerde bulunuyoruz. Böyle bütünleyici bir çalışma yapılmadığında masanın bir ayağı eksik kalıyor. Sporcu gelişimi için evde ve antrenmanda verilen mesajların tutarlılığı olmalı.

Spor hayatlarında mı yoksa özel hayatlarına yönelik destek mi alıyorlar?

Aslında bu iki alanı birbirinden ayırmak gerçekten zor. Çünkü performans sporcuları için çoğunlukla hayatlarının merkezinde spor ve performansları var. Bu nedenle spor ve özel hayatları arasında karşılıklı sürekli bir etkileşim var. Örneğin; evde eşiyle kavga edip maça çıkan bir sporcunun bu durumdan etkileneceği muhakkaktır. Bu etki olumlu da olabilir olumsuz da ama bu ilişkiyi yok sayamayız. Bizim yaptığımız çalışmalar spor merkezli olmasına rağmen ortaya çıkan yetileri bireyler hem spor hem de özel hayatlarında kullanıp deneyimleyebiliyorlar. İletişim becerilerini geliştirmiş bir sporcu hem antrenörü-takım arkadaşlarıyla bu yetisini kullanabilir hem de özel hayatında. Sporun gücü de buradan geliyor bence. Spor hayatın konsantre hali gibi. 10 saniyelik bir performansta bile hayatta uzun uzadıya yaşanılan birçok deneyim ve duygu yoğunluğu var. Çalıştığımız sporcular kendilerini hem sportif hem de özel hayatlarında da gerçekleştirmeye bir adım daha yaklaşıyorlar. Tabi etik olarak uzmanlık alanım dışında bir tablo varsa ekibimizdeki farklı uzmanlıkları olan psikologlar ile ortak çalışma yapıyoruz.

Sporcuların saha içindeki halleri başarısızlıkları neyle bağlantılı?

Az önce bahsettiğim gibi her sporcu ayrı birer dünya aynı bizler gibi farklı ihtiyaçları ve geliştirmesi gereken alanlar var. Bu nedenle genellemeler yapmak çok da doğru değil. Biz bir sporcunun performansını etkileyen dört temel alan olduğunu biliyoruz. Bunlar fiziksel, teknik, taktik ve psikolojik yeterlilik. Bu alanlardan biri bile eksik olunca sporcu kendi potansiyelini gerçekleştiremiyor. Psikolojik yeterliliğin şöyle bir önemi de var zihin-beden dengesi ve uyumu son dönemler tüm spor bilimcilerin odaklandığı noktaların başında geliyor. Bireyin psikolojik yapısının fiziksel performansını etkilediği ve tersi ilişkinin de var olduğu bilimsel olarak kanıtlandı. Şöyle bir örnek verebiliriz; performans kaygısı yaşayan bir sporcu fiziksel olarak da bazı semptomlar yaşar. Kimi sık sık tuvalete gider, kiminin karnı ağrır, elleri soğur veya aşırı terler. Bu semptomlar ortaya çıkmaya başlayınca da sporcu "yine kötü bir maç oynayacağım" düşüncesi ile zihinsel yapısını farkında olmadan başarısızlığa yönlendirir. Yani kısır bir döngü üçünde tıkanıp kalır. Bu nedenle her sporcu özelinde onu rahatsız eden faktörleri ortaya çıkararak yola çıkıyoruz. Kimi zaman sporcunun kendisinin bile farkında olmadığı zihinsel şemalar ortaya çıkabiliyor. İlk adım durumu kabul etmek ve farkına varmak oluyor. Ondan sonra gelişim hızlanmaya başlıyor zaten.

Mesleğinizin ne gibi zorlukları var?

Mesleğimiz ülkemizde yeni gelişen bir alan olduğu için hem zorlukları hem de çok büyük avantajları içinde barındırıyor. Zorluklardan bahsedersek alanımızda bir yasal çerçeve olmadığı için bizim işimizi eğitimi olmayan veya uzmanlığı farklı alanlarda olan insanlar da yapmaya çalışıyor ne yazık ki. Bu durum özellikle doksanlar ve iki binli yıllarda fazlaca yapılmış. Bu nedenle Türkiye ilk döndüğümde spor dünyasında spor psikolojisine yönelik olarak bir güvensizlik ortamı vardı. On yıl içinde bireysel kariyer hedeflerimin yanı sıra spor psikolojisini yeniden ve doğru bir şekilde tanıtma misyonunu da bu nedenle kendime amaç edindim. Bu nedenle de bireysel ve takım danışmanlığı yanı sıra spor psikolojisinin eğitim kısmında da önemli adımlar attık. Ekip olarak ülkedeki ilk spor psikolojisi sertifika programı bu amaç doğrultusunda attığımız ilk adımdı. Gelecek dönem açacağımız yüksek lisans programı da yine ülkemizde ilk defa gerçekleştirilecek bir eğitim olacak. Amacımız alandaki etik çalışan ve yetkin uzman sayısını artırmak. Bunun dışında dediğim gibi birçok güzel fırsat da sunuyor mesleğimiz. Yukarda açıklamaya çalıştığım tablo aslında bir açıdan da büyük bir fırsat çünkü ülkemizin çok sayıda spor psikoloğuna ihtiyacı var. Federasyonlar ve kulüpler de bu konuda bilinçlenmeye başladı. Örneğin T.F.F. (Türkiye Futbol Federasyonu) bu konuda bilinçlenen ve somut adımlar atan ilk federasyon oldu. Özellikler altyapılarda spor psikologlarının çalışmasının da önünü açtılar. Bu konu dışında spor kendi dinamikleri olan ve hassas bir alan. Hem branş hem de kulüp kültürünü mutlaka göz önünde bulundurmak şart. Bu nedenle birçok arkadaşımız kulüplerde çalışırken zorlanabiliyorlar. Benim en büyük avantajlarımdan biri de belki spordan geliyor olmam.

Türkiye'de sporcu psikoloğu ne kadar önemli?

Spor psikolojisi Türkiye gibi Akdeniz ülkelerinde çok daha önemli bence. Öncelikle bizim sporcularımız duygularını yoğun yaşıyorlar. Bu bir dezavantaj değil tabi ki ama sorun duygularıyla barışık olmamak hatta zaman zaman farkında bile olmamakla başlıyor. Bu konularla ilgili sporcularla yoğun bir şekilde çalışıyoruz. Sürecin içinde kendine ve duygularına farklı açılardan bakabilen ve kendini daha iyi anlayabilen bireyler ortaya çıkıyor. Bizim ülkemizin bir diğer zorluğu da spor kültürümüzün çok fazla sonuç odaklı olması. Neredeyse herkes sonucu nasıl olursa olsun alma peşinde ama gelişme, keyif alma tutku ve özveriyle çalışma konuları hep ikinci planda kalıyor. Belki de bu nedenle özellikle profesyonel olan sporcular yaptıkları spordan keyif almayı unutuyorlar. Her zaman şu örneği veririm sokakta arkadaşlarıyla futbol oynayan bir çocuk için birinci öncelik keyiftir yenme veya yenilme değil. Bu nedenle içsel olarak yaptığı spora bağlıdır ve annesi yemek saatinde çağırdığında bile gitmek istemez. Kendi branşında dünyanın en iyi sporcularının profillerine baktığımızda halen içlerindeki çocuğun tutkusunu, heyecanını ve keyfini profesyonel hayatlarına taşıdıklarını görüyoruz. Bu nedenle Ronaldo ve Messi gibi sporcuların performansları hem çok üst seviyede hem de çok devamlı. Devamlılık için içsel motivasyonun yüksek olması gerekiyor. İşte biz de bu alanlarda sporcuların takımının bir parçası oluyoruz. Bahsettiğim sporcuların hem altyapılarda hem de profesyonel hayatları boyunca destek aldıkları uzmanlar var. İşin bu tarafını görmek biraz daha zor belki çünkü bizlerin Ronaldo veya Messi'ye en kolay ulaşabileceğimiz yer spor mağazaları. Ronaldo'nun ayakkabısını alınca onun gibi güçlü olacağımıza veya Messi'nin formasını giyince onun kadar hızlı olabileceğimize inandırıyoruz kendimizi çoğu zaman. Fakat Messi'yi Messi Ronaldo'yu Ronaldo yapan çalışmayı, azmi, disiplini veya tutkuyu göremiyoruz veya anlayamıyoruz. Bu nedenle özellikle altyapılarda çocuklarla çalışmayı hem çok seviyorum hem de çok önemsiyorum. Umarım yıllar boyu bu tip destekle gelişen sporcularımızdan biri ileride yaptığı sporcunun en üst seviyesindeki isimlerden biri olur.

Yurtdışıyla kıyaslandığında ülkemizde mesleğinizin çalışma yapısını nasıl buluyorsunuz?

Yurt dışında spor psikolojisi tabi ki çok daha oturmuş bir sistemde. Amerika'da 1890'lardan itibaren akademik ve uygulamalı çalışmalar yapılmaya başlanılan bir bilimsel alandan bahsediyoruz. Aynı şekilde Avrupa ülkeleri ve Rusya, Çin gibi ül-

ülkeler spor psikolojisinde çok ileriler. Bu biraz da sportif politikalar ile ilgili. Sporun psikolojik tarafına diğer bilimsel alanları gibi önem vermeye başlarsanız hem süreci hem de sonucu almaya başlıyorsunuz. Ülkemizde de bu konuda yapılan önemli adımlar var. Örneğin TOHM'larda (Türkiye Olimpiyat Hazırlık Merkezi) spor psikologları istihdam etmeye başladı Spor ve Gençlik Bakanlığı. Dediğim gibi birçok federasyon da spor psikolojisinin önemini anlamaya ve somut adımlar atmaya başladı. Aynı şekilde üniversitelerde akademik olarak da yapılan çalışmalar ve yayınların sayısı son dönemde daha da arttı. Özetle spor psikolojisi ülkemizde yeni ama hızla gelişen bir alan.

Futbolcularda gözlemlediğiniz genel olumsuzluklar var mı? Varsa nelerdir?

Dediğim gibi bu sorunun cevabı çok bireysel ama yine de özellikle futbolcuların gelişim süreçlerinden gözlemlediğim kadarıyla bahsetmeye çalışayım. Kasımpaşa profesyonel futbol takımında Şota Arveladze ve Önder Özen hocaların görev yaptığı dönemlerde çalıştım. Bu dönem boyunca hem A takım hem de altyapı takımlarımıza yönelik çalışmalar yaptım. Bu nedenle hem 10 yaşında futbolcu olma hayali kuran sporcuların hem de yetişkin olmuş ve milyon dolarlar kazanan sporcuların neler yaşadıklarına ve hissettiklerine yakından şahit oldum. Altyapıda işin doğası gereği büyük bir rekabet var. Üst takımlara çıkmaya çalışmak ve kendini gösterebilmek için sadece yetenek yeterli değil. İşte bu noktada psikolojik güç ortaya çıkıyor. Azim, kararlılık, doğru hedef belirleme ve keyif almaktan vazgeçmeden olumlu bir tutum sergileme sporcuların fark yaratmasında yardımcı oluyor. Tabi özellikle çocuk ve ergenlerin gelişiminde ailelerinin ve antrenörlerinin büyük bir etkisi var. Ne yazık ki çoğu zaman aile ve antrenör tavırları veya bakış açısı yüzünden çocuklar spordan uzaklaşıyor. Bu nedenle sporcular kadar ailelere ve antrenörlere de destek verilmeli. Tüm faktörlere rağmen kendini gösteren ve profesyonel olan bir genç futbolcu olduğumuzu haya edelim. 17-18 yaşında hayatınızda bir arada görmediğiniz bir paraya sahip oluyorsunuz. Eğer bu dönüşüme hazır değilseniz tüm çevreniz değişiyor. Farklı yerlerde yemek yiyip farklı şeyler giyme zorunluluğu hissediyorsunuz. Takımdaki abileriniz lüks arabalarına binip tesislerden ayrılırken sizin yıllar boyunca yaptığınız durağa yürüyüp otobüs beklemek artık çekinilecek bir şey. Diğer taraftan refaha kavuşturduğunuz ailenizin beklentileri gerçekleşmiş ve belki yeni beklentiler ortaya çıkmış. İnanın bu süreç kimse için kolay değil. Diğer taraftan bizim futbol kültüründe antrenmanın önemi maalesef oyuncular tarafından benimsenmiyor. Antrenmanlarda yüzde yüzünü verip gerçekten gelişmek için efor sarf eden sporcu sayısı ne yazık ki çok az. Bunlar dışında oyuncuların birçoğu dışsal faktörlere (kontrolünde olmayan) çok fazla odaklanabiliyor. Örneğin; hakemlerle bizim kadar uğraşan bir futbol ligi dünyada çok fazla değildir. Hakemin hatalı bir kararı sahadaki herkes için dünyanın sonu gibi görülüyor ve bu çerçevede bir tepki veriliyor. Bir sonraki pozisyona veya maçın devamına odaklanabilmekte çok zorlanıyor sporcular. Son olarak da duygu kontrolü konusunda futbolcularımızın epeyce gelişmesi gerektiğine inanıyorum.

Olumlu ve olumsuz anlamda örnek verebileceğiniz isim veya isimler var mı?

Spor psikologları olarak etik kurallar dahilinde çalıştığımız sporcuların isimlerini veremiyoruz tabi ama isim vermeden birkaç örnek vereyim. Destek verdiğim profesyonel bir futbolcu sezon öncesi kampında çapraz bağını kopardı ki kulübünden çok büyük beklentileri olan bir sporcuydu. Bildiğiniz gibi bu tip ciddi sporcuların sahaya dönüşleri yaklaşık olarak bir sezon sürüyor ve hem fiziksel hem de psikolojik olarak çok zor bir süreç. Mesela bu sporcumuz ile ameliyat dönemi sonrasında sezon boyunca zihinsel antrenman çalışması yaptık. Bu çalışmalar sonrasında sporcumuz hem tedavi ve rehabilitasyon sürecini daha kolay ve hızlı atlattı hem de sahaya dönüşü kısaldı. Sezonun son haftalarında forma şansı bulup sakatlık sonrasında çıktığı ilk maçta frikikten bir de gol attı. Onun dışında öfke kontrolü konusunda yoğun şekilde çalıştığımız futbolcular oldu. Tabi her sporcu ile aynı verimi almak mümkün olmuyor. İngiliz hocalarımızdan birinin sözü galen aklımda. Hocam her sporcuyu kazanmak mümkün değildir bir takımın içinde değiştirebileceğiniz kadar sporcuya dokunmak asıl önemli olandır. Ben de uygulamadaki deneyimle hocamın bu sözünü doğrulayan birçok durumla karşılaştım.

Psikolojik açıdan Türk ve yabancı futbolcularda gördüğünüz temel farklar nelerdir?

Yabancı futbolcuların bizim sporcularımıza göre en büyük avantajlarından biri altyapılardan itibaren spor psikologları ile çalışmaları. Benim şimdiye kadar en verimli çalıştığım futbolcular çoğunlukla yabancı oyuncular olmuştur. Bu nedenle de zaten çalıştığım kulüplere program teklifinde bulunurken profesyonel takımın yanı sıra mutlaka altyapı takımlarına da destek vermeyi de hizmetlere eklerim. Sporun ve performansın psikolojik temellerini bilerek yetişen ve gelişen sporcular profesyonel olduklarında bu hayata çok daha hazır oluyorlar. Dış etmenlerden daha az etkilenip kontrollerinde olan süreçlere daha hızlı adapte olup aksiyona geçebiliyorlar. Tük oyuncuların en büyük artılarından biri tutku bence. Fakat futbol kültürümüz altyapıda olan o tutkulu ve heyecanlı sporcuları maalesef sadece dışsal faktörleri önemseyen bireylere dönüştürebiliyor. Eğer ki bu duyguyu kaybetmeden profesyonelliğini de sürdürebilen sporcular yaratabilirsek, uluslararası düzeyde gelecekte bizi temsil eden çok daha fazla futbolcumuz olacaktır.

Hakemlerle ilgili çalışmalarınız var mı? Hakemlerde sizce neler eksik?

Hakemlerle hiç çalışma fırsatım olmadı ama uzmanlığımı yaparken akademik çalışma konum futbolda şiddet ve etkileriydi. Bu çalışma kapsamında farklı futbol kulüplerinin taraftarıyla görüşmeler yaptım. Tüm taraftarlarda da öfkenin birincil hedefi olarak hakemler çıktı. Özellikle ülkemizde hakemler yoğun bir baskı altındalar. Spor kültürümüzde sonuç ve skor odaklılık çok yaygın olduğu için de istediğim sonucu alamayınca bir günah keçisi arıyoruz. Maalesef biz de önce kendimize bakma ve geliştirmemiz gereken yönleri analiz edip hedef belirleme çok yaygın kullanılan bir yöntem değil. İşin daha kolay ve zahmetsiz olan tarafından başımıza gelenlerin sorumluluğunu çoğunlukla başkalarına atıyoruz. Bu başkalarının başında da hakemler oluyor. Biz sporcularla çalışırken hakemler konusunda şundan bahsederiz. Siz hakemleri kontrol edemezsiniz sadece etkileyebilirsiniz. Bu nedenle de odak noktanız hakemler, rakip veya hava-zemin şartları olmasın. Özetle mutlaka hakemlerin de spor psikologlarından destek almaları gerektiğine inanıyorum. Bu kadar yoğun bir baskı altında doğru kararlar vermek ve maçın kontrolünü kaybetmemek gerçekten çok zor bir iş.

Bizler ülkece futbolla yatıp futbolla kalkıyoruz diğer spor dallarında durum nedir?

Birçok spor branşıyla çalışıyorum. Takım sporlarından bahsedersek erkek basketbol ve kadın voleybol takımlarımız büyük başarılara imza atıyorlar. Bence spor medyası tarafından daha fazla ilgiliyi hakkediyorlar. Basketbol ve voleybol tarafında özellikle yöneticiler ve antrenörler sporda psikolojik faktörlerin öneminin çok farkında. Bu nedenle de düzenli ve sürekli projelere imza atılabiliyor. Onun dışında bireysel branşlarda muhteşem olimpik sporcularımız var. Bunlardan bir kısmı ile yoğun çalışmalar yürütüyoruz ve somut başarılara imza atıyoruz.

Sizinle çalışan sporcularda en sık gözlemlediğiniz sorun nedir?

Biz aslında sorun değil de gelişim alanı olarak yaklaşıyoruz ihtiyaçlara. Sorun olarak görmeye ve onu "tedavi" etmeye çalıştığınızda farklı bir alana ve yaklaşıma geçmiş oluyorsunuz. Benim çalışma yöntemim öncelikle kişinin kendini fark etmesini ve kabul etmesini kolaylaştırmakla başlıyor. Bu içsel yolcukta doğru adımlar atıldıktan sonra zaten gerisi inanın daha kolay. Bir suyun önünde nasıl taş toprak olursa o su kirli veya zayıf akarsa bizim duygularımız, düşüncelerimiz ve davranışlarımız için de benzer bir süreç geçerli. Yaptığımız ilk çalışmalarla suyun önündeki engelleri kaldırıyoruz diyebilirim. Sonrasında o suyun berrak ve güçlü akmasını ve bu durumun devamlı olmasını sağlayacak çalışmalar yapıyoruz. Bunların içinde yukarda da bahsettiğim gibi; odaklanma, motivasyon, özgüven, iletişim, hedef belirleme vb. konular oluyor.

ALADAĞ
İMAR PLANLAMA
MİM. MÜH. İNŞ. SAN. ve TİC. LTD. ŞTİ.

FUTBOL TERCÜMANININ GÜNLÜĞÜ

DENİZ SARITAÇ

Toplantı bitiyor. Antrenmana çıkıyoruz. Bir elimde kağıt kalem, bir yandan sürekli hocayı takip ediyorum. Nereye giderse aynı hızda, aynı adım büyüklüğüyle ben de arkasındayım. O bağırıyor ben bağırıyorum birkaç dilde, o birini yanına çağırıyor ben de hemen yanındayım, başlıyoruz hummalı bir tartışmaya. Bazen rekabetli oyunlar oynatıyor, hem çeviriye devam ediyorum, hem golleri sayıyorum. Oyunun sonunda bütün takım etrafıma toplanıyor, kim kazandı diye görmek için. İtirazlar, üstüme gelmeler, yılma diyor Vitor, baskılara boyun eğme, kim kazandı diyorsan o kazandı. Baskıyı atlatıyorum, işime devam ediyorum antrenman sonuna kadar. "Yön değiştir, yön değiştir, alan yarat!"

Antrenman bitiyor, günün asıl gündemine doğru yaklaşıyoruz artık adım adım. Bugün Robin van Persie gelecek. Dünya Kupası'nda Premier Lig'de televizyondan seyrettiğim Robin van Persie'yi havaalanında karşılayacağımız gün bugün. Antrenmandan sonra yemeğe geçmiyoruz, İstanbul'a hareket ediyoruz İdari İşler Birimi olarak. 2 saatte İstanbul'a varıyoruz, Van Persie'yi karşılamak için gerekli hazırlığı yapmak üzere evlerimize gidiyoruz. Kafamda tek bir soru "hangi dilde konuşsam". Birkaç aydır Felemenkçe dersleri alıyorum, acaba Felemenkçe mi konuşmalıyım? Yoksa risk almadan İngilizce mi konuşmalıyım? Oyuncuyu ana dilinde konuşturmak oyuncunun rahatlığı açısından da önemli bir yandan. Başka dilleri ne kadar iyi bilirse bilsin herkes kendini ana dilinde daha iyi ifade eder sonuçta. Bu düşüncelerle bilgisayarımı açıyorum, Robin'in kendi dilinde verdiği röportajları izlemeye başlıyorum. Bir röportaj, iki röportaj, "anlıyorum ya" diyorum ve kararımı veriyorum. Arkadaşlarım bana geliyorlar. Onlarla da paylaşıyorum bu düşüncemi. Evde heyecanlı bir bekleyiş var, birazdan bu evden biri Robin van Persie'yi karşılamaya gidecek ve onunla Felemenkçe konuşacak, çok acayip bir olay.

Bir yandan da hummalı hazırlığımız sürüyor. Bir arkadaşım gömleğimi ütülemeyi kabul ediyor. Beyaz bir gömleğim var, onu seçiyorum. Başlıyor uzun uzun ütülemeye. Çok uğraşıyor kızcağız. Yakalarına ayrı, kollarına ayrı vakit ayırıyor. Yarım saatini veriyor o gömlek düz olsun diye. Zaten kaç gündür kamptayız, bari gömlek düzgün olsun diye düşünüyorum ben de. Detaylı bir ütüden sonra gömleği giyiyorum, artık vakit yaklaşıyor. Saçlarımı biraz olsun düzeltiyorum ve arkadaşlarıma mutlaka izlemelerini söyleyerek, "twitter'ı da ihmal etmeyin çünkü birazdan bu çocuk Felemenkçe de mi konuşuyor diye şok olacaklar" diyor ve evden çıkıyorum.

Topuk Yaylası'nda uyanıyorum güne. Yeni sezon öncesi kamp çalışmalarımız devam ediyor. Her zamanki rutin program var. Kalkış, kahvaltı, sabah antrenmanı. Ama benim için arka planda bambaşka olayların olacağı bir gün başlıyor. Yataktan kalkıyorum. Camı açıp dışarı bakıyorum, temiz havayı içime çekiyorum. Henüz 1-2 gün olmuş Abdoulaye Ba ve Fabiano Ribeiro'nun basın toplantısında biriyle Fransızca, biriyle Portekizce konuşup, sonrasında Sportif Direktör Terraneo'nun İspanyolca çevirisini yapalı. Fenerbahçe'de üçüncü senem ama "bu çocuk da ne ya böyle" diye twitler yağmış, değişik bir his var içimde.

Odadan çıkıp kahvaltıya iniyorum. Kahvaltıda omlet siparişi verirken yardım isteyenler, sütü sıcak içmek isteyip sıcak süt olmadığı için sinirlenenler, reçel bulamayıp beraber mutfağa reçel aramaya gittiklerimiz, bir yandan gözünü açmaya çalışıp, bir yandan bilmem neredeki maçı konuşanlar... "Deniz söyler misin bana baharatlı göz yumurta yapsın usta" diyor biri Portekizce, diğeri kruvasan soruyor Fransızca. Tercümanın günü sakin gibi görünse de hızlı başlıyor.

Kahvaltı bitiyor, odaya geçiyorum. Antrenmana kadar hazırlıklarımı yaparım diye düşünüyorum. Telefon çalıyor, toplantı var, antrenman öncesi hoca bir önceki hazırlık maçından görüntü gösterecek. Hemen takıma duyuruyorum. Tüm futbolculardan oluşan whatsapp grubuna 4 dilde mesaj, saat 9:45 toplantı odasında toplantı. Toplantıda hoca konuşurken aynı anda takımdaki tüm dillere çeviriyorum. "Rahat oynatmamalıyız, toplu oyuncuya baskı, hızlı yön değiştirirsek ters taraftа boşluklar var, forvetin etrafından rahatça oyun kurabiliriz, kornerde alan savunmasını daha iyi yapmalıyız, önde basıyorsak hep birlikte, basamıyorsak bekliyoruz..."

FUTBOL TERCÜMANININ GÜNLÜĞÜ

Havaalanına geliyoruz, ortalık tıklım tıklım. 1-2 ay önce neredeyse işten ayrılacakken şu anda Robin van Persie'yi bekliyoruz binlerce kişiyle. Uçak iniyor, Robin geliyor, tanışıyoruz. Kendi dilinde karşılıyorum onu. FBTV röportaj yapmak istiyor, soruyu cevaplamadan önce Robin bana dönüp soruyor "Felemenkçe mi konuşacağım?", "evet" diyorum ve başlıyor soruları cevaplamaya. Heyecanlıyım, ama çeviriyorum söylediklerini. Bir yandan telefonuma twit yağıyor. Bir yandan dışarıdaki tezahüratları duyuyorum. Çok değişik bir ortamın içindeyim. Röportajı bitiriyoruz, dışarı çıkıyoruz, Robin kalabalığı selamlıyor, kendisi için ayarlanan araca biniyor ve gidiyor. Ben de evime dönmek için aracıma gidiyorum. Telefonda yüzlerce mesaj, bir sürü twit. O sırada evde beni bekleyen arkadaşlarımdan biri bir ekran görüntüsü yolluyor. Birisi twit atmış, hiç unutmuyorum şöyle yazmış: "ya kardeşim tamam bir sürü dil konuşuyorsun da o gömleğin ütüsü ne öyle be. bir saçını düzelt, bir gömleğini ütüle de öyle çık ekrana". Bütün gün uğraştığımız gömlek geçer not alamıyor. Bir yandan kahkaha atıyoruz, bir yandan da ütüyü yapan arkadaşımın sinirini izliyoruz. "Bulacağım onu, ne demek ne biçim ütü, kaç saat uğraştım" diye isyan ettikçe biz kendimizi tutamıyoruz. Herkes Robin van Persie büyüsüne kapılmışken, biz gömlek tartışması içinde buluyoruz kendimizi.

Saatler ilerliyor, gece oluyor, bir telefon geliyor. Moussa Sow'un kuzeni gelmiş, canı tavuk şiş istiyormuş, "sipariş verebilir misin" diyor. Yatmadan önce son görevimizi yapıyoruz, Moussa Sow'un kuzenine tavuk şiş söylüyoruz. Topuk Yaylası'nda sakin başlayan gün, İstanbul'da tatlı bir yorgunlukla sona eriyor. Tercümanın kariyerinde bir gün daha geride kalıyor. Belki de kariyerinin dönüm noktası olan bir gün...

Kaleciye dair...

EMRE BAŞER

Henüz 5-6 yaşlarındaydım. Beton basamaklı tribünde, annem ve ablamla oturuyorduk. Ben çocuksu bir heyecanla etrafı izliyor ve oturduğum yerde kendimce oyunlar oynuyordum. Kaleyi iyi izleyebileceğimiz bir noktada konuşlanmıştık. Bankalar arası turnuva için hazırlanmış, kalitesiz ama etkileyici formalarla boy gösterenler arasında babam da vardı. Bizim yakınında olduğumuz kaleyi koruyordu. Kaleyi korumak, aileyi korumak gibiydi. Sarı kazağının arkasında siyah renkte "1" yazıyordu. Başlangıç noktası sıfırdı, ama ilk adım "Bir"di. Demek ki kalecilik önemliydi.

Taş-toprak karışımı zeminin size vadettiği şuydu: düştüğünüz anda tarihin en pütürlü derisine sahip olacağınızın garantisi. Hem de ömür boyu! Yanında kesikler ve yaralar da eşantiyon olarak size hediye ediliyordu. İşte o zeminde babam pozisyonları önlemek pahasına bir sağa bir sola atlıyordu. Kalesinde bir kaya gibi sert durduğunu sadece yüzündeki keskin, konsantre ve sert ifadesinden anlayabilirdiniz. Fakat benim anlamamı sağlayan; topu önlemek için atladığında, suratına yediği tekme sonrası, hiçbir şey olmamış gibi ayağa kalkıp oyuna devam ettiği sahneydi.

15-16 yaşlarıma geldiğimde, bankanın kampında, toprak sahada akşam üzeri maçlarına iştirak ederdik. Öyle ki; benim sırtıma geçirdiğim forma, dalgalı desenleriyle turuncu Hollanda formasıydı ve arkasında "10 Bergkamp" yazıyordu. Gelgelelim bir kalede babam varken, diğer takımın kalesindeyse ben vardım. Maç hızlı ve keyifli devam ederken, rakip oyunculardan biri, orta sahayı biraz geçmişken, önünde seken topa ayağının üstüyle mükemmel bir şekilde vurdu. Top benim bulunduğum kaleye süzülüyordu, birkaç adım geri atarak topu çatalın altından tokatlayarak kornere çeldim. Şutu çeken kişi yanıma geldi ve sırtıma vurarak şöyle dedi:
"Helal olsun be, iyi ki Bergkamp'sın, bir de Van der Sar olsan ne olacaktı!"

Lise yıllarının başında da okulun en kısa öğrencisi olmama rağmen okul takımı seçmelerinde kaleye geçmiştim Dikilitaş'ın Castrol amblemli tepedeki toprak sahasında. Kaleler ve diğer kaleciler kazulet tabi. Yetmedi boyum, yedikçe yedim golleri. Beden Eğitimi öğretmenimiz Atan Hoca'nın yüzüme bakarak "oğlum" derken kafasını çaresiz ve bir o kadar da acımasızca yana çevirişi gözümün önündedir hala.

Sonraki yıllarda da halı sahaların aranılan elemanıydım, çünkü kaleye geçmekten hiç imtina etmezdim. Severdim orada olmayı. Babam "kalecilik nankördür. Dünyaları çıkarırsın, bir tane hatalı gol yersin, en suçlusu sensin. Kaleci dünyaları kurtarır, bir tane hatalı gol yer en suçlusu odur. Forvet dünyaları kaçırır, bir tane gol atar, ondan iyisi yoktur." dese de, Cristiano Ronaldo'ya oğlu "ben kaleci olmak istiyorum." dediğinde kendisi; "saçmalama oğlum" diyerek gülse de severdim. Hala da severim ve Van der Sar'ın oyunu tilki gibi takip etmesi kadar olmasa da dikkatli takip etmeye çalışırım kalecileri.

Hayatta; aile sahibiyseniz, ailenizi her türlü tehlikeye karşı korumak asli görevinizdir. Futbolda ise kaleye sahipseniz kalenizi korumak esas görevinizdir.

Ailenizi ayakta tutabilmek için gelebilecek tehlikeleri kovuşturmanız gerekir. Takımınızı ayakta tutabilmek için de.

Ailenizi hayata hazırlamak durumundasınızdır kurtlar sofrasında var olmak için. Takımınızı da gole hazırlarsınız futbolun amacı doğrultusunda. İlk noktada siz varsınızdır çünkü. Gol atmak için gol yememek gerekir, gol yerseniz attığınız golün de kıymeti olmaz.

Kalecilik yalnızlıktır, belki hayatın geneli de öyledir, evet ve fakat esasen ne hayat sadece kalecilik gibidir, ne de futbol sadece kaleciden ibarettir. Ama hayatta yükün büyüğünü çekenler, aileyi ayakta tutmaya çabalayanlardır, futbolda da kalecilerdir. Her ne kadar belli etmeseler de!

Dolayısıyla; Serdar Akar'ın yönettiği, 2000 yapımı Dar Alanda Kısa Paslaşmalar adlı filmde, rahmetli Savaş Dinçel'in de dediği gibi" Hayat, futbola fena halde benzer. Futbol, şahsi beceri gerektirir ama; aslında toplu oynanan, yani insanların bir takım halinde oynadıkları oyundur. Hayat da öyle değil mi? İstediğin kadar yetenekli ol, iyi bir takımın yoksa kaybedersin."

Kaleciye dair...

EMRE BAŞER

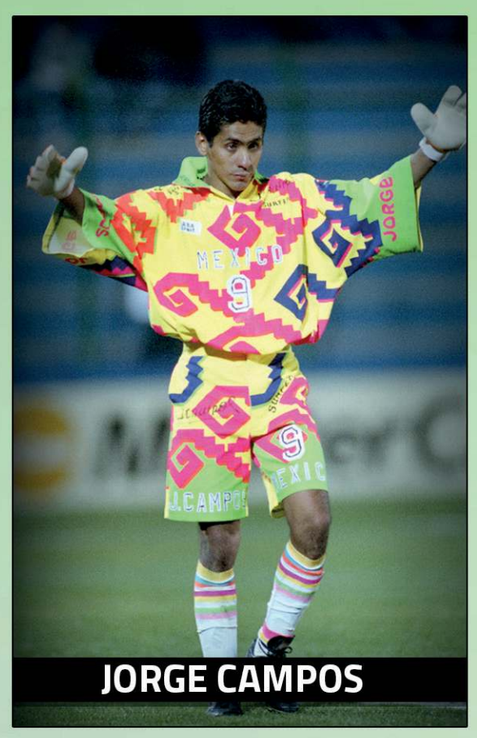
JORGE CAMPOS

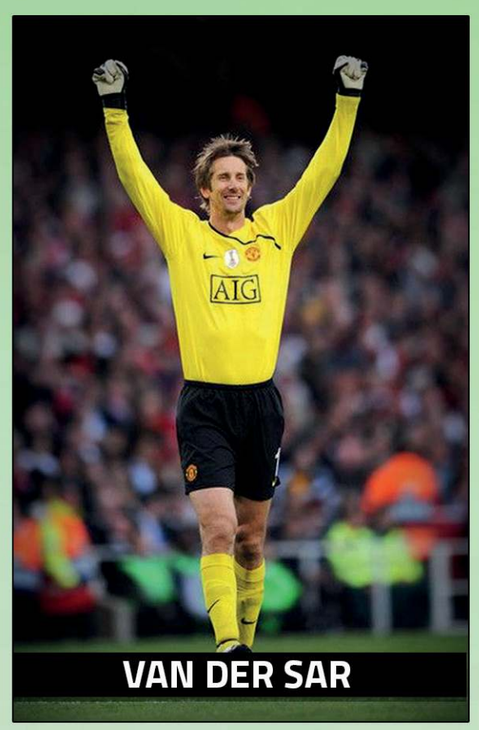
VAN DER SAR

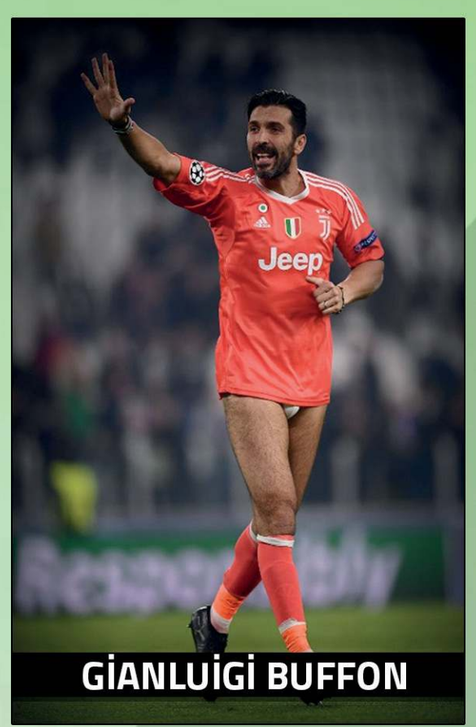
GİANLUİGİ BUFFON

RÜŞTÜ REÇBER

TONY SCHUMACHER

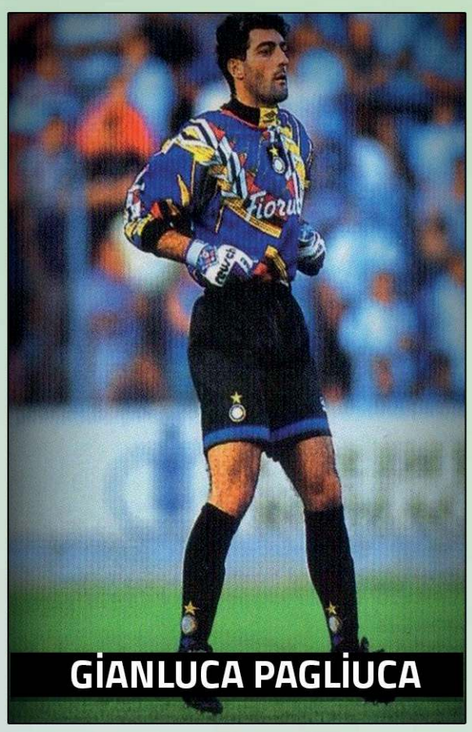
GİANLUCA PAGLİUCA

ANGELO PERUZZİ

FLORİN PRUNEA

THOMAS RAVELLİ

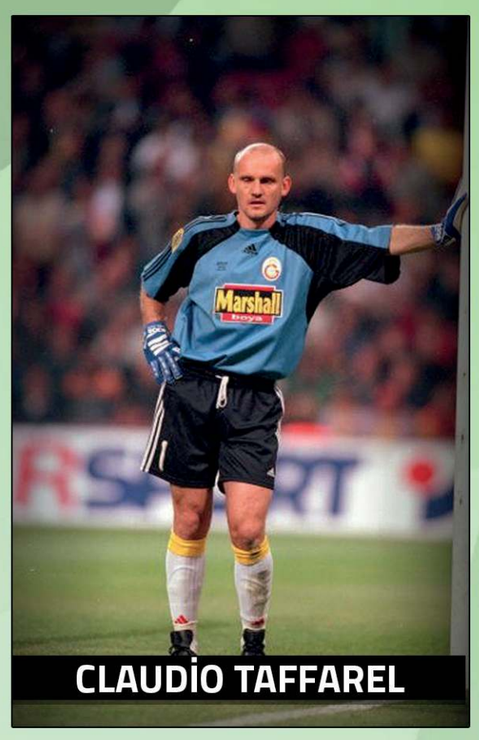
CLAUDİO TAFFAREL

RAIMOND AUMANN

TONY MEOLA

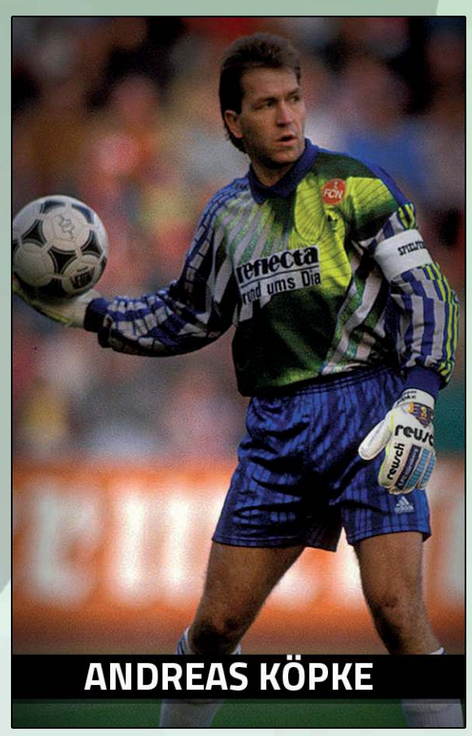
ANDREAS KÖPKE

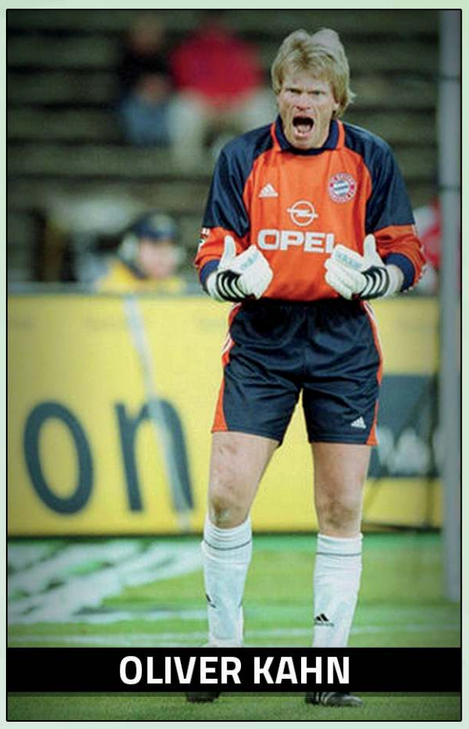
OLIVER KAHN

SERGIO GOYCOCHEA

ANDONI ZUBİZARETTA

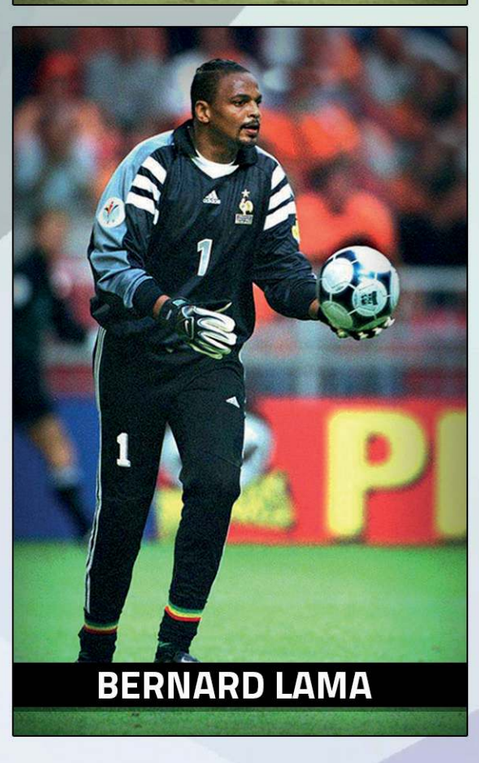
BERNARD LAMA

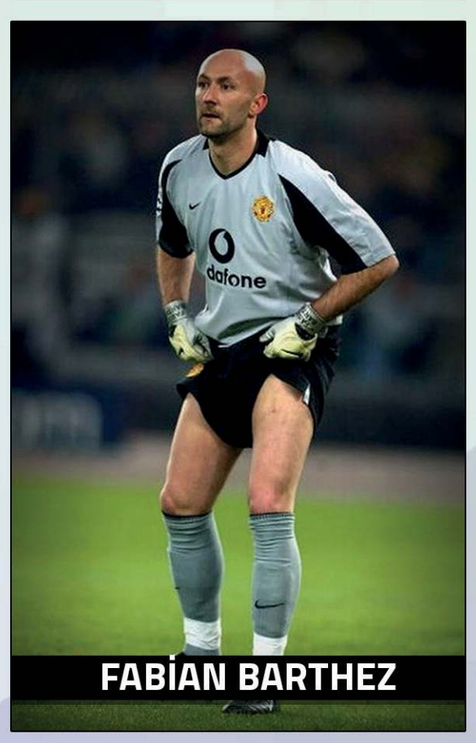
FABİAN BARTHEZ

GABOR KİRALY

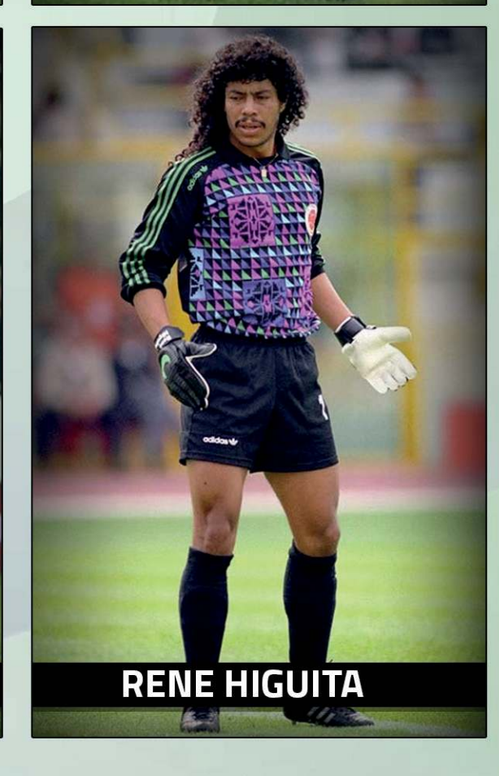
RENE HIGUITA

UÇAN HOLLANDALININ ANISINA

NECATİ METE

Futbolun içerisinde, futbol oynanmadığı ancak taraftarları şampiyonluk kadar heyecanlandıran bir dönem var; transfer dönemi.

Bazı liglerde, örneğin Premier Lig'de "Transfer Deadline Day" adı altında özel etkinlikler yapılır. Taraftarlar bu güne özel hashtag açarlar, birasını cipsini hazırlayan Twitter'ın başına oturur, saniyede atılan tweetlerin istatistikleri tutulur.Şüphesiz Fenerbahçe taraftarlarını son yıllarda en çok heyecanlandıran transfer dönemi 2015 yılında Nanilerin, Persielerin, Kjaerlerin geldiği yaz olmuştu. Tabi bizler de kulüp içinde x10 heyecanlanmış; kendi aramızda bahisler oluşturmuştuk. Bu bahislerin birinde, şu an ismini, görev yaptığı konumdan ötürü veremeyeceğim bir arkadaşım "Nani ile Robin van Persie bu sezon Fenerbahçe'ye gelsin, çıplak koşarım" demişti ve biz uzunca bir süre kendisini hırpalamıştık bu iddianın yerine getirilmesi için. Tabi ki iddianın gerçekleşmesinden çok bu hırpalama süreci zevk verdiğinden, uzatabildiğimiz kadar uzatmıştık. Sonuç olarak kimse soyunmadı.

“O tek başına bir şirket.”

Şüphesiz Fenerbahçe taraftarlarını son yıllarda en çok heyecanlandıran transfer dönemi 2015 yılında Nanilerin, Persielerin, Kjaerlerin geldiği yaz olmuştu. Tabi bizler de kulüp içinde x10 heyecanlanmış; kendi aramızda bahisler oluşturmuştuk. Bu bahislerin birinde, şu an ismini, görev yaptığı konumdan ötürü veremeyeceğim bir arkadaşım “Nani ile Robin van Persie bu sezon Fenerbahçe’ye gelsin, çıplak koşarım” demişti ve biz uzunca bir süre kendisini hırpalamıştık bu iddianın yerine getirilmesi için. Tabi ki iddianın gerçekleşmesinden çok bu hırpalama süreci zevk verdiğinden, uzatabildiğimiz kadar uzatmıştık. Sonuç olarak kimse soyunmadı.

Kulüplerde genel olarak, İletişim Departmanları transfer süreçlerinin nispeten biraz daha içerisinde yer alır. Özellikle benim İletişim Direktörü olarak görev yaptığım Fenerbahçe Spor Kulübü’nde, transferi kesinleşen değil, transfer ihtimali olan oyuncuların görselleri önceden hazırlanır, tüm geçmişi hazır tutulur, video gibi dijital medya paylaşımları yapılacaksa bunun planlaması sezon biter bitmez yapılırdı. “Yıldız birini alırsak şöyle yaparız”, “Şu oyuncu gelirse şu müzik kullanılır”, “Aman izne çıkan olursa şu taslak şu klasörde, buradan yaparız” gibi konuşmalara birçok transfer döneminde şahit oldum. Bunlardan en heyecanlısı, yukarıda bahsettiğim transfer sezonuydu.

Hali hazırda Nani’yi transfer etmiştik. Türk basınında çıkan haberlerin yanı sıra, İngiliz basınından yoğun şekilde taciz telefonları alıyorduk. Tarzları bizim medyamızdan çok farklıydı ancak habercinin niyeti çok açık. Sürekli Robin van Persie ile ilgili sorulara muhatap oluyor, nazikçe hiçbir şey bilmediğim cevabını veriyordum. Ancak bu basın ilgisi, ilerleyen dönemde nelerle karşılaşacağımıza dair ipuçları veriyordu bizlere. Robin van Persie’nin imza töreninden 1 gün önce, dijital medya ekibiyle tanıştık. 4 kişilik bir ekiple çalışıyordu ve hemen bizimle bir whatsapp grubu kurdular. O grup sadece Robin’e hizmet ediyor, Robin sadece takip ediyordu. Robin İstanbul’a ayak bastığı andan itibaren bu ekip kendisini gölge gibi takip etmiş, her anını kayıt altına almışlardı. Şimdi bizlerin rehberliğinde stat sınırları içerisinde Robin’e görsel anlamda destek olacaklardı. Bir ara, Robin’in Instagram hesabına göz attım; 4 milyon civarında takipçisi vardı. Bizim kulübün ise o dönemde 5 milyon civarında takipçisi vardı.

Menajeri Kees Vos bana dönüp, “He is a company himself” demişti – “O tek başına bir şirket”.

5167 dakika, 58 ilk 11, 36 gol...

Robin stada geldiğinde, eşi ve çocukları yanındaydı. İmza törenine hazırlanıyorduk ancak forma imza istekleri bitmek tükenmek bilmiyordu ve Robin sürekli tuvalete gitmek istiyordu. 5 dakikada bir tuvalete gidiyor, sonra gelip “Taraftar ilgisi nasıl?” diye soruyordu.

Hollanda Milli Takımı’nın o dönem en golcü oyuncusu, Saracoğlu çimlerine ayak basacağı için son derece heyecanlıydı.

Ekonomist değilim, Fenerbahçe’ye getirdikleri ve Fenerbahçe’den götürdükleri hakkında maddi gerçeklere dayanan bir yorum yapamam. Teknik direktör değilim, fiyat x performans skalasıyla ilgili yapacağım yorum sağlıklı olmaz. Ancak iletişim anlamında çok net söyleyebilirim ki, Robin van Persie bizlere o dönem yepyeni bir perspektif kazandırdı. Kişisel olarak çok yakın bir ilişkimiz olduğu söylenemez; zaten kendisi tepeden tırnağa herkesle mesafeliydi. Ancak içeride oynadığımız Galatasaray maçında attığı 2 golün ardından koridorda Robin’le sevinçle kucaklaşmamız sanırım en özel anılarımdan biridir.

Kendisinin Fenerbahçe’ye transferinin ardından gözyaşlarına boğulan Manchester United taraftarı Louise Diamond’ın videosunu, Başkan Aziz Yıldırım’a izlettiğimde, “Bu çocuğu bulun, İstanbul’da ağırlayıp Robin’le tanıştıralım” dediğinde çok heyecanlanmıştım. Hatta Asbaşkanlardan İlhan Ekşioğlu da, Louise ve Ailesi’ne Antalya’daki otelinde 1 hafta tatil hediye etmek istemişti. Aile bunu duyduğunda inanamadı, baba Diamond ile Kalamış’ta otururken bu yaşadıklarına inanamadığını, Robin’le tanışacağı için gözüne uyku girmediğini anlatmıştı bana. Ertesi gün baba Diamond ve çocuklar, Saracoğlu çimlerinde Robin’le futbol oynamışlardı. Başkan ve yönetimin desteğiyle bu anı organize edebilmenin gururunu ömrüm boyunca taşıyacağım.

5167 dakika, 58 ilk 11, 36 gol... Sakatlık problemi olmasa, çok daha fazla katkı vereceğini düşündükçe çok heyecanlanıyor insan. Robin’in hangi seviye futbolcu olduğunu en iyisi Old Trafford’da anladım. Kendi 11’lerini sayan United’lı anonsçunun ardından Sir Alex Ferguson tribününden tüm Düşler Tiyatrosu’na yayılan “OOO Robin van Persie” tezahüratları maç boyunca devam etti. Maç sonu kendi oyuncularından imza istemeyen İngilizler, Robin için sıraya girmişler, takım otobüsü uzunca bir süre Robin’i beklemişti.

Bugün bir oyuncu transfer ettiğinizde, önce sahada size yapacağı katkı, sonra da pazarlama ve promosyon değeri konuşulur. Bütün bunları bir arada düşündüğümüzde, Robin van Persie, Nani, Anelka, Roberto Carlos, Alex, Van Hooijdonk gibi oyuncuların bu takımın formasını giymesinden, hem Fenerbahçe, hem de ülkemiz adına büyük mutluluk duyuyorum. Sanırım sektörü tüm paydaşlarıyla bir gün yeniden ele aldığımızda, bu isimlerin değerini çok daha iyi anlayacağız...

SERSERİ MAYIN

MEHMETCAN ARISOY

GÜNEY İTALYA'DAN ÇIKAN TEK ŞAMPIYON SSC NAPOLI, BU BAŞARISINI ŞEHIRDEN ALDIĞI DESTEĞE BORÇLU. ANCAK BILINENIN AKSINE ŞEHRIN TEK TAKIMI ONLAR DEĞIL. NAPOLI'NIN CASTELLAMMARE DI STABIA KOMÜNÜ, GÜNEY İTALYA'DA KURULAN ILK FUTBOL KULÜBÜNE SAHIP: SS JUVE STABIA.

Kuzeyin soğuk metropollerinden farklı olarak kendine has bir karaktere sahip Napoli şehri, günlük hayatın her yerinde futbol ile iç içedir. Bugün bile değişmeyen lokallik, şehrin sembolü SSC Napoli'nin de parmak izlerini oluşturur: birbirinden ayrı yorumlanması imkânsız bir şehir-kulüp bütünlüğü. Öyle ki, Napolililer için pizza ve Maradona arasında bir seçim yapmak mümkün olmayabilir.

Şehir dışarıdan bakıldığında Vezüv'ün eteklerinden dalgalanan masmavi bir bayrak gibi gözükebilir. Lakin kentin güneyinde yer alan bir başka yaşam daha mevcut. Napoli'den 19 yıl önce kurulan Juve Stabia, bugünlerde Serie B'ye yükselme heyecanı yaşıyor. Bu, kulübün 112 yıllık tarihindeki beşinci Serie B sezonu olacak.

İtalya'nın zirve ligi Serie A'dan uzaklaştıkça ortaya çıkan ekonomik sıkıntılar, ülkedeki hemen hemen her kulübün deneyimlediği olguların başında geliyor. Juve Stabia bu kulüplerden farklı olarak hiçbir zaman görkemli hikâyelerde yer almadı. Daha çok; yıllar boyunca alt liglerde kaybolma tehlikesi yaşayan, pek çok kez iflas eden ve bu kısır döngüden çıkmayı başaramayan bir kimliğe sahip. Napoli gibi şehrin tamamına hükmeden bir gücün gölgesinde, 65 bin kişinin yaşadığı mütevazı bir sahil kasabasında yer alıyorlar. Bu sezon yaşadıkları şampiyonluk da, tüm bu görmezden gelinmenin akabinde daha da anlam kazanıyor. Tıpkı bir önceki sezon gibi Fabio Caserta ile yola devam eden Juve Stabia, yaz transfer dönemini iyi geçirdi ve bu süreçte alınan isimlerin pek çoğu sezon boyunca sürekli olarak forma şansı buldu. Granata'dan Badr El Ouazni ve Salernitana'dan tecrübeli kanat oyuncusu Nunzio Di Roberto transfer edilirken, Atalanta Primavera'dan da Salvatore Elia kiralandı. Caserta'nın 4-3-3'ünde önemli rollere sahip olan bu oyuncular, sezon boyunca 30 maçtan üzerinde forma giydiler ve bu süreklilik Juve Stabia'nın şampiyonluğa giden yolda elini epey güçlü kıldı.

Sezona Coppa Italia mesaisi ile başlayan Napoli temsilcisi, Temmuz ayında Pistoise'yi yenmeyi başardı ancak ağustos ayının ilk günlerinde çıktıkları Hellas Verona deplasmanında 4-1 mağlup oldular ve kupaya ikinci turda veda ettiler. Bir önceki sezon da benzer senaryo yaşanmış ancak lige de aynı şekilde kötü bir giriş yapmışlardı. Bu kez işler değişecekti. İlk hafta Siracusa deplasmanında alınan 3-0'lık skor, daha sonraki haftalarda Potenza, Paganese, Rende, Catanzaro ve Monopoli galibiyetleri ile bir seri haline geldi. Coppa Italia Serie C'de de Caserta-na'yı geçen Juve Stabia, sezona oldukça görkemli bir giriş yapıyordu.

Saha içinde 4-3-3'ten vazgeçmeyen Caserta, mevcut taktiğin standart versiyonundan farklı olarak çok daha kompakt bir anlayışa sahipti. Birbirine yakın oynayan oyuncular, birlikte oynama alışkanlığına sahip bir bütünün parçasıydılar. Bu düzen sayesinde 4-3-3'ün en temel götürüsü olan savrukluk minimize ediliyor, bu da hem merkezde hem de çizgilerde aynı performans ile mücadele eden bir takımı müjdeliyordu.

Juve Stabia'yı tanımlamak için yüksek performanslı bir ekip olduklarını belirtmek doğru olacaktır. Yaş yahut yetenek engellerine takılmadan ortaya konan maksimum enerji ve mücadele, sezon boyunca sadece iki mağlubiyet almalarının da ötesinde bir beceriyi işaret ediyor. Juve Stabia'da futbolu bıraktıktan hemen sonra yardımcı antrenör olarak kulübün içinde kalan Fabio Caserta, sonrasında birinci adam olmasıyla aklındakileri sahaya yansıtmakta hiç zorluk çekmedi. Bu başarısını da kulüp ile iç içe olmasından alıyor olsa gerek. Zira oyuncuları ile olan iletişimi oldukça olumlu bir görüntü çiziyor.Sistemin en kıymetli parçası pek tabii takımın 5 numarası Giacomo Calò idi. 21 yaşında olmasına rağmen oldukça olgun bir oyun karakteri ile Juve Stabia'nın hem savun-

masında, hem de hücumlarında doğrudan pay sahibi olan Calò, sezon boyunca mevzubahis oyununun standartlarını korumayı başardı. Serie C, Coppa Italia, Coppa Italia Serie C ve Supercoppa di Serie C'den oluşan dört kulvarda oynanan 40 maçın 39'unda forma giymesi de bu tezi destekler nitelikte. En az Calò kadar değerli bir başka orta saha oyuncusu da sezon başında Reggio Audace'den transfer edilen Massimiliano Carlini olsa gerek. Oldukça yırtıcı, enerjik ve dominant bir oyun kimliğine sahip Carlini, şampiyonluğun en önemli parçalarından biri oldu. 10 gol ve 8 asistlik performansı bir yana, takım arkadaşlarını ve tribünü ateşlendiren, onları ayağa kaldıran bir role de sahip.

Temponun yüksek yahut düşük oluşundan farklı olarak durağan sekanslarda zorlanan Juve Stabia, skor değişkenlerinde de standart oyun mantalitesinden kopmamaya çalışıyor. Özellikle iç sahada oynanan maçlarda bunu rahatlıkla görmek mümkün. Zaman zaman kontrolü rakibe bırakıp topun arkasına geçen oyuncular, topu kaptıktan sonra yaptığı çabuk pasları Calò ile buluşturuyor. Genç 5 numara ise beklenmedik uzun toplarıyla hâlihazırda yerleşmeye çalışan rakip savunma hattında boşluklar yaratıyor. Tam da burada, Caserta'nın en önemli hücum silahı Daniele Paponi devreye giriyor. Sırtı kaleye dönük bir şekilde ilk topları tutup, takım olarak ileride çoğalmalarına olanak sağlıyor. 10 numaralı formayı giydiği gibi takım kaptanlarından biri olan tecrübeli santrafor, her iki yanında oynayan kanat oyuncularını sürekli olarak beslemeyi başarıyor. Toplamda dört kulvarda 15 gol atıp 7 de asist yapması, Paponi'yi oldukça değerli kılıyor.Juve Stabia'yı anlatmaya hücum hattından başlamak kaçınılmazdı lakin sezon boyunca kalesinde sadece 18 gol gören, ligin açık ara en iyi savunmasından bahsetmek gerek. Yaz transferinde Novara'dan gelen tecrübeli stoper Magnus Troest, uzun yıllardır İtalya'da forma giymesinin verdiği deneyimiyle savunma dörtlüsünün lideri oldu. Danimarkalı savunmacı, İskandinav sertliği ile toplu ve topsuz oyunda rakibini fazlasıyla hırpaladı, sindirdi ve izole etti. Troest'in partneri Lino Marzorati bir yana, yine sezon başında transfer edilen tecrübeli Roberto Vitiello ve devre arasında kadroya katılan genç Luca Germoni de bu başarıda büyük pay sahibi oldular. Özellikle Germoni adına oldukça verimli bir yarım sezon geride kaldı. Lazio altyapısından çıktıktan sonra yüksek potansiyelini bir türlü belli bir standart ile sahaya yansıtamayan genç sol bek; Ternana, Parma, Perugia ve sezonun ilk yarısında oynadığı Virtus Entella'da yapamadıklarını Juve Stabia forması ile fazlasıyla göstermeyi başardı. Bir maç kazanan bir maç berabere kalan bir profil çizmeye başladıkları kasım ayının ortalarına gelindiğinde yeni bir galibiyet serisine ihtiyaç duyuluyordu.

İkinci haftanın ertelenen maçında Viterbese'yi sahasında 4-0 ile geçen Juve Stabia, 2019 öncesi kalan sekiz maçı da kazandı ve liderliğini sürdürdü. Üçüncü haftadan bu yana zirvede yer almaları da, şampiyonluk adına ne denli kararlı olduklarının göstergesiydi. Normal sezondaki tek mağlubiyetini mart ayında Catania deplasmanında alan Juve Stabia, zaman içinde daha da güçlenen bir sistem ile yoluna doludizgin devam ediyordu.Artık yaz geliyor, Serie B'ye giden yol gün geçtikçe kısalıyordu. Nisan ayının üçüncü haftası sona ermek üzereyken beklenen an gelmişti.20 Nisan 2019. Sahasında Vibonese'yi konuk eden Juve Stabia, maçı kazanması durumunda bitime iki hafta kala şampiyonluğunu ilan edecekti. En yakın takipçisi Trapani ise Rende deplasmanındaydı. Puan farkı yalnızca dörttü ve her iki takım da olağanüstü geçirdiği normal sezonu play-off'lara taşımadan bitirmek istiyordu. Romeo Menti o gün hiç olmadığı kadar kalabalıktı. Hâlihazırda binlerce Juve Stabialı ile dolmuş emektar stadyum, sahaya bakan apartmanların ufak balkonlarında maçı takip edenler ile birlikte daha da güçlüydü. Bahar ayı ile müjdelenen şampiyonluk ihtimali, sarı-lacivert renkleriyle bir görsel şölene eşlik ediyordu. Nitekim maça hızlı başlayan da ev sahibi oldu. Henüz onuncu dakikada kazanılan penaltıyı gole çeviren kaptan Paponi, Napoli şehrindeki sessiz çığlığa hayat verdi. Yıldıran bir baskı, yüksek konsantrasyon ve çoşkulu oyun ile sahanın her yerinde savaşan sarı-lacivert formalı oyuncular mevcuttu. Ancak yarım saat geride kalmışken hiç hesapta olmayan bir penaltı ile beraberliğe razı olan Juve Stabia, soyunma odasına hiç de istemediği bir tedirginlik ile giriyordu.

İkinci yarı başladığında tribünlerdeki hareketlilik artmış, Juve Stabia rakip kaleye çökmüştü. Gol, kulüp tarihinin en çok forma giyen ikinci ismi Adriano Mezzavilla'dan geldi. Brezilyalı orta saha tam 145 kez sarı-lacivertli çubuklu formayı giymiş, Castellammare di Stabia sakinleri için yaşayan bir efsaneydi. Skor avantajını elinde aldıktan sonra rakibini sindirmeyi başaran Juve Stabia, genç kaptan Alessandro Mastalli ve geçtiğimiz sezon Lecce ile şampiyonluk yaşayan Giuseppe Torromino'nun oyuna girmesiyle kontrolü maçın son anına kadar elinde tutmayı başardı. Calò, Paponi ve Torromino ile yakalanan fırsatlardan sonuç alınsaydı kutlamalar çok daha erken başlayabilirdi. Maçın son anlarında, stadyumun hemen karşısındaki apartmandan dalgalanan büyük bir bayrağın üzerinde 'B' yazıyordu. Juve Stabia tam beş sezon sonra Serie B'ye yükselmişti.

Görkemli hikâyeler, büyük maçlar yahut gösterişli şampiyonluk. Juve Stabia tarih boyunca bu olgulardan uzaklarda hayatta kalmaya çalışmış, 'belki bir gün' ile başlayan cümleler ile hayallere dalmıştı. Taşranın taşrasındaki sessiz çığlıklar artık şehrin sınırlarını aşmış, tüm İtalya'ya yayılmıştı. Artık onların da görkemli bir hikâyesi var.

BOLOGNA SÜRECİNDE BİR EURO U-21

BURAK ÇUBUKÇU

Futbolseverler için tek yılların yaz ayları sıkıcı olabiliyor. Zira en popüler milli takım organizasyonlarından Dünya Kupası veya Avrupa Futbol Şampiyonası tek yıllarda yapılmıyor. 2019 yazı Copa Amerika, Afrika Uluslar Kupası, U20 Dünya Şampiyonası ve Kadınlar Dünya Kupası sayesinde renkli geçti.

Bu turnuvalara ek olarak, yazımın bütününde anlatacağım EURO U21'de 16-30 Haziran tarihleri arasında düzenlendi. Dünya futbolunun her zaman baş aktörlerinden olan İtalya, kuzey topraklarıyla turnuvaya ev sahipliği yaptı. Dünya futbolu için nispeten direksiyon koltuğunda oturan Avrupa'da düzenlenen bir turnuva, diğer organizasyonlara göre daha popüler ve ilgi çekici oluyor dersem sanırım yanılmış olmam.

Euro U21 turnuvası, 1978 yılından beri düzenleniyor. Çok sayıda yıldız futbolcu, dünyaya isimlerini bu şampiyonalarda duyurdu ya da ezberletti. Rudi Völler, Laurent Blanc, Davor Suker, Fabio Cannavaro, Andrea Pirlo, Luis Figo U21'lerde turnuvanın oyuncusu seçilip, dünya futboluna sonraki dönemlerinde damga vuran isimlerden bazıları. Tıpkı geçmişte olduğu gibi 2019'daki bu şampiyonada da halihazırda Avrupa'nın elit takımlarında aktif rol üstlenen birçok oyuncuyu izleme fırsatı bulduk. Fiorentina'dan Federico Chiesa , Juventus'tan Moise Kean , Real Madrid'ten Dani Ceballos, Leicester City'den James Maddison geçtiğimiz futbol takviminde takımlarında çok önemli roller üstlendiler.

Turnuva 12 takımın katılımıyla yapıldı. A grubunda İspanya-İtalya-Polonya-Belçika , B Grubunda Almanya-Danimarka-Avusturya-Sırbistan ve C Grubunda Romanya -İngiltere-Fransa-Hırvatistan mücadele etti. Gruplarını lider bitiren İspanya, Almanya, Romanya ile en çok puanı toplayan ikinci Fransa yarı finale çıktı. Takım değeri yaklaşık 400 milyon Euro'yu bulan İtalya ve turnuvaya iddialı gelen İngiltere grup aşamasında turnuvaya veda etti. Turnuva sonrası, U21'in teknik direktörlüğünü yapan eski orta saha oyuncusu Luigi Dİ Biaggio'nun görevine son verildi.2000'li yılların başından itibaren futbol sahnesinden hızla çekilen, bir türlü efsane futbolcu Hagi'li ve Avrupa Şampiyonu olan Steau Bükreş'li dönemlerine dönemeyen Romanya, gençleriyle turnuvanın sürprizini gerçekleştirdi.Üstelik bunu yaparken,takıma liderliği George Hagi'nin oğlu Iannis Hagi yaptı. Turnuvayı 4 gol ile kapatan George Puşkaş ise takımın diğer yıldız isimlerinden oldu. Romanya grup aşamasında İngiltere'yi ve Hırvatistan'ı dörder golle yenerken, son grup maçında da güçlü Fransa ile berabere kaldı. Yarı finalde de peri masalı devam eder gibi oldu. Her turnuvanın doğal favorisi Almanya karşısında öne geçmelerine karşın maçın sonunda , turnuvayı 7 golle gol kralı olarak kapatan Freiburg'un oyuncusu Luca Waldschmidt ve Hoffenheim'in oyuncusu Nadiem Amiri'nin son dakikalardaki gollerine engel olamayıp 4-2 yenilerek turnuvaya veda ettiler. Ancak oynadıkları renkli futbol kuşkusuz Romanya futboluna ışık olacaktır. Diğer yarı final karşılaşmasında ise İspanya, Real Dani Ceballos ve Fabian Ruiz önderliğinde Fransa'yı 4-1 ile geçerek finale kaldı. İspanya turnuvaya grupta 3-1 yenildiği İtalya maçıyla başlasa da , Belçika'yı 2-1 ve Polonya'yı 5-0 yenerek gruplarını lider tamamladılar. İtalya'nın sürpriz Polonya mağlubiyeti İspanya'nın final yolundaki yürüyüşünün önünü açtı.

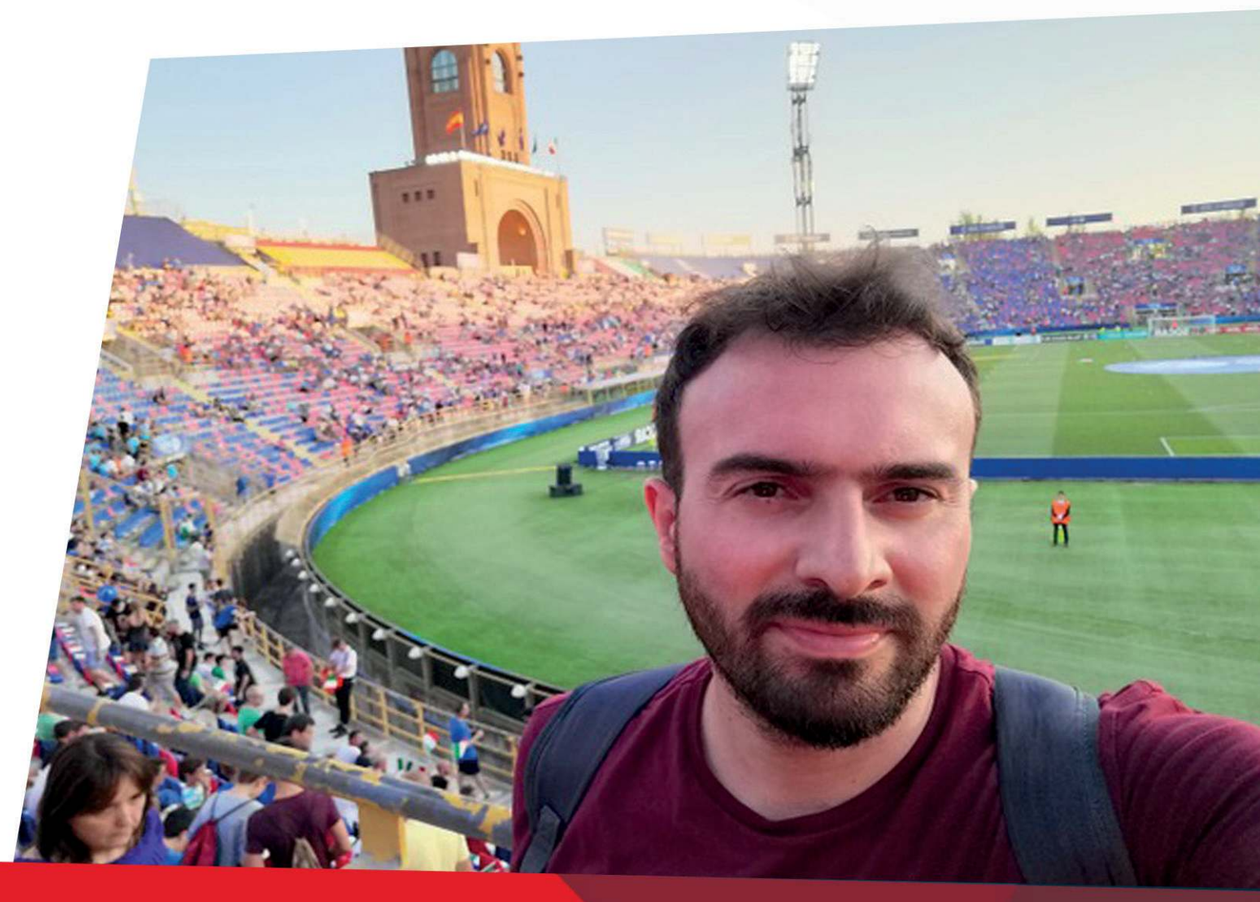

İspanya finalde Almanya karşısında baştan sona üstün oynadığı karşılaşmayı 2-1 kazanarak toplamda 5.kez Euro U21

şampiyonluğunu yaşayarak , bu alanda en başarılı takım olan İtalya'yı yakaladılar. Üstüne üstlük bunu İtalya sınırları içerisinde başardılar. 2017'den sonra bu turnuvanın da en değerli oyuncusu seçilen Dani Ceballos'un organizatörlüğünde final maçında güçlü Almanya karşısında üstün bir oyun oynadılar. Bu sezon Avrupa liginde Dinamo Zagreb forması ile Fenerbahçe'ye gol atan Dani Olmo , finalde de ağları havalandırdı. Napolili Fabian Ruiz de finalde perdeyi açan isim oldu. Finalist iki takım toplamda 29 gol attılar. Almanya 15 gol atarken, İspanya 14 gol buldu. Her iki takımın da yaklaşık ortalama 3 gol atması, alt yaş kategorisi turnuvalarında pragmatik ve sonuç odaklılıktan çok, teknik adamların kendi futbol ekollerini sahaya yansıttıklarını görebiliyoruz.

İlk bölümde İspanya'nın İtalya karşısında A grubu ilk maçında 3-1 kaybettiği İtalya maçından bahsetmiştim. Yazımın ikinci bölümünü bu grup karşılaşmasına ayıracağım. Çünkü bu karşılaşmayı yerinde, canlı olarak izleme fırsatı yakaladım. Alt yaş kategorisi de olsa bir Akdeniz ülkesinde düzenlenen futbol organizasyonunun , taraftarlara geçirilen ruhu sonrası ortaya çıkan güzel ambiyansı anlatmaya çalışacağım.

Maç Bologna'nın Renato Dall'Ara stadında oynandı. İtalyan futbolseverler ve az sayıda İspanyol futbolsever 38.279 kapasiteli stadı tamamen doldurdu. 2013 yılında düzenlediğimiz U20 Dünya şampiyonasındaki katılımın ne kadar az olduğunu anımsıyorum. Bu turnuvanın ilk maçı ise tamamen dolu tribünler önünde oynandı ve bunun futbol için ne kadar önemli olduğuna bir kez daha canlı canlı tanıklık ettim. Turnuvaya , İtalyan futbolseverler ve diğer katılımcı ülkenin taraftarları oldukça yoğun ilgi gösterdiler.

Renato Dall'Ara stadyumu oldukça tarihi ve eski bir stadyum. Dikkatli okuyucularımız , maraton tribününden yukarıya doğru yükselen tarihi kahverengi yapıyı bilirler. Stadyum 1927'de inşa edilmiş. Stadyumun ilk adı ' Stadio Littoriale ' imiş. Daha sonra ' Stadio Sterlino ' olmuş. Sonrasında ise , şu anki adını almış. Renato Dall'Ara 30 yıl Bologna kulübünün başkanlığını yaptı ve ismi stadyuma verildi.

İtalyanların tribündeki reaksiyonları bize oldukça yakın. Sonuç olarak biz de onlar da Akdeniz iklimini soluyor. Hakemin verdiği hemen hemen her olumsuz karara anında ses çıkararak tepki verdiler. Tabii dolu tribünlerin etkisi ile rakibi ve hakemi baskı altına almaya çalışmaları, futbolun doğasında var. 90 dakika boyunca en dikkatimi çeken tribün izlenimim ise , İtalyan taraftarların tüm oyuncular hakkındaki derin bilgileriydi. Kendi takımlarındaki Kean, Chiesa, Zaniolo , Pellegrini , Orsolini gibi oyuncular hakkında bilgi sahibi olmaları normal ancak İspanya takımında sonradan oyuna giren Rafael Mir, Pablo Fornals ve Mikel Merino gibi isimlerin tüm özelliklerine hakim olmaları gerçekten şaşırtıcıydı. Sonuç olarak bu alt yaş kategorisi turnuvası. Sanırım futbol kültürü tam olarak da böyle bir hadise.

Maçı İtalya 3-1 kazandı ancak İspanya bu maçtan sonra bir daha maç kaybetmeyerek şampiyon oldu. İspanya' da Dani Ceballos , İtalya' da Federico Chiesa jeneriklere geçecek ve uzun yıllar unutulmayacak goller attılar. Her iki oyuncu da üst seviye süper yıldız mertebesine erişecek potansiyelde hatta formda diyebilirim. İspanya, Barcelona alt yapılı hiçbir oyuncu ile buraya gelmese de hızlı ve birbirine yakın pas oyununu bu maçta bizlere sundu. İtalya ise daha yıldız isimlerden kurulu olmasına karşın daha düzensiz ve anlık performanslar izletti bizlere.

Turnuvanın bütününde İspanya ve Almanya oynadıkları futbolla diğer rakiplerinden bir hatta iki adım öndeydi. Romanya da çok büyük bir sıçrama yaparak yarı final oynadı. Bu turnuvadaki birçok oyuncu, önümüzdeki 10 yıl içerisinde, bünyesinde bulundukları takımlar için kilit öneme sahip olacaklar. Belki bir ya da daha fazla oyuncu Ballon d'Or kazanacak.

A GRUBU SONUÇLARI

POLONYA	**3-2**	BELÇİKA
İTALYA	**3-1**	İSPANYA
İSPANYA	**2-1**	BELÇİKA
İTALYA	**0-1**	POLONYA
İSPANYA	**5-0**	POLONYA
BELÇİKA	**1-3**	İTALYA

B GRUBU SONUÇLARI

SIRBİSTAN	**0-2**	AVUSTURYA
ALMANYA	**3-1**	DANİMARKA
DANİMARKA	**2-1**	AVUSTURYA
ALMANYA	**6-1**	SIRBİSTAN
DANİMARKA	**5-0**	SIRBİSTAN
AVUSTURYA	**1-1**	ALMANYA

C GRUBU SONUÇLARI

ROMANYA	**4-1**	HIRVATİSTAN
İNGİLTERE	**1-2**	FRANSA
İNGİLTERE	**2-4**	ROMANYA
FRANSA	**0-1**	HIRVATİSTAN
FRANSA	**0-0**	ROMANYA
HIRVATİSTAN	**3-3**	İNGİLTERE

YARI FİNAL SONUÇLARI

ROMANYA	**2-4**	ALMANYA
İSPANYA	**4-1**	FRANSA

FİNAL SONUCU

İSPANYA	**2-1**	ALMANYA

10'LARIN COPASI

FURKAN BUĞRA YOLCU

Güney Amerika kıtasının ülkeler bazında en önemli turnuvası geçtiğimiz haftalarda sona erdi. Oldukça keyifli ve futbolumuza kazandırdığı isimlerle dikkat çekici bir turnuvaydı. Ev sahipliğini Brezilya'nın yaptığı turnuva ilginç eşleşmelere ve sonuçlara sahne oldu.

Ev sahibi Brezilya çok güçlü bir kadroyla geldiği turnuvayı baştan sona üstün götürüp şampiyonluğu elde etti. 2020 Olimpiyatları ve 2022 Dünya Kupası öncesi Brezilya takımı bir nevi moral depoladı diyebiliriz. Öncelikle turnuva formatından bahsedeyim daha sonra takımları değerlendirme yaparız.

Conmebol'un düzenlediği turnuvada Conmebol'a bağlı 10 ülke ve 2 davetli ülke turnuvada boy gösteriyor. Bu sene davet edilen iki ülke Katar ve Japonya oldu. Aslında takım sayısı 16'ya çıkartılacaktı ancak zamanların uyuşmaması nedeniyle Avrupa ülkeleri turnuva davetini reddetti. (Portekiz, İspanya gibi takım davet edilecekti.)

4 takımlı 3 grupta takımlar üst tura çıkmak için yarıştı. Gruplarında ilk 2 sırayı alan takımlar ve 3 tane 3.'den en iyi 2 tanesi üst tura adını yazdırdı.

Finalde eşleşen Brezilya ve Peru takımları aynı gruptan çıkmışlardı. Şimdi ufak ufak takım değerlendirmeleri yapalım.

Turnuvaya oldukça kaliteli ve 3 oyuncusu dışında hepsi Avrupa'nın önemli takımlarında oynayan oyuncular ile gelmesi turnuvayı ne kadar istediklerinin göstergesiydi. Firmino, Alisson, Coutinho, Casemiro gibi isimler turnuvada boy gösterdi. Brezilya, söylediğimiz gibi baştan sona üstün götürdüğü turnuvayı çok da zorlamadan kazandı diyebiliriz. Özellikle 3 isme dikkat çekmek istiyorum.

Daniel Alves! 36 yaşında olmasına rağmen turnuva boyunca muhteşem bir performans gösterdi ve herkesin takdirini bir kez daha kazandı.

Everton! Avrupa dışından kadroya çağrılan 3 isimden biriydi. Ülkesinde Gremio forması giyen süper yetenek turnuvada kritik anlarda sahneye çıkarak beklentileri fazlasıyla karşıladı ve çoğu Avrupa takımının radarında olan yıldız yaz transfer dönemi için değerine değer kattı.

Gabriel Jesus! Palmeiras'ta gösterdiği harika performans sonrası City'e geçiş yapan Jesus, istenilen seviyeye bir türlü gelememişti. Ancak bu turnuvada özellikle üst turlarda Firmino ile saha içinde olan uyumu ve Tite'nin ona verdiği roller bize gerçek Jesus'u bir kez daha izletti. Yarı final ve final turunda 2 gol 2 asist ile kupanın gelmesinde önemli pay sahibiydi.

Her turnuvada Messi'den imkansızı isteyen taraftarlar ve sonunda hep hüzün. Ben Arjantin'i böyle tanımlıyorum. Aslında kadro olarak hak eden isimler kadrodaydı ancak böyle turnuvalarda hoca yeteneğinin ne kadar kıymetli olduğunu bir kez daha gördük. Scaloni gerçekten daha çok çalışmalı ve liderlik vasfını kazanmalı. Takıma liderlik etmede ciddi eksiklik yaşadı ve yaptığı 11 tercihleri ile de oldukça tartışıldı. Arjantin beklentiye göre kötü bir turnuva geçirdi gibi görünse de benim görüşüme göre gayet iyi bir başarı gösterdi. Turnuvayı 3. Bitirdiler ki ben yarı finali görmelerini beklemezdim.

Arjantin takımında Lautaro Martinez en dikkat çeken isim oldu. Hücum noktasında neredeyse her maç standart bir performans verdi ve kritik gollere imza attı.

Turnuvaya muhteşem başlayan ancak erken elenen ekiplerden oldular. Grup maçlarında her maçını rahatça kazanan ve gol yemeyen Kolombiya üst turda Şili'ye penaltılar sonucunda elenmekten kurtulamadı. Carlos Queiroz takımın başına geldikten sonra savunma hücum dengesini çok iyi kurgulayan ve planlar dahilinde işleyen bir Kolombiya izledik. Ancak çeyrek finalde kötü oynayarak elendiler.

Takımda en çok dikkat çeken isim Roger Martinez oldu bence. Hücumun her noktasında katkı veren ve enerjik oyunuyla da beğeni toplayan bir isimdi.

Aynı şekilde az süre de alsa Luis Diaz bize yeteneklerini izletti ve turnuva sonrası 8.5 Milyon Euro'ya Porto'ya transfer oldu. Kolombiya takımının önümüzdeki turnuvalarda daha başarılı ve etkili olmasını bekliyorum.

Usta Tabarez'in öğrencileri de gruplara çok hızlı giriş yaptılar ancak onlarda VAR'a takıldıkları çeyrek final maçında penaltılar sonucunda Peru'ya elenmekten kurtulamadılar. Suarez performansı ile eleştirildi, aynı zamanda fazla kiloları ile de.

Artık kadrosunu ezberlediğimiz ve ne oynadığını az çok bildiğimiz Uruguay'da en çok dikkat çeken isim ise bence orta alanda sade ve kaliteli oyunyla Rodrigo Bentancur oldu. Oradaki yönetimi ve pas alışverişini çok iyi yapan isim oldukça beğeni topladı.

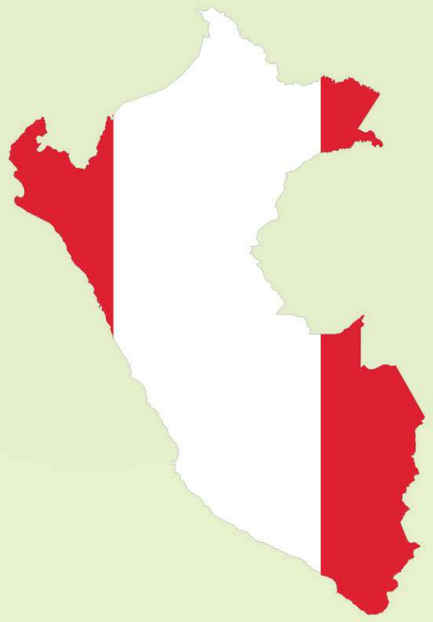

Gruptan çıkması son anda belli olan Peru büyük sürprize imza atarak finale kadar yürümeyi başardı. Özellikle grup maçları sonrası savunma ağırlıklı ve kontra futbolunun baskın olduğu bir oyun oynadılar ve bunda da başarılı oldular. Onlar adına muhteşem bir turnuva olduğunu söylemek lazım. Saha içinde Guerrero'nun liderliğiyle bizde iyi bir izlenim bıraktılar.

Peru takımında gösterdiği performansla en dikkat çekici isim ise ön libero Renato Tapia diyebilirim. İşin savunma kısmında harika işler yapan ve hızlı çıkışlarda da nokta paslar veren Tapia benim çok beğendiğim bir isim oldu.

Turnuva öncesi takım içi sıkıntılar yine baş gösterdi. Claudio Bravo'nun kadroda olmaması, Medel'in ona sarf ettiği sözler vb. olaylara artık Şili'de alıştık. O yüzden turnuva öncesi kapalı kutu bir takımdılar diyebiliriz. Ancak turnuvaya oldukça iyi giriş yaptılar ve yıllardır beraber oynayan bir ekip olmanın avantajını da yaşayan bu turnuvanın son 2 şampiyonu Şili turnuvayı 4. Olarak bitirdi.

Takımda en çok öne çıkan isim ön libero ya da merkez orta saha Erick Pulgar oldu. Yanında oynayan Aranguiz ile iyi bir uyum yakalayan oyuncu İtalya'da gösterdiği başarılı performansı buraya da taşıdı ve dikkatleri iyice üzerine çekti.

Venezuela'da Darwin Machis hücum noktasında gösterdiği etkili performans ile transfer döneminde adından söz ettirebilecek bir isim oldu. Yakın zamanda bir transfer yapmasını bekliyorum.

Bolivya turnuvanın en zayıf halkasıydı ve gruplarını sonuncu bitirdiler. Marcelo Moreno o takımda en dikkat çekici isim oldu.

Paraguay gruptan çıkmayı başardı ancak Brezilya'ya iyi de direndikleri maçta elenmekten kurtulamadılar. Takım savunmasını iyi yapan ekip olarak dikkat çektiler. Oyuncu olarak ise Gustavo Gomez savunma lideri rolünü çok iyi oynadı. Kulüp performansı ile de dikkat çeken stoper kalitesini bir kez daha gösterdi.

Ekvador turnuvanın en başarısız ekipleri arasında yer aldı. Bu denli ezilmelerini ben bile beklemiyordum. Gruplarını sonuncu bitirdiler. Ancak alt yaş takımları çok güçlü gelen Ekvador ilerleyen yıllarda söz sahibi olacaktır. Bireysel olarak ise Enner Valencia kötü takımda bir tık öne çıktı diyebilirim.

Misafir ekiplerden **Katar** beğeni topladı ve oynadığı oyunla da ilerisi için net mesajlar verdi. Zaten turnuvaya da Asya şampiyonu unvanı ile geldiler. Futbola yaptıkları yatırımların meyvelerini yavaş yavaş almalarını bekliyorum. Takımda en çok öne çıkan isimler ise genç stoper Bassam Hisham ve golcü Almoez Ali oldu.

Bir diğer misafir **Japonya** ise buraya genç ve daha çok kendi liglerinde oynayan bir takımla geldi. Herkesin merak ettiği ve Real Madrid'e transfer olan Takefusa Kubo'da kadroda yer aldı. Aynı şekilde geçtiğimiz günlerde Barcelona'ya transfer olan Hiroki Abe'de turnuvada boy gösterdi. Turnuvaya renk katan bir takım oldular ve enerjik oyunları ile de keyifli maçlar izledik.

COPA AMERICA
EN DEĞERLİ İLK 11

EN DEĞERLİ OYUNCU
Turnuvanın en değerli oyuncusu Brezilya kaptanı Daniel Alves oldu.
36 yaşında dinç bir görüntü veren yıldız oyuncu bu ödülü sonuna kadar hak etti.

EN İYİ KALECİ
En iyi kaleci turnuva boyunca yalnızca 1 gol yiyen(o da final maçında) Alisson oldu.
Tüm sezon Liverpool ile başarılı işler yapan kaleci burada da üstüne düşeni fazlasıyla yaptı.

GOL KRALI
Gol krallığını Brezilyalı Everton ve Perulu Paolo Guerrero 3 golle paylaştı.

ALISSON
THIAGO SILVA
GUSTAVO GOMEZ
ALVES
TRAUCO
PAREDES
PULGAR
RENATO TAPIA
JAMES RODRIGUEZ
EVERTON
GABRIEL JESUS

2019 YAZ DÖNEMİ LATİN İHRACATI

ONUR ALTUNEL

FUTBOLDA HEM KULÜPLERİN GELECEK PLANLAMALARINDA, HEM DE TARAFTARLARIN TAKIMLARINA OLAN TUTKULARINI KÖRÜKLEMESİNDE EN ÖNEMLİ OLAYLARDAN BİRİDİR TRANSFER. TRANSFER HAREKETLİLİĞİNİN EN ÇOK YAŞANDIĞI DÖNEM İSE İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ YAZ TRANSFER DÖNEMİDİR DÜNYA GENELİNDE. BU SÜREÇTE AVRUPA KULÜPLERİNİ DESTEKLEYEN TARAFTARLAR, TAKIMLARININ AVRUPA'DAN YAPTIĞI VEYA YAPACAĞI TRANSFERLER İÇİN HEYECAN DUYARKEN, LATİN AMERİKA'DAN BİR TRANSFER GÜNDEME GELDİĞİNDE İSE DUYDUKLARI HEYECANIN YANINA BİRAZ DA MERAK EKLENİR. AVRUPA'DA YAZ TRANSFER DÖNEMİ YAŞANIRKEN LATİN AMERİKA'DA KIŞ MEVSİMİ YAŞANIR VE BİRÇOK LATİN LİGİ BAŞLAMIŞ OLDUĞUNDAN TRANSFER YAPMAK İSTEYEN AVRUPA EKİPLERİ ÇOĞU ZAMAN KESENİN AĞZINI AÇMAK ZORUNDA KALIR.
2019 YAZI DA LATİN KULÜPLERİNİN GÜNEY AMERİKA DIŞINA İHRAÇ ETTİKLERİ OYUNCU ADEDİ VE TRANSFER TRAFİĞİ BAKIMINDAN GEÇMİŞ YAZLARDAN FARKSIZ. BU AYKİ YAZIMDA DA SİZLER İÇİN, LATİN AMERİKA ÜLKELERİNDEN LATİN COĞRAFYASI DIŞINA GERÇEKLEŞEN VE GERÇEKLEŞMESİ BEKLENEN ''ÖNEMLİ TRANSFERLERİ'' KALEME ALMAK İSTEDİM.
İŞTE 2019 LATİN İHRACATI;

GUSTAVO BOU

XOLOS TİJUANA – NEW ENGLAND REVOLUTİON

29 Yaşındaki Arjantinli forvet Gustavo Bou River Plate altyapısından çıkmış ve adını daha çok Racin Club ile duyurmuş bir isim. Son yıllardaki çıkışı ile önce 2017'de 8 Milyon Euro karşılığında Meksika ekibi Xolos'a transfer olan Bou, geçtiğimiz günlerde de 10 Milyon Dolar bedelle MLS'in yolunu tuttu.

RENAN LODI

PARANAENSE – ATLÉTİCO DE MADRİD

Athletico Paranaense ile Güney Amerika'nın 2. Büyük kupası olan Copa Sudamericana şampiyonluğuna ulaştı geçtiğimiz yıl henüz 20 yaşındayken. Sol bek pozisyonunda forme giyen yıldız adayının peşinden birçok dev kulüp koştu ama renklerine bağlayan Atlético de Madrid oldu. Atleti, 6 yıllık sözleşme imzaladığı oyuncu için Paranaense'ye 20 Milyon Euro bonservis ödedi.

GABRIEL MARTINELLI

ITUANO - ARSENAL

Latin Amerika'dan Avrupa'ya bu yaz yapılan transferlerin en önemlilerinden biri belki de Martinelli. Henüz 18 yaşındaki oyuncu, Brezilya Serie D ekibi Ituano'dan transfer edildi Arsenal tarafından. Brezilya Serie D'den İngiltere Premier Lig'e direkt geçiş bile transferin ne kadar önemli olduğunu bize gösteren verilerden biri. Arsenal bu transfer için Ituano'ya 6.7 Milyon Euro bonservis bedeli ödedi.

CARLOS CUESTA

ATLÉTİCO NACİONAL – GENK

20 Yaşında olmasına rağmen birkaç yıldır takımı Nacional'in ideal 11'inde kendisine yer bulan Carlos Cuesta, kulüp takımındaki dikkat çeken performansını Kolombiya U-20 takımı ile hem Güney Amerika 20 Yaş Altı Kupası'nda hem de 20 Yaş Altı Dünya Kupası'nda da sürdürünce Avrupa'dan kendine talipler buldu. Belçika'nın Genk kulübü erken davraan ekip oldu ve 4 Milyon dolar bonservis bedeli karşığında 20 yaşındaki stoperi kadrosuna kattı.

LUIS DIAZ

JUNİOR BARRANQUİLLA - PORTO

''Nereye gidecek?'' diye merakla beklenen isim Luis Diaz sonunda kararını verdi. Bir önceki sezon Junior ile Sudamericana kupasında adını tüm kıtaya duyuran Diaz, etkileyici performansını sürdürüp Kolombiya Milli Takımı'na kadar yükseldi. Copa América 2019'da Kolombiya forması altında süre de alan 22 yaşındaki sol kanat oyuncusu, kupanın ardından Porto'ya transfer oldu. Onservis bedeli 8.5 Milyon Euro

BRAYAN VERA

LEONES - LECCE

Latin Amerika'dan Avrupa'ya bu yaz yapılan transferlerin en önemlilerinden biri belki de Martinelli. Henüz 18 yaşındaki oyuncu, Brezilya Serie D ekibi Ituano'dan transfer edildi Arsenal tarafından. Brezilya Serie D'den İngiltere Premier Lig'e direkt geçiş bile transferin ne kadar önemli olduğunu bize gösteren verilerden biri. Arsenal bu transfer için Ituano'ya 6.7 Milyon Euro bonservis bedeli ödedi.

RENZO SARAVIA

RACİNG CLUB – PORTO

Arjantin Süper Ligi'ni şampiyon olarak tamamlayan Racing Club'un öne çıkan oyuncularından birisi sağ bek Renzo Saravia. Saravia, ülkesinin milli takımının Copa América kadrosunda da yer alan Saravia, sezon boyunca gösterdiği performansla Avrupa'nın dikkatini çekti. Transfer döneminin hemen başında teklif yapan Porto, oyuncu ve takımı ile anlaştı ve Saravia'yı karşılığında renklerine bağladı. 25 yaşındaki Saravia için Porto, 4-5 Milyon Euro civarında bir bonservis ödeyecek, bu tutarın yarısı Belgrano'nun, diğer yarısı da Racing'in kasasına girecek.

LISANDRO MARTINEZ

DEFENSA Y JUSTİCİA - AJAX

Geçtiğimiz sezonun en çok dikkat çeken takımı Defensa, futbolcularını tutmakta zorladı doğal olarak. Avrupa'nın ilk göz diktiği oyuncu ise savunmadan top çıkarmadaki üstün başarısı ile, pas yüzdesi ile, lider karakteri ile göz dolduran sol stoper Lisandro Martinez oldu. Adı birkaç farklı kulüple anılan Martinez'in yeni durağı Ajax oldu. Son yıllarda Latin pazarını örnek alınacak şekilde iyi kullanan Ajax, bu yılki yatırımını Martinez'e yaptı. Hollanda ekibinin 21 yaşındaki Lisandro için ödediği bonservis 7 Milyon Euro. Bu transferden 7 milyon Euro gelir elde eden Defensa, oyuncuyu tam bir yıl önce 750 bin Euro bonservis ödeyerek transfer etmişti.

MATIAS VARGAS

VELÉZ SARSFIELD - ESPANYOL

Arjantin'in, kadrosunda bolca genç yetenek barındıran takımı Veléz, bu gençlerin en önemlisini La Liga ekiplerinden Espanyol'e sattı. Ligin de en önemli potansiyellerinden olan Vargas'ın haklarının %80'i için Espanyol, Veléz'e 10.5 milyon Euro ödeyecek. Arjantin Milli Takımı'nın geniş kadrosuna da zaman zaman giren Vargas henüz 21 yaşında.

GONZALO MARINI

BOCA JUNIORS - SAMPDORIA

Arjantin'in alt yaş milli takımlarında adını duyurmuş olup henüz kulüp takımlarında yeteri kadar şans bulmadan Avrupa'ya transfer olmayı başardı Gonzalo Maroni. Kiralık olarak İtalyan ekibi Sampdoria'ya transfer olan Maroni, sezon sonunda bonservisini de aldırabilir. Sampdoria Maroni'yi kiralamak için Boca'ya 1.2 milyon Euro ödeyecek, sezon sonunda satın almak isterse ise ödemesi gereken tutar 10 milyon Euro.

RODRYGO GOES

SANTOS – REAL MADRİD

Rodrygo... Real Madrid'İn 45 milyon Euro ödeyerek kadrosuna kattığı ancak 18 yaşını doldurmasını beklediği yıldız adayı 18'ini doldurdu ve kıtadan ayrılıyor. Real Madrid'de Vinicius Junior ile birlikte Brezilyalı yıldız adayı olarak seviye atlama ve kendini kanıtlama mücadelesi yapacak olan Rodrygo Goes, geçtiğimiz sezonki performansı ile kendisini Brezilya ligi özelinde kanıtlamıştı. Bakalım Rodrygo Real Madrid'de tutunup, Brezilya milli takımı geniş kadrosunda kendisine yer hulabilecek mi önümüzdeki 1-2 yıl içinde...

LUAN CANDIDO

PALMEİRAS - LEİPZİG

18 yaşındaki Brezilyalı sol kanat oyuncusu, sol çizginin her alanında görev yapabiliyor. Palmeiras altyapısından yetişen oyuncu ile uzun süre Barcelona ilgilendi fakat oyuncuyu renklerine bağlayan ekip Leipzig oldu. 8 milyon Euro bedelle transfer edilen Candido, Brezilya'nın en önemli genç yetenekleri arasında gösteriliyor.

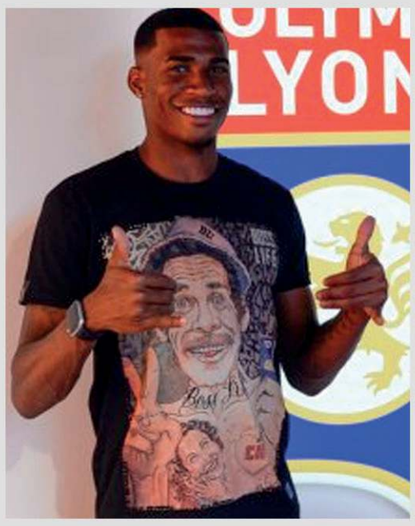

JEAN LUCAS

FLAMENGO - LYON

Son dönemde Paqueta, Vinicius Junior gibi oyuncularını Avrupa liglerine gönderen ve büyük gelir elde eden Sao Paulo ekibi Flamengo, bu transfer döneminde de Jean Lucas'ı Fransız ekibi Lyon'a gönderdi. Geçtiğimiz sezon Santos 'ta kiralık olarak forma giyen 21 yaşındaki Brezilyalı oyuncuyu Lyon, 8 milyon Euro ödeyerek kadrosuna kattı.

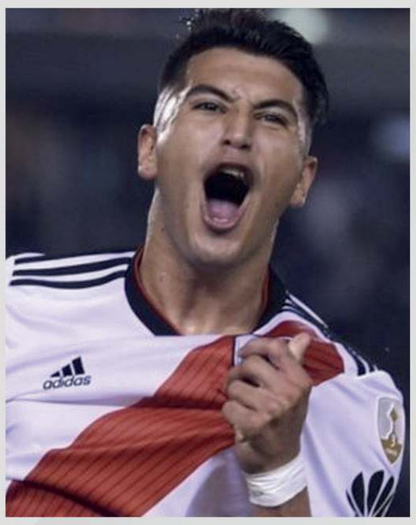

EXEQUIEL PALACIOS

RİVER PLATE

Geçtiğimiz yıl kıtanın en büyüğü olan River Plate'in orta saha oyuncusu Exequiel Palacios. 20 Yaşındaki Arjantinli oyuncunun transferi yılan hikayesine dönmüş durumda. 20 Milyon Euro karşılığında Real Madrid ile anlaştığı iddia edilen oyuncu hakkında zaman zaman da Barcelona ile sözleşme imzalayacak haberleri yapılıyor. Henüz herhangi bir Avrupa ekibine transferi gerçekleşmemiş olan Palacios'un Avrupa'nın devlerinden birinin formasını giymesine kesin gözüyle bakılıyor.

DARIO BENEDETTO

BOCA JUNİORS

Güney Amerika'nın en önemli golcülerinden olan Benedetto'nun Avrupa'ya transferini zaman zaman yaşadığı sakatlıklar engellese de çoğu zaman kulübü Boca'nın tutumu engelledi. Oyuncu satışı konusunda oldukça direnç gösteren bir kulüp olan Boca, bu transfer döneminde Benedetto için Marsilya ile görüşme halinde. Boca'ya 16 milyon Euro teklif eden Marsilya'nın bu transferi gerçekleştirmesi çok olası.

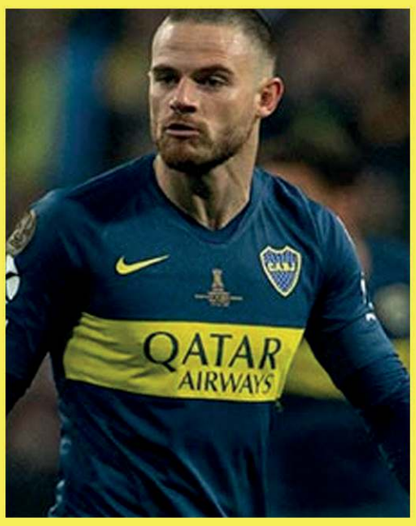

NAHİTAN NÁNDEZ

BOCA JUNIORS

Boca'nın Uruguaylı oyuncusu Nández'in her yaz belli talipleri oluyor. Piyasa değeri olarak şimdiye kadar bulduğu en yüksek değeri gördüğünü düşündüğüm Nández'in bu transfer döneminde Avrupa'nın yolunu tutabileceğini düşünüyorum.

DIEGO PALACIOS

AUCAS

Kısa zaman önce sona eren U – 20 Dünya Kupası'nda Ekvador forması ile mücadele eden Palacios, takımı ile Dünya 3.lüğüne ulaştı. Otoriteler tarafından turnuvanın en iyi sol beki olduğu düşünülen Palacios, geçtiğimiz sezonu kiralık olarak Hollanda takımlarından Willem'de geçirdi. Bonservisi Ekvador ekibi Aucas'ta bulunan Diego Palacios, Avrupa kulüplerinin radarında. Barcelona B ve PSV'nin ilgisi olduğu konuşulan genç sol bekin rotası ya Hollanda ya da İspanya olacak gibi.

FERHAT KIZILÖZ

SPOR VE MODA

5.5 Milyon $ Dünyaca ünlü Fransız Givenchy markasının 2018 Amerika pazarı için pazarlama stratejisine ayırdığı bütçe...

2.85 Milyar $ Louis Vuitton - Dom Pérignon- Fendi - Givenchy - Berluti vb. birçok dünya lüks tüketimine yön veren LVMH grubun 2019 Amerika pazar stratejisi için ayırdığı bütçesi...

1.2 Milyon $ - 1.5 Milyon $ ortalama olarak bir NBA oyuncusunun bir senede kıyafetlerine ödediği ücret...

5.000 $ ortalama Bir NFL oyuncusunun kişisel stil danışmanına ödemiş olduğu haftalık ücret...

Ne yazık ki pazarın ve moda iş gücünün önemini rakamlar ile dikkat çekerek açıklama gereğinde bulunmak istedim çünkü bizler çok fazla sonuç odaklıyız…

Şöyle ki; LeBron James'in ne giydiğinden çok krokodil derisi Hermes ceketine ne kadar ödediğinin daha çok merakı vardır birçoğumuzda.

James Harden'ın bu haftaki maçta ne giyeceği bahis konusu olurken kendi hayranları tarafından, bizim bu yakada çok daha farklı işlemekte moda olgusu.

Itiraf edin birçoğumuz öncelerde Balenciaga'nın Triple S modeli ile dalga geçtik ve sonra gün geçtikçe alıştık ve hatta birkaç rengini aldık giydik. Bizim de suçumuz da değil bu çünkü nasıl alıştıysak öyle gele geldi bu. Fakat keşke olmasıydı tabii, çünkü bir arkadaşımızın giydiği ile dalga geçmek, 2-3 saat o kıyafet üzerinden gözden yaş gelene kadar alay ederek konu açma durumu marifet olarak algılandığı için ve birinin de "ya kardeşim bu yanlış, bırakın insanlar neyi nasıl seviyorsa giysin "demediği ve telkin etmediği için işte bizler (tabii kastım genele yaymak değil bu konuda bilgi sahibi olanları ya da olmak isteyenleri ve araştıranları tenzih ediyorum) önce dalga geçeriz sonra dünyaca ünlü stilistler ve Instagram fenomenleri giydikten sonra evet aslında bu kadar da kötü değil dur ben de alayım giyeyim diye bakarız moda olgusuna.

Türkiye'de birkaç yerli ve ithal markada çalıştıktan sonra Amerika serüvenim başladı ve Amerika'nın neden dünyada moda ile ilgili her adımı önden attığını, konuya bakış açısının farklı olduğunu 3 sene geçti henüz yavaş yavaş kavrayabiliyorum.

Neden mi?

Çok hızlı ilerliyor ve en doğru yaptıkları şey kendileri olmak ve kendilerine nasıl güzel görüyorlarsa ve yine kendilerini ne şekilde sunmak istemeleriyle alakalı.

Birçok NBA oyuncusu kendi araçları ile oyunun oynanacağı arenaya gelirken aslında otoparka kadar gelip ve sadece birkaç adım sonra kameralara gözükmeden soyunma odalarına girebilecekken NBA bunu yasaklamıştır! Neden?

Dünyaca ünlü moda devleriyle yaptıkları ortak anlaşma dolayısıyla. Her birinin milyonlarca takipçisi ve hayranı bulunmakta ve giydikleri bir Balenciaga Tshirt ile Off White Sneakers ile 4 ila 6 dakika arasında koridorda yürürken kulağında kulaklıkları, ağzında sakızları ve "poz vermiyormuşum gibi çek" pozunu tüm hayranlarına ve takipçilerine arz-ı endam ederler. Daha sonra ise; o Balenciaga ve Off White sadece birkaç saat sonra "Sold Out" olur.Aşağıda da göreceksiniz evet çok uç noktadalar ve tabii ABC News'de, FOX News'de bazen alay konusu da oluyorlar ama umurlarında mı? Hiç ama hiç sanmıyorum.

Amerika'da moda diyorsanız mutlaka bir yerden NBA - NFL e uzak veya yakından dâhil oluyorsunuz. Kanye West'in gezegene sunmuş olduğu Yeezy 'sneakerlardan' sonra önümüzdeki aylarda yine "Yeezy basketbol" adıyla basketbol ayakkabısı tasarlaması ve çok ses getirmesi de bunu kanıtlar yönde.

MJ (Micheal Jordan) Jordan 'sneakerlardan' sadece şöyle küçük bir bilgi vererek teğet geçmek istiyorum. Zira kendisi 2018 yılında 1.8Milyar$ ile dünyanın en fazla kazanan moda adamı ve eski basketbolcusu olarak dördüncülüğü göğüslemiştir. (İtiraf edin içinizden acaba ilk 3 isim kimdi diye merak ettiniz şu an)

Moda her yerde Amerika'da... Konuya inanılmaz ciddi bakıyorlar çünkü müthiş bütçeler ve rakamlar mevcut.
NBA'de, NFL'de, All Star Night'da, Hollywood'da, Grammy'de ve dünyada inanılmaz ses getirmek istedikleri için ve müthiş bütçelerin harcandığı MET Galayı (Metropolitan Museum of Art'ta Costum Institute tarafından düzenlenen moda sergisinin açılış gecesidir) sırf bunu ispat için organize etmekteler.

Dolayısı ile moda önce Amerika'da sunulmakta sonra tüm dünyaya yayılmakta.
Moda'nın başkenti Amerika demiyorum yanlış anlaşılmak istemem ama akım ve stilin başlangıç yeri tartışmasız Amerika Birleşik Devletleridir...

En iyi giyindiğini
düşündüğüm Basketbolcu;

RUSSELL WESTBROOK

En kötü giyindiği
düşündüğüm Basketbolcu;

JAMES HARDEN

Tarzını en beğendiğim
sokak stili Sahibi ünlü;

JERRY LORENZO

Tarzını en beğendiğim
Casual stil Sahibi ünlü ;

RYAN GOSLING

ANTRENMANI HERKES YAPAR SEN PROFESYONEL OL !

BATUHAN ERUYGUN

“Koşu öncesinde koşarak ısınmaya ne gerek var. Koşarken zaten ısınırız. Koşmak için koşarak ısınmaya gerek var mı?” dediğinizi duyar gibiyim.

Eğer bu düşüncenizde haklı olsaydınız; profesyonel koşucular 42km 195m’lik maraton öncesinde 10-15 dk arasındaki koşu ısınmasını kesinlikle yapmazlardı. Ayrıca bunun üstüne streching ve drillerin yanına yaklaşmazlardı. Zaten 2 saat boyunca koşacaklar neden öncesinde de vücutlarını yorsunlar ki?

Isınma vücudu yormaz, aksine enerji sistemini harekete geçirerek daha güçlü hissetmenizi sağlar.

Koşu ısınmaları branşa ve mesafeye göre değişiklik gösterir.

Maraton koşucularının yarışın başından sonuna kadar aynı tempoyla koşabilmelerini sağlayan en önemli etkenlerden biri yeterli ısınmalarıdır. Her antrenman aslında yarış için bir denemedir. Bu yüzden her antrenmanı bir yarış hazırlığı gibi düşünüp kaslarınızı ve eklemlerinizi bu doğrultuda çok iyi hazırlamanız gerekmektedir. Bir sprinter ve uzun mesafe koşucusunun ısınmaları temelde aynı hedef doğrultusunda olsada uygulamada birbirlerinden oldukça farklıdırlar.

Genellikle amatör koşucular 3000 metreden başlayan uzun mesafe koşularını tercih ettiklerinden, uzun mesafe koşularının ısınmalarından bahsedersek daha geniş bir kitleye hitap edebileciğimizi düşünüyorum.

1. Koşu için ısınma yaptığınızda vücut ısınız artar. Bu ısı artışı metabolizma hızınızı %10’dan fazla arttırır. Nabzınızı uygun seviyeye yükselterek kalbinizin daha fazla kanı dolaşıma sokmasını sağlar. Daha fazla kanın dolaşıma girmesi kılcal damarlarınızı aktive ederek kaslarınızı beslemeye ve kaslarda biriken toksinlerin dolaşıma girmesini sağlayarak vücuttan atılıp kaslarınızın rahatlamasını sağlar.

Sonuç: Dolaşıma giren kan miktarı arttıkça oksijen ihtiyacınızda artar. Akciğerleriniz daha yüksek kapasiteyle çalışarak kaslarınızı oksijen yönünden zenginleştirir. Ayrıca vücudun enerji üretmek için depoladığı kaynaklarında oksijen ile tepkimeye girerek yakılmasını arttırır.

2. Eklemlerinizin arasında, kemiklerinizin birbirlerine sürtmesini engelleyip, hareket ederken acı duymamanızı sağlayan sinovyel sıvı adı verilen gündelik hayatta jöle kıvamında olan bir sıvı bulunmaktadır. Isınma aktiviteleri ile jöle kıvamındaki bu sıvı bazı tepkimelere girerek daha akışkan bir hal alarak eklem hareketliliğinizi arttırır.

Sonuç: Kaslarınız daha yumuşak ve elastik bir hale geçer.

3. Kası çevreleyen fasya denilen bir (zar) kılıf vardır. Isınmanızdan önce roller yardımıyla fasyanızı kolaylıkla rahatlatabilirsiniz.

Sonuç: Fasyanızı ne kadar rahatlatırsanız, kas hareketlerini o derece kısıtlanmaktan kurtarırsınız.

Antrenmanınızı tamamladınız, ardından kasılan kaslarınızın rahatlaması gerekmektedir. Unutmayın her antrenman sonraki antrenmanın hazırlığıdır.

Antrenman sırasında enerji üretmek için kaslarınızda bazı reaksiyonlar gerçekleşmektedir. Bu reaksiyonlar yüklenmeler arttıkça fazlalaşır. Yüklenme şiddetine bağlı olarak kaslar sıkılaşır, oksijen ihtiyacı artar. Sıkılaşan kaslar damarlarınıza baskı yaparak kaslarınıza daha az kan ulaşmasına sebep olur. Yeterli miktarda oksijen kaslara ulaşamaz. Dolayısıyla kaslar enerjiyi oksijensiz ortamda üretmeye başlar. Bu sırada laktik asit dediğimiz, sonradan enerjiye dönüştürülebilen hücreler üretilir. Laktik asitler kan yoluyla karaciğere taşınarak burda enerjiye dönüştürülür. Eğer vücudunuz üretilen laktik asidi enerjiye dönüştürmeye alışkınsa ve laktik asidi karaciğere taşıyacak kapasiteye sahipse; bu antrenmana dirençli olduğunuzu gösterir. Laktik asitleri enerjiye dönüştürme kapasiteniz ne kadar yüksekse, antrenman direncinizde o kadar fazladır.
Kaslarınızdaki laktik asitler karaciğere taşınamaz ve kaslarınızda birikirse bu kaslarınızda yorgunluğa yol açar. Kanınızda miktarı artan laktik asitler beyninize ulaştığında, beyninizde yorgunluk ve uyku hissi başlar.

Yıllardır sadece zararlı olarak bildiğimiz laktik asitlerin aslında önemli bir enerji kaynağı olduğunu öğrendiğimizden beri antrenman sistemimizde laktik asitleri kullanmaya yönelik değişiklikler yapmaya başladık. Antrenman sonunda laktik asitlerin enerji döngüsüne katılmadığı durumlarda yani iyi bir soğuma yapmazsanız, bazı sıkıntılarla karşılaşmanız olasıdır. Kaslarınızda kramplar başlayabilir, ödem oluşabilir, esnekliği azalan kaslarınızda sonraki antrenmanda enerji ihtiyacının yeterince karşılanamaması durumunda, yırtılmalar gerçekleşebilir.

Bu sebeplerden ötürü antrenman sonrası yapılan soğuma; antrenman öncesinde yaptığımız ısınmayla eşdeğer öneme sahiptir.

Antrenman Öncesi Isınma Taktikleri ve Kötü Senaryolardan Uzak Kalmak

Antrenmana geçişten önce yapacağınız fasyal manipülasyonlar koşu ve sonrasında yapacağınız dinamik streching hareketleri; hem vücudunuzdaki stresi azaltacaktır hemde yüklenme öncesinde kaslarınızın yeterli elastikiyete ulaşmasını sağlayacaktır.

Koşu öncesi statik (durağan) streching kaslarınıza daha fazla enerji harcatıp stress yüklenmesine sebep olacaktır. Koşu öncesinde her zaman statik streching yerine dinamik (hareketli) streching yapılmalıdır.

Dinamik streching sonrasında uygun koşu drilleri ve arttırma koşusu dediğimiz yavaştan hızlıya, hızlıdan yavaşa şeklinde devam eden koşuları yaptığınızda fiziksel yüklenmelere tamamen hazır olmuş olursunuz.

Eğer bir antrenmana veya yarışa ısınmadan başlarsanız en iyi ihtimalle kısa sürede enerjiniz tükenir. Vücudunuz sizi durmaya zorlar ve kas yırtılmaları, kopmalar, tendon ve eklem sakatlıklarıyla karşı karşıya kalabilirsiniz. Koşu esnasındaki sakatlıklar genellikle yeterli ısınma yapmamaktan kaynaklanır.

Yarışmalardan önce normal ritüelinizden farklı bir ısınma programı uygulamak veya düzenli yaptığınız hareketleri değiştirmek faydadan çok zarara sebep olabilir.

Sakatlığa sebebiyet veren diğer etkenler; beslenme, uyku ve antrenman sisteminiz ve antrenman yapılan ortamdan kaynaklıdır.

Antrenman için gerekli enerjiyi almamak ve yapılan antrenman sonrasında kaybedilen değerleri yerine koymamak sakatlıklara etken olabilir. Beslenme uzmanlık gerektiren bir dal olduğundan Beslenme konusunda mutlaka diyetisyenlerden yardım almanızı tavsiye ederim. Ancak yardım alma imkânınız yoksa antrenman ihtiyacınıza göre; Örneğin koşu öncesi ve sonrasında karbonhidrat ağırlıklı bir öğün ve kaybedilen vitamin ve mineralleri yerine koyacak şekilde beslenebilirsiniz. Ya da güç antrenmanı yapıyorsanız kendinize protein ağırlıklı bir öğün hazırlamalısınız.

Düzensiz uykularınız, yeterince dinlenmeden antrenman yapmanız sakatlık riskinizi arttıracaktır. Vücut kendini uyku esnasında onardığı için verimli uyumadığınızda antrenmandan aldığınız verimde düşecektir. Emeğinizin boşa gitmesini istemiyorsanız mutlaka uyku düzeninize dikkat etmelisiniz.

Diğer bir neden; vücudun içinde bulunduğu koşullar göz önünde bulundurulmadan yapılan gereksiz yüklenmeler. Hava koşulları, uygun olmayan ekipmanlar, antrenman için seçilen yanlış zeminler, yanlış ayakkabı seçimi sizi sakatlığa götürebilir.

Ayrıca önceki antrenmanlarınıza göre şekillendirmediğiniz yüklenmeler kaçınılmaz şekilde sakatlanmanıza sebebiyet verebilir. Antrenman planı hayati önem taşımaktadır. Örneğin interval antrenmanı yaptıktan sonra vücudunuz bir sonraki interval antrenman için 72 saat sonra hazır hale gelecektir. Bu ara günlerde kuvvet, sıçrama, teknik antrenman gibi diğer fazlarla çalışmak gerekmektedir.

Antrenman Sonrası Soğuma Taktikleri ve Doğru Bilinen Yanlışlar

Antrenman öncesi ısınmada yaptığınız gibi fasyal manipülasyonlarla kaslarınızı rahatlatmalısınız. Yine roller kullanarak biriken laktik asitlerin dağılmasını ve dolaşım sistemine dahil olmasını sağlayabilirsiniz.

Antrenmandan sonra ılık suyla duş alırsanız; dolaşım sisteminizin rahatlamasını sağlayabilir ve damarlarınızın normal hacmine dönmesine yardımcı olursunuz.

Bu aşamada sıcak su kaslarınız ve eklemleriniz için sakıncalı olabilir. Antrenman sırasında oluşan mikro yırtıkları genişletebilir, kılcal kanamaları arttırarak ödem oluşmasına sebep olabilir.

Soğuk suyla duş almakta vücudunuzun rahatlamasını sağlamaktan çok şoklayacaktır. Vücut ısıyı dengelemek için suyu tutacaktır. Dolayısıyla terinizle birlikte toksinlerin dışarı atılmasını kısıtlayacaktır. Ilık suyla duş almak sizin için en doğru tercih olacaktır. Duş aldıktan sonra dinlenmeye geçtiğinizde kaslarınızda buz gezdirerek hafif masaj yapmak antrenman tahribatını en aza indirecektir.

Eklemlerinizde oluşan ödemleri gidermek ve eklem esnekliğinizi korumak için bileklerinize ve dizlerinize 10'ar dakikalık periyodlarla 2 kez buz uygulamanızda faydalı olacaktır.

Unutmayın ki koşmak basit bir eylem gibi gözüksede aslında komplikedir. Bütün kaslarınız ve bütün sistemleriniz çalışır.

Eğer amatör bir koşucu olmaya karar verdiyseniz; amatörlüğü de profesyonelce yapmalısınız. Amatörlükte, profesyonel olun. Yaptığınız işi sınırlarınızı bilerek en doğru şekilde yapın.

Benim antrenmanlarda her zaman birinci önceliğim sakatlanmamaktır, sonrasında antrenmandan verim almaya çalışırım. 1 antrenman için sonraki 10 antrenmanınızı feda etmeyin. Sınırlarınızı bilerek, basit hedeflerle yavaş yavaş sınırlarınızı genişletin.

Koşulara ne kadar profesyonel yaklaşırsanız spora devamlılığınızda o derece artar. Koşmak sağlıklı bir vücuda sahip olmanızı sağlarken hayat standardınızı da yükseltecektir.

CEM AĞRI

TRİBÜNÜN SESİ

Çocukluğumun sonlarında ergenlik çağımın henüz başında koyu Fenerbahçe'li bir babanın evladı olarak tabi ki Fenerbahçe ile yatıp kalkmaktayım. 13 yaşındayım ve canlı olarak ilk defa bir maç izleyecektim. Babam, arkadaşı vasıtasıyla Mustafa Denizli'nin bulunduğu yedek kulübesinin arkasındaki bölümden almıştı bileti. Atmosferin için de bulunabilmem için. Maçın henüz başı Ogün Temizkanoğlu yerini Yusuf Şimşek'e bırakmıştı. Gaziantep akın akın kalemize geliyor ve Mirkoviç birçok pozisyonda zorlanmaktaydı. Dakikalar henüz 16'yı gösterirken gelecek sezon Fenerbahçe'ye transfer olacak olan Hakan Bayraktar golü ağlarımıza yollamıştı. Taraftarlar ilk 30 dakika boyunca sessiz kalarak protesto ediyordu çünkü tribün liderini polis gözaltına almıştı. Golün hemen sonrası Batista ve Hakan Bayraktar orta saha üstünlüğünü almış, pres ile öne çıkışımızı engelliyorlardı.

Gaziantep'in forvet hattı ise Hasan Özer ve Fatih Tekke'den oluşmaktaydı ve harikalar yaratıyorlardı. iki takım için bu maç şampiyonluk avantajını kapma maçı idi. Dakikalar 40'ı gösterirken Erhan Albayrak, dakikalar 43'ü gösterirken ise Hasan Özer ile fark 3'e çıkmıştı. Sessiz protestoyu lehine çeviren Gaziantep olmuştu. İlk yarı bu skorla biterken göz yaşlarıma hakim olamamış, çökmüştüm. Hemen yanı başımızda bulunan bir abimiz volta atarak dua ediyor, sürekli sahaya üflüyordu. Daha sonra öğrendik maç oynanırken annesi evde hatim indiriyormuş 90 dakika boyunca. Delilik bu! Taraftarlar takım ikinci yarı için sahaya gelirken, görülmemiş bir şekilde uğultu çıkarıp takımı tribüne çağırmıştı. Bizler inandık siz de inanın mottosu ile başlıyorduk. Yapabilir miydik? Oyuna Milan Rapaiç girmişti. Dakikalar bir bir değil beşer onar akarak ilerlemeye başlamış, Fenerbahçe oyuna tutunmuş istenilen golün gelmesini bekliyorduk.62. Dakikayı 63.dakikaya bağlarken Babamdan yer değiştirme teklifi geldi. Uğura ihtiyacımız var hadi bakalım dedi ve yaktı sigarayı...

O esnada Rapaiç topun başında hızlıca ortayı kesti, savunma kafa ile uzaklaştırmak istedi ve Revivo'nun önüne geldi ve top ağlarda. Böyle bir duygu patlaması yok.Dua eden abi yere kapaklandı şükürler olsun diyerek bağırıyor. Babam ile kucaklaştık golün anonsunu bekliyoruz. Tüm stat hep birlikte inancımızın meyvesini aldığımızı düşünüyoruz ama yetmez!! Adrenalin seviyesi Allah-u Ekber dağlarında Kanarya saldır saldır Kanarya stat yıkılıyor çünkü henüz 4 dakika olmuşken fark Milan Rapaiç'le bire inmişti. 2-3. İlk yarı oynanan oyunlar aynı figüranlar yer değiştirmişti adeta. Fenerbahçe kâbus gibi Gaziantep kalesinin üstüne çökmüştü. Dakikalar 74'ü gösteriyordu, sol açıktan Rapaiç ortalıyor ve iki boy sıçrayan Uche kafa ile topu ağlara yolluyordu. Gol esnasında Uche sanki Şimşek çakmış gibi gözümde parlamıştı, inanılmaz bir zıplayıştı. Skor tabelası ise durumun 3-3 olduğunu bize müjdeliyordu. Aramızda hatırlayanlar olacaktır yedek kulübesinin hemen arkasında bir boşluk bulunmaktaydı ve birçok futbolsever koltuğu yerine burada bulunan demirlerin üzerinde maçı takip ederdi sahaya yakınlığı nedeniyle... Gol sevinci ile araya düşüp kaldıkları yerden sevinmeye devam ettiklerini görmüştüm. Ne yapıyordu bu insanlar kesinlikle çıldırmışlardı...

Beraberlik golünden 6-7 dakika sonrası, orta alanın dinamosu Batista topu kaybediyor ve ikinci pasta topu Rapaiç alıyor (Tsubasa Etkisi) ve slalom yaparmış gibi bir bir rakiplerinden sıyrılıp, kaleci ile karşı karşıya kalırken aşırtma bir gol ile ağları buluyordu. Yüz yıllarca unutulmayacak bir gol bu! Tabii ki meşaleler yakılıyor kutlama başlıyor stat karnaval alanına dönüşüyordu. Biz ise; sevinçten yumak olmuş hüngür hüngür ağlıyorduk. Babam ile değil, dua eden abi ile:). İlk yarı dibi görmüş karalar bağlamışken, ikinci yarının başında verilen destekle hayata dönmüştük. Şampiyonluk artık çok yakındı. Unutulmazlar kategorisine giren bu maça canlı şahit olmuştum. Tam bir geri dönüş...

ERKUT DELİORMAN

ÇAYIRLARDAN HİPODROMA VELİEFENDİ

At ve atyarışı sevenler bilir! Veliefendi Hipodromu onların Mabedidir...!
Bu mabedin geçmişi ile ilgili bulduğum küçük ama önemli ayrıntıları/detayları sizinle paylaşmaya gayret ettim. Ve tabi ki o zamana ait bulabildiğim fotoğraflarla birlikte...
Eski İstanbul'da sosyal yaşamın adresi Çırpıcı ve Veliefendi çayırları...

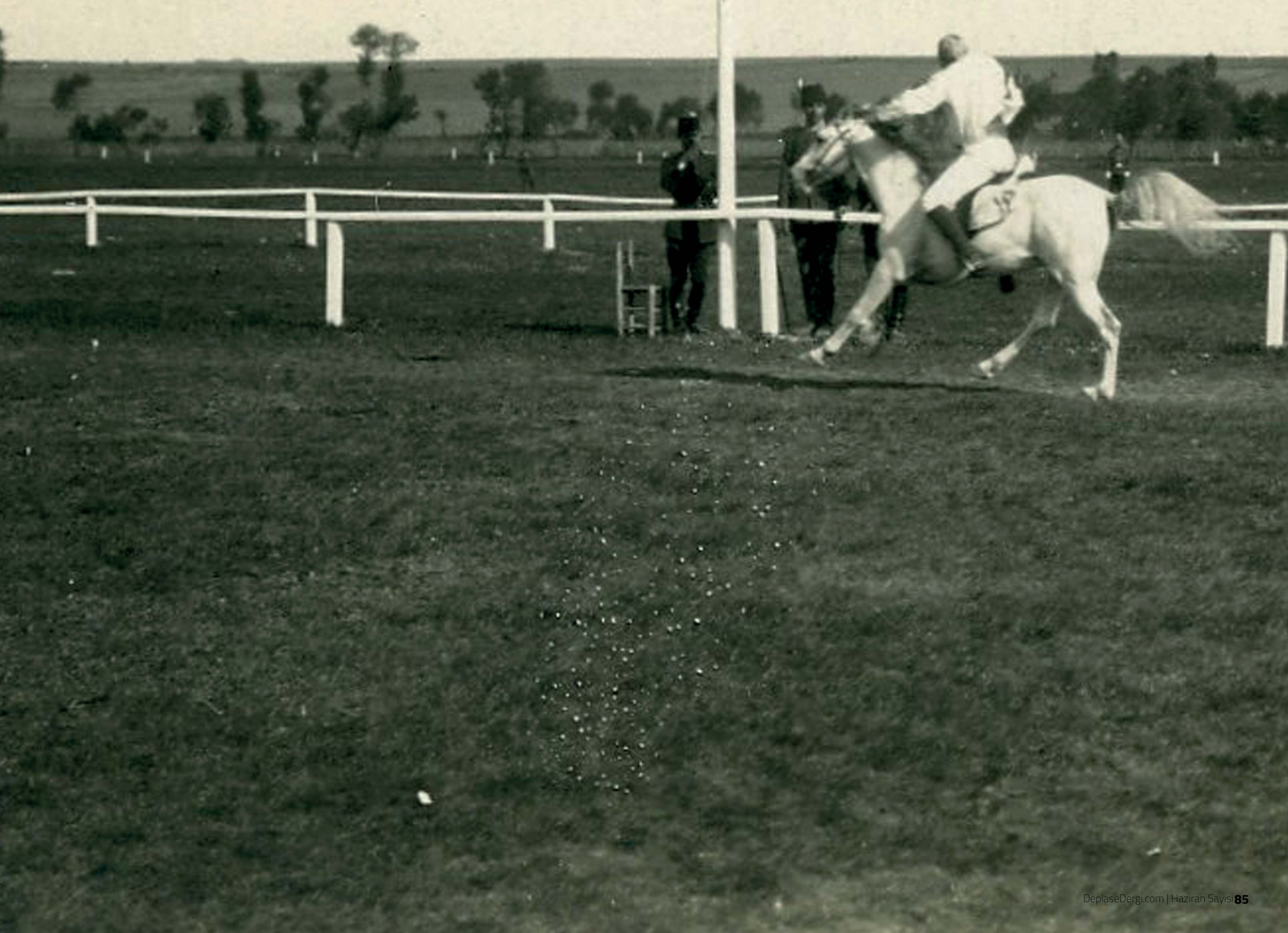

Veliefendi ve Çırpıcı çayırları 1800'lü yıllarda İstanbul'un en önemli sosyalleşme yeri olarak kabul edilmiştir. Halk buluşmalarında gerek doğası, gerekse büyüklüğüyle bir çok etkinliğe ve hatta askeri tatbikatlara bile ev sahipliği yapmıştır. Bir ara cezaevi yapılması düşünülmüş ama sonrasında çayır/park olarak devam etmiş, devamında da Veliefendi Çayırı'nda kalan düzlük kısmı at yarışları için tahsis edilmiştir. Yani gerçek bir "Mabed" olmayı yüzyıllar öncesinden hak etmiştir!!!

Günümüzde iki tribünü ve etrafını çeviren konut projeleri ile modern çağa ayak uyduran Veliefendi Hipodromu at yarışlarının en önemli uğrak yeridir. Ve halen piknik alanı ile önemli günlerde gerçekleşen organizasyonlarını halka açarak büyük bir sosyal "çayır"dır.

Çok eski zamanlardan, yakın tarihimize ve bugüne kadar geçen süreçte ziyaretçi at severlerin kıyafetlerini ve takılarını görünce mekana gelmenin ne kadar önemli olduğunu anlayabiliyoruz.

Veliefendi'de yarışlar başlıyor...

Veliefendi'de ilk koşular resmi kayıtlara göre 1911 yılında tertip edilmiştir.

1911'de kurulan "Islah-ı Nesl-i Feres" (At Neslini Geliştirme Cemiyeti) tarafından İstanbul'da ilk at yarışı düzenlenirken, Makriköy (bugün Bakırköy) yakınında bulunan ve halk arasında Veliefendi Çayırı diye anılan yerin bir bölümü bu işe tahsis edilmişti. Islahı Nesl-i Feres Cemiyeti tarafından Hazine-i Hassa'ya ait bulunan bu çayırda Ahşap Tribünler yapılmış ve Ağustos 1911'de burada İstanbul'un ilk at yarışları düzenlenmiştir.

Bu ilk yarışı Sait Bey'in "Derviş" isimli atının kazandığı eski belgelerden öğrenilmektedir.

Dahiliye nezareti tarafından "umum" olarak tebliğ edilen (29 Nisan 1328 / 12 Mayıs 1912) tarihli bir belgede, Ordu-yi Hümayun'a gerekli hayvanların yurtdışından karşılanmasının kararlaştırıldığı buna bağlı olarak memlekette orduya elverişli hayvan yetiştirilmesi amacıyla alınan tedbirler arasında "Remont Depoları" meydana getirildiği gibi, "koşular"ında yapılacağı belirtilmektedir.

Islah Nesl-i Feres Cemiyeti'nce İstanbul'da düzenlenecek koşulara, buradaki zabitlerin (subayların) da katılımının sağlanmasının karar altına alındığı belirtilmiştir. Ayrıca at cinsinin ıslah ve çoğaltılması amacına hizmet edecek olan bu gibi koşuların Osmanlı coğrafyasının her yerinde yapılacağı dile getirilmiştir. Söz konusu matbu belge koşuların düzenlenmesi için Mülkiye

(sivil bürokrasi) ile ortak hareket edildiği ve zabitlerin de koşulara katılmasına kolaylık gösterilmesinin ordu müfettişlikleriyle kolordu ve fırka kumandanlarına resmi yazı ile bildirildiği, mülkiyenin de gereken girişimlerde bulunmasının Harbiye Nezareti'nden istendiği ibareleriyle sona ermektedir.

Mayıs 1917 tarihine gelindiğinde yarışlara olan ilginin oldukça yoğun bir şekilde arttığı anlaşılmaktadır. Zira Başkumandan Vekili Enver (Paşa) imzalı bir belgede, Şark Demiryolları Hatt Komiserliği'nden gelen evraktaki bilgilere atıf yapılarak Dahiliye Nezareti'nden Veliefendi'deki koşuların bitiminden sonra Dersaadet'e (İstanbul'a) hareket edecek olan katarlarda güvenliğin sağlanması istenmektedir.

Sebep olarak, Veliefendi'deki koşuların birinci günü olan 25 Mayıs 1917 tarihinde, koşuların 16:00'da sona ermesinin ardından halkı Dersaadet'e götürecek katarların sefere konulması kararlaştırıldığı, ancak mevcut düzenleme ve güvenliğin eksikliğinden dolayı Veliefendi'den Dersaadet'e ulaşan ilk katarın basamak ve tamponlara varıncaya kadar büyük bir kalabalığın izdihamına ve hücumuna uğradığı ifade edilmektedir.

İkinci ve üçüncü katarlarda da aynı durumu söz konusu olduğu görülmüş ve seferlerde gecikmeye yol açmıştır. Herhangi üzücü bir durumla karşılaşılması ve polis memurlarının düzeni ve güvenliği gereği gibi yerine getirebilmeleri için, haddinden fazla yolcu alınmaması, ayrıca yolcuların basamak koridor ve tamponlarda bulunmamasına dikkat edilmesi istenmekteydi.

Zamanla at yarışlarına ilginin artmasıyla burası da hızlı bir gelişme göstermiş ve Türkiye Jokey Kulübü'nün kurulmasından sonra, önce kum sonra çim yapılmıştır. 1968'de inşa edilen 5000 kişilik tribünün yanına, 1987'de yeni bir tribün yapılmıştır.

Şimdilerde özelleştirilmesi yeniden gündeme gelen at yarışları ile Veliefendi ve diğer hipodromların da nasıl değişim göstereceğini hep birlikte göreceğiz. Umarım İstanbul'umuzun başına gelenler bu tarihi mekanın başına gelmez!

Faytonlarla gelenler ve onları uzaktan izleyenler. At arabalarıyla gelen halk ağaçların altına serilmiş vaziyette
O zamanlar faytonların yanı sıra bisiklet de (solda) göze çarpıyor.
Çayır'da halay çeken gençler ve onlara alkış tutanlar.

TEMMUZ TRANSFERLERİ

Joao Felix	Benfica	Atletico	126 milyon €
Griezmann	Atletico	Barcelona	120 milyon €
De Ligt	Ajax	Juventus	85 milyon €
Rodri	Atletico	Man City	70 milyon €
Ndombele	O. Lyon	Tottenham	60 milyon €
Joelinton	Joelinton	Joelinton	44 milyon €
Sebastian Haller	Frankfurt	West Ham	40 milyon €
Abdou Diallo	Dortmund	PSG	32 milyon €
William Saliba	St. Etienne	Arsenal	30 milyon €
Nabil Fekir	O. Lyon	Real Betis	20 milyon €
Merih Demiral	Saşsoulo	Juventus	18 milyon €
C. Vinicius	Napoli	Benfica	17 milyon €
Eljif Elmas	Fenerbahçe	Napoli	16 milyon €
Douglas Luiz	Man City	Aston Villa	16 milyon €
Edson Alvarez	America	Ajax	15 milyon €
Nkunku	PSG	Leipzig	13 milyon €
A. Lookman	Everton	Leipzig	13 milyon €
Remy Cabella	St. Etienne	Krasnodar	12 milyon €
Trezeguet	Kasımpaşa	Aston Villa	10 milyon €
T. Baumgarlt	Stuttgart	PSV	10 milyon €
Pedro Obiang	West Ham	Sassuolo	8 milyon €

ANTOINE GRIEZMANN

120 milyon €

28 YAŞ

VS

126 milyon €

19 YAŞ

JOAO FELİX

BİR SANATTIR FUTBOLCU YETİŞTİRMEK VE SATMAK

AHMET OKAN KALE

Hem dünya futbolunda hem de ülkemizde futbolcu yetiştiriciliği ile ünlenmiş olan bazı takımlar var. Bu takımlar hem altyapısından çıkardığı hem de diğer takımlardan aldığı gençlere öyle bir değer katıyorlar ki muhteşem bir hale geliyorlar. Futbol severler için genç oyuncuları izlemek ve onların ortada yokken kendilerini tüm dünyaya kanıtlamalarını görmek büyük bir zevktir. Futbolcu yetiştiriciliği denildiğinde benim aklıma ilk gelen takımlar Benfica ve Ajax'tır. Hollanda ve Portekiz'in bu dev takımları yıllardır dünya futboluna kattıkları ile futbolun altyapısı haline gelmişlerdir.

2019-2020 sezonu yaz transfer döneminde de yine Benfica ve Ajax mutfağından geçmiş gençler büyük rakamlara önemli takımlara transfer olmaya devam ediyor. Gelin Ağustos ayı itibari ile bu takımların yaptığı transferleri inceleyelim.

Hollanda Devi Ajax

Futbol konusunda biraz bilgi sahibi olan insan bile Ajax'ın nasıl futbol yetiştirdiğini bilir. Wesley Sneijder, Marc Overmars, Johan Cruyff, Christian Eriksen, Ronald Koeman, Patrick Kluivert, Frank de Boer, Clarence Seedorf, Marco van Basten, Edgar Davids, Zlatan İbrahimovic, Frank Rijkaard, Ronald de Boer, Johan Neeskens, Justin Kluivert, Dennis Bergkamp, Rafael van der Vaart, Jan Vertonghen, Daley Blind, Luis Suarez, Frankie de Jong, Matthijs de Ligt, Donny van de Beek, Kasper Dolberg ve daha niceler Ajax mutfağının en lezzetli ürünleri. Ajax sadece oyuncu yetiştirmiyor hem Avrupa'da hem de ülkesinde büyük başarılar elde ediyor. Buna da uzun yıllardır devam ediyor. 2010'larda eski başarılarını ve oyuncu yetiştiriciliğini biraz geride tutan Ajax yeniden başarılı günlerine ulaştı. 2017'de Avrupa Ligi'nde Final, 2019'da Şampiyonlar Ligi'nde yarı final oynamayı başaran Ajax bu başarıyı büyük ölçüde kendi yetiştirdiği genç oyuncuları ile elde etti. Ajax okulunda yetişen Matthijs de Ligt, Frenkie de Jong, Maximilian Wöber ve Daley Sinkgraven 2019-2020 sezonu öncesi okuldan ayrıldı. M. de Ligt 85,50 milyon euroya Juventus'a, Frenkie de Jong 75 milyon euroya Barcelona'ya, M. Wöber 10,5 milyon euroya Sevilla'ya, D. Sinkgraven 5 milyon euroya B. Leverkusen'e transfer oldu. Bakalım önümüzdeki sezonlar Ajax daha başka kimleri dünya futboluna kazandıracak.

Portekiz'in Altyapısı Benfica

Portekiz ve futbol denildiği zaman herkesin aklına altyapısında genç oyuncu yetiştiren ve bundan daha çok genç isimleri çok uygun fiyatlarla transfer edip dünya futboluna kazandıran bir sistem gelir. Bunun en başarılı temsilcisi de hiç şüphesiz ki Benfica. Ederson, Axel Witsel, Renato Sanches, Victor Lindelöf, Nelson Semedo, Angel di Maria, Rodrigo, Goncalo Guedes, Fabio Coentrao, Gaitan, Talisca, Lazar Markovic, David Luiz, Enzo Perez, Nemanja Matic, Ramires, Javi Garcia, Simao, Manuel Fernandes, Nuno Gomes, Jan Oblak, Bernardo Silva, Konstantinos Mitroglou, Ivan Cavaleiro, Joao Cancelo, Andre Gomes, Joao Felix, Florentino, Gedson Fernandes, Mile Svilar ve daha niceleri Benfica'nın dünya futboluna kazandırdığı çok değerli isimler. Özellikle son sezonlarda yeniden başarılı bir hal alan Benfica altyapısındaki gençlerle uygun fiyata aldığı gençleri çok iyi şekilde bir araya getiriyor ve yanlarına da tecrübeli isimleri ekleyerek onların daha da başarılı olmasını sağlıyor. Kulüp maddi açıdan da çok değerli transferler yapıyor. 2019-2020 sezonunun son transfer rekoru ise Benfica ve Joao Felix'e ait. 19 yaşındaki genç hücum oyuncusu tam 126 milyon euro karşılığında Atletico Madrid'e transfer oldu. Geleceğin C. Ronaldo'su olarak adlandırılan ve çok değerli bir isim olan Felix bakalım İspanya'da neler başaracak?

İyi futbolcu yetiştirmek de onu en iyi rakamlara satmak da çok büyük bir sanattır. Bunu ne yazık ki her takım beceremiyor. Özellikle de ülkemiz takımlarının Ajax ve Benfica gibi takımlardan çok büyük şeyler öğrenmesi gerekiyor. Şu an için bu konuda adım atan Trabzonspor ve Altınordu biraz dikkat çekiyor. Ancak onların da bu yolda öğrenmesi gereken pek çok şey var.

SADE

GİRİŞİM

KULUÇKA - DAMIZLIK - BROILER TESİSLERİ

YENİKÖY MAH. YENİKÖY SOKAK NO 451. KARESİ - BALIKESİR

KALECİ OYUNCU

YASİN ARSLAN

“Semtin çocuklarının modern futbola sunduğu dâhiyane hizmet.”

Akşam ezanına kadar oynanan tadına doyum olmayan maçlarda en zor olan işlerden biriydi kaleci bulmak. Şimdi de öyle. Biraz kıstaslar değişti sadece. Kaleye geçen -geçirilmek zorunda bırakılan şişman çocuk- huysuz huysuz yol alır iki taşın arasına. Topu getiren isim tam topu yere bırakıp başlayacakken oyun, bir ses gelir “Kaleci oyuncu var mı?” diye. İşte derin mevzular içeren hararetli tartışmalar başlar o an. İki takımın da fırıldak taktisyenleri kendi takımının kalecilerini getirirler akıllarına. Hızlıca bir süzgeçten geçirirler kalecilerini; oyunu oynayışlarını, hızlarını, paslarını, soğukkanlılıklarını.. İşte tam da burada fırıldak taktisyenler, Pepler, Jürgenler, evirmişler çevirmişler kendi kaleci oyuncularını bulmuşlar sonunda. Sadece onlar da değil, diğer mahallede oynayanlar da eksik kalmamış elbet. En sona bırakılan kaleci seçimleri artık tahtaya ilk yazılan isim haline gelir olmuş.

“Değişen zaman, yeni gereksinimler demek. Aynı şekilde de futbola yansıyor elbet.”

1992 yılında kaleciye geri pasın yasaklanmasıyla kalecilerin ayaklarının önemi de aynı derecede artmıştı. Daha önceleri ayak becerisi pek önemsenmeyen kalecilerin artık bir konu daha iyi olması şiddetle gerekli hale geldi. Kuralın doğurduğu en büyük kalecilerden biri ise Manuel Neuer. Zaman zaman bir libero gibi yaptığı hamleler, soğukkanlılığı adının en iyilerle anılmasını sağladı. Modern futbolu yakalamış teknik direktörlerin hepsi, kalecisinin oyun içinde pas alışverişine katılmasını, gerektiğinde libero gibi hamleler yapmasını, iyi bir tekniğinin olmasını istiyor artık çağın gerekliliği adına. Bu durumda santraforların, orta sahaların kaleciye evrilmesi acayip bir şey değil artık. Ancak her ayağı tutanı da kaleye geçirmiyorlar tabi. Hanesine asist yazılan, şut pası en az bir orta saha kadar olan kaleciler de geliyor, gelmesi lazım. İhtiyaç. Her mevkiden olabildiğince yararlanmak lazım. Oyunun en arkasında ki oyuncu da dahil artık buraya. Soğukkanlılık meziyetinin de gelişmiş olması lazım. Sonuçta son adam olduğunuzu düşününce günah keçisi ilan edilmek tek bir hatanıza bakar. Takım arkadaşına topu ulaştırdıktan sonra pozisyon tekrar gelene kadar soluklanma da yok yani. Direkt tekrar pası almaya odaklı pozisyon alma var. Atletico Paranaense’nin kalecisi Santos, Atletico Mineiro karşılaşmasında tam da dediğimi doğrularcasına topu takım arkadaşına ulaştırdıktan sonra kale direğinin hemen yanındaki havluya bir güzel serip koyduğu telefonunu alıp mesajlarını kontrol etmiş, ardından da kalesini korumaya devam etmişti. Soğukkanlılığın böylesi de var tabi, neyse. Tekrardan konumuza dönelim. En kilit nokta, en çok dikkat edilen; kalecinin topu oyuna sokuş şekli, paslarının kalitesi. Size benim nezdimde en mükemmel örneği vereyim bu konuda. Ederson Santana de Moraes. Topu en doğru oyuncuya ulaştırması, karar verme mekanizmasının bu kadar gelişmiş olması çalıştığı teknik direktörünün de ne kadar iyi olduğunun göstergesi. Eğer önde yapılan prese karşı ayakları çok iyi olan bir kaleciye sahipseniz size oturup izlemek kalıyor. Tabi savunma hattınızın da en az kaleciniz kadar iyi pasör olması gerek.

“Maç başlarken onbire onbiriz; ama top sizdeyken topu almak isteyen 10 kişi var, 11 değil. Bu yüzden her zaman boşta bir adam kalır. Aksini söyleyen yalan söylüyordur.”

Xavi Hernandez

“Kalecinin de üstüne vazife, o boştaki oyuncuyu bulmak.”

Yasin Arslan

Xavi, isminin altında Yasin Arslan şahsının sözünü görmek attan inip eşeğe binmek gibi, biliyorum. Ancak dikkatinizi en fazla böyle çekebileceğimi de biliyorum. Neyse fazla dağıtmadan gelelim sadede. Günümüzde Xavi’nin de dediği gibi topu almak isteyen 10 kişi var ancak biraz zaman sonra topa sahip olan 11 kişi olduğu gibi topu almak isteyen de 11 kişi olacak buna inanıyorum. Kalecilerin değerinin artık bonservis rekoru tablolarında baş sıralara gelmesi yakındır. Kloop’un Alisson ısrarı ile gördük, görmeye de devam edeceğiz. Kaleci olarak giriş yaptık kaleci olarak da bitirelim o halde. Kontrpiyede kalmayın, esen kalın.

“Premier Lig, Premier Lig olduğundan beri yalnızca bir kaleci sezonun oyuncusu ödülünü almayı başardı. Peter Schmeichel.”

“Bir turnuvada en fazla gol yeme rekoru 16 golle Güney Koreli Hong Duk-Yung’a ait. Duk-Yung, bu sayıya yalnızca 2 maç ile ulaşmıştı.”

“İngiliz seyahatçi pardon kaleci John Burridge, yaklaşık 30 yıl süren kariyerinde 29 farklı takımda oynadı.”

MUHABİRİN KÖŞESİ

SERCAN HAMZAOĞLU

Muhabir olmak çocukluk hayaliniz miydi? (Hayaliniz değilse hayalinizdeki meslek neydi?)

Benim için en büyük hayal Fenerbahçe'dir. Muhabirlik hayalim değildi ama Fenerbahçe benim için bir tutkuydu. Bu tutkuyu daha çok nereye taşıyabilirim diye düşündüğümde, bu mesleği yapmaya karar verdim ve kariyerimi başlattım. Bu kariyer de beni bugünlere getirenlerin başında olan spor müdürümüz Bahadır Çokişler ve Yasin Yıldırım'a, bu konuda sonsuz teşekkür ederim.

Muhabirlik kariyeriniz nasıl başladı?

Bir maça akredite oldum. Spor Toto'daki arkadaşlarım beni maça akredite etti. Orada çalışan gazetecileri, yorumları gördüm. Daha iyisini yapabileceğimi düşünerek, bu işe başlamaya karar verdim.

Muhabirlik mesleğini birkaç cümleyle tanımlamak isteseniz nasıl tanımlardınız?

Muhabirlik, çok zor bir meslek. Devamlı doğru haberi bulup sizden haber bekleyen milyonları bilgilendirmeniz lazım. Futbolseverlerin çoğu genellikle tuttuğu takımın muhabiri olmak ister, muhabirliğe özenir. Çünkü dışarıdan bakıldığında muhabirler sürekli takımla birlikte olan, futbolcularla, hocayla, yönetimle konuşabilen, tanışabilen, takımın maçlarını ve antrenmanlarını çok yakından takip eden birisi olarak gözükür.

Sizce muhabirlik dışarıdan göründüğü kadar keyifli veya 'kolay' bir iş mi?Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Sıkıntılı ve stresli tarafları da çok fazla. O yüzden işimiz hem çok zor hem de çok zevkli. Ben Fenerbahçeli olduğum ve Fenerbahçe muhabirliği yaptığım için bu görev bana çok zor gelmiyor.

Muhabirlik kariyerinizde yaşadığınız komik/ilginç anılarınız varsa bunlardan bazılarını bizimle paylaşır mısınız?

Ali Koç'un seçim sürecinde düğmeye bastıktan sonra onun Fenerbahçe'nin başkanı olması gerektiğine inandım Buna gazetecilikten önce bir kongre üyesi olarak karar verdim. Seçim sürecini adım adım takip etmek, konulara vakıf olmak, devamlı Ali Koç'un hayalini kurduğu başkanlık sürecine tanıklık etmek, kariyerimin en özel anlarıydı. Bende hatıra olarak sonsuza kadar gidecek çok fazla konu da var. Bunlar bende kalacak hep, hiçbir platformda yazılmayacak, söylenmeyecek. O süreç, çok özel anlardı.

Özellikle transferler sebebiyle sosyal medyada muhabirlere bazen ciddi tepkiler verilebiliyor. Bu konuda neler söylemek isterseniz?

Gerçekten bu konuda nadir gazetecilerden biriyim. Ben gerçek olmayan hiçbir şeyi, bir duyumu yazmam. Bunu yapanlar var, saygım da var. Ama bu transfer sürecinde de kanıtladım ki sonunda kazanan doğru haber olur. Bugüne kadar yazdığım hiçbir oyuncu yalanlanmadı. Çünkü ben Fenerbahçelileri boş yere ümitlendirecek yalan transfer haberi yazmam. Bu yüzden neredeyse hiç tepki almadım ben. Bazen transferlerde kulüpler son adımı atamaz, o zaman da biz muhabirler linç yiyebiliyoruz. Biz muhabirler bu tepkilerin çoğunu hak etmiyoruz. Sonuçta transferleri yönetimler yapar. İlgilenen oyuncuları yazmak bizim görevimiz. Bunları yazanlarla, hiç ilgilenilmeyen isimleri yazanlar arasında bir ayrım yapılmalı. En önemli konu "hayal" bir isim yazıp, takipçi kasmaya çalışanlar ve hiçbir haber kaynağı olmayıp başka yerden aldığı haberleri kendinin gibi kullananlar için aynı şeyi düşünemeyeceğim. Herkes bir emek veriyor, bu emeğe saygı gösterilmeli. Ben doğru isimleri yazıyorum, eğer transfer bitmezse sorumlusu ben değilim. Beş oyuncuya talip olunur sadece ikisi alınır. Ben beş oyuncuyu da yazmak zorundayım. Ben transfer konusunda vicdanen çok rahatım çünkü günü kurtarmak için hiç yalan yazmadım.

GURBETÇİ BAVULU

Kerem Demirbay	Emre Aslan
Suat Serdar	Enes Sağlık
Levin Öztunalı	Doğucan Haspolat
Tolgay Arslan	Sertan Tashkyn
Eray Cömert	Ersin Zehir
Mustafa Saymak	Musa Araz
Ferdi Kadıoğlu	Levent Ayçiçek
Orkun Kökçü	Muarem Muarem
Koray Günter	Özer Özdemir
Eren Derdiyok	Görkem Sağlam
Serdar Taşçı	Kubilay Yılmaz
Serdar Dursun	Muhammed Mert
Erhun Oztumer	Selim Gündüz
Levent Gülen	Samed Yeşil
Robin Yalçın	Özkan Yıldırım
Onur Kaya	Sofiane Atik
Ahmet Engin	Fatih Kemancı
Ahmet Gürleyen	Oğuzhan Kefkir
Varol Taşar	Richard Yarsuvat
Barış Atik	Mervan Çelik
Hüseyin Doğan	Süleman Koç
Selim Ilgaz	Fazıl Kocabaş
Caner Cavlan	Şahverdi Çetin
Atakan Akkaynak	Efkar Bekiroğlu
Tunahan Çiçek	Berkay Sülüngöz

GURBETÇİ BAVULU

ÇAĞATAY ARI

EMRE ASLAN

19 YAŞ
1,71 BOY
SOL KANAT

Son dönemlerde Türk kulüpleri maddi sıkıntılarla baş etmek için doğru yatırımlar yapmaya başladılar. Özellikle Almanya'dan gelen gurbetçi gençlere yatırımlar ve ilgi son derece arttı. Bu yazı da da onlardan biri olan Emre Aslan'dan bahsedeceğim.

19 yaşındaki Türk uyruklu Alman 3. bölge oyuncusu, futbolculuk kariyerine Almanya'da Hertha Berlin kulübünün altyapısında başladı. 2014 yılında Hertha'dan bedelsiz olarak son dönemlerde altyapı stratejileriyle büyük kulüplerin arka bahçesi haline gelen, adından oldukça söz ettiren kulüp olan Lepizig'in altyapısına transfer oldu. Leipzig'in altyapısında U17 ve U 19 takımlarında forma giydikten sonra profesyonel sözleşme imzaladığı 2018/2019 sezonunun sonunda Nürnberg'e 200 bin Euro karşılığında transferi gerçekleşti.

2018/2019 sezonunda Nürnberg'de kendini gösterme şansı bulamamıştı ama onun potansiyelini bana göre yükselten sezon Leipzig'de 2017/2018'sezonunda yaptıklarıydı. O sezon 29 maçta (maç başı 75 dk ortalama) görev aldı ve 21 gol atıp 7 asist yaptı.

Emre'yi özel kılan şeylerden biri de 3. bölgede her yerde oynaması. Kanat, forvet ve forvet arkası olarak görev yapabiliyor. Emre'yi 17/18 sezonunda UEFA gençlik liginde Beşiktaş'a karşı yakından izleme şansı bulmuştum. 90 dakika Beşiktaş'a karşı oynayan ve 1 gol atan Emre'yi o dönemlerde Şenol Güneş gündemine almış, çeşitli transfer spekülasyonları da medyaya düşmüştü fakat, transfer gerçekleşmemişti.

Türkiye U19 Milli takımında da görev yapan Emre'nin en önemli özellikleri hızlı, gezici oyun yapısı ve pes etmeyen, kararlı karakteristik özellikleri. En önemlisi de Leipzig altyapısında bugünlerde çoğu kulübümüzün benimsediği 4-2-3-1'lik oyun yapısında uyum sağlamış olması. İkili mücadelelerde fiziği zayıf kalsa da çevikliğiyle, topla hızlı hareket edebilmesiyle, dayanıklı olmasıyla ve gezici özelliğiyle bu açığı kapatabiliyor. Genç yaşı fiziksel eksikliklerini tolere edebilecek zamanı veriyor Emre'ye.

Türk ligi için çok uygun bir oyuncu olduğunu düşündüğüm Emre, umarım Nürnberg'de daha fazla şans bulup Avrupa'da veya Türkiye'de oynama gibi bir düşüncesi varsa buraya getirildiğinde potansiyelini açığa çıkarır ve ülkemiz Cengiz Ünder gibi elit bir oyuncuyu dünya futboluna kazandırmış olur.

JONAS KEHL

MURATCAN ÖS

Her ne kadar tatil gelse de Uluslararası Şampiyonlar Kupası tatil dinlemiyor ve son sürat devam ediyor. Katılan takımlardan Bayern Münih, bünyesindeki genç yeteneklerini sergilemeye devam ediyor. Geçtiğimiz Arsenal maçında ilk 11'de başlayan Jonas Kehl, belki de en hazır gözüken yeteneklerden biri.

18 yaşındaki Kehl, asıl mevkiisi olan sağ bekte oynuyor. Bunun dışında sol bek ve merkez ortasahada da görev yapıyor. Kariyerine Dingolfing Altyapısı'nda başlayan Kehl; yavaş yavaş Bayern Altyapı, Bayern U-16 ve U-17 ve son olarak Bayern U-19'da oynamıştır. Bu süreçte toplam 40 maçta 1 gol 3 asistlik performans sergilemiştir. Ayrıca Almanya U-16 ve U-17 milli takımlarında da toplamda 8 maça çıkmıştır.

Kehl, kolay çalım yemeyen ve gerektiği yerde doğru müdahaleleri uygulayabilen biri. Konsantrasyonu hep en yüksek seviyede ve bu sayede mücadeleci yapısını hiç elden bırakmıyor. Kararlılığını oyuna kolayca yansıtabiliyor ve bu sayede kendisini maça adapte edebiliyor. Defansif anlamda sıkıntısı olmayan Kehl'in asıl zorluk yaşadığı yer hücum bölgesi. Savunmadan hücuma ani geçişlerde zorluk yaşıyor ve bu yüzden de hücumun gerisinde kalıyor. Bu yüzden de riskli paslaşmalardan kaçınıyor ve kolayca hücum başlatılabilen yerleri boş bırakıyor. Gençliğinin verdiği deneyimsizlik ile bunu kolayca atlatabilir. Ayrıyeten fiziğini ve ortalarını da geliştirmeli zira ikili müdahalelerde mücadeleciydi ama efektif değildi. Savunma olarak hazır olan Kehl, hücumcu özelliğini de geliştirirse belki Lahm'ın halefi olacak düzeye gelebilir.

BU GENCE DİKKAT !

ROMA 01/02 SEZONUNU UNUTMAYA ADAYLAR

Yirminci yüzyıl sona erdiğinde Roma şehrinin sarı kırmızı tarafı adeta sevinmeyi unutmuştu. Roma, 2000 yılından önce ki son 18 yılda ne Scudetto'yu ne de herhangi bir kupaya uzanabilmişti. Diğer tarafta ise şehrin mavi beyazlı sakinleri belki de en şaşaalı günlerini yaşıyor. Yıldızlarla dolu kadroları ile hem İtalya da hem de Avrupa'da adından söz ettiriyordu.

Bu durum Franco Sensi'nin de hoşuna gitmiyor olacak ki 2000-2001 sezonu öncesi takımın tüm kritik noktalarına nokta transferlere imza atıyor. Savunmaya Boca Juniors ile Libertadores şampiyonluğuna ulaşan Walter Samuel ile Fransız kule Jonathan Zebina'yı takviyesi gelirken. Orta sahaya emekçi Emerson geliyor. Esas takviye ise hücum bölgesine geliyor. Başkan Sensi, o yıllarda Serie A'ya damgasını vuran golcü isim hatta ismi ile gollerin bütünleştiği Gabriel Batistuta nam-ı değer Batigol'ü Roma kadrosuna katıyordu.

Takım: Francesco Antonioli, Cristiano Lupatelli, Walter Samuel, Cafu, Vincent Candela, Antonio Carlos Zago, Jonathan Zebina, Aldair, Damiano Tommasi,Marcos Assunçao, Emerson, Hidetoshi Nakata,Cristiano Zannetti,-Delvecchio, Vincenzo Montella, Gabriel Batistuta ve Francesco Totti.

Teknik Direktör: Fabio Capello

Roma kurduğu bu kadro ile uzun süre sonra Scudetto için iddialı hale geliyordu.Nitekim öyle de oldu Capello'nun üçlü savunması, kanatlarda kullandığı Cafu ve Candela'nın temposu, hücum bölgesinde ki Montella ile Totti'nin serbest görünümlü bir plana bağlı oyunu ve tabi son olarak gol makinası Batistuta'nın performansı ile birleşince ligin ilk yarısında ki 17 maçın 12'sin de kazanan taraf Roma oldu. Bu galibiyetlerden biri de Il Derby della Capitale'de Lazio'ya ya karşı deplasmanda olunca takım iyice havaya girmişti.

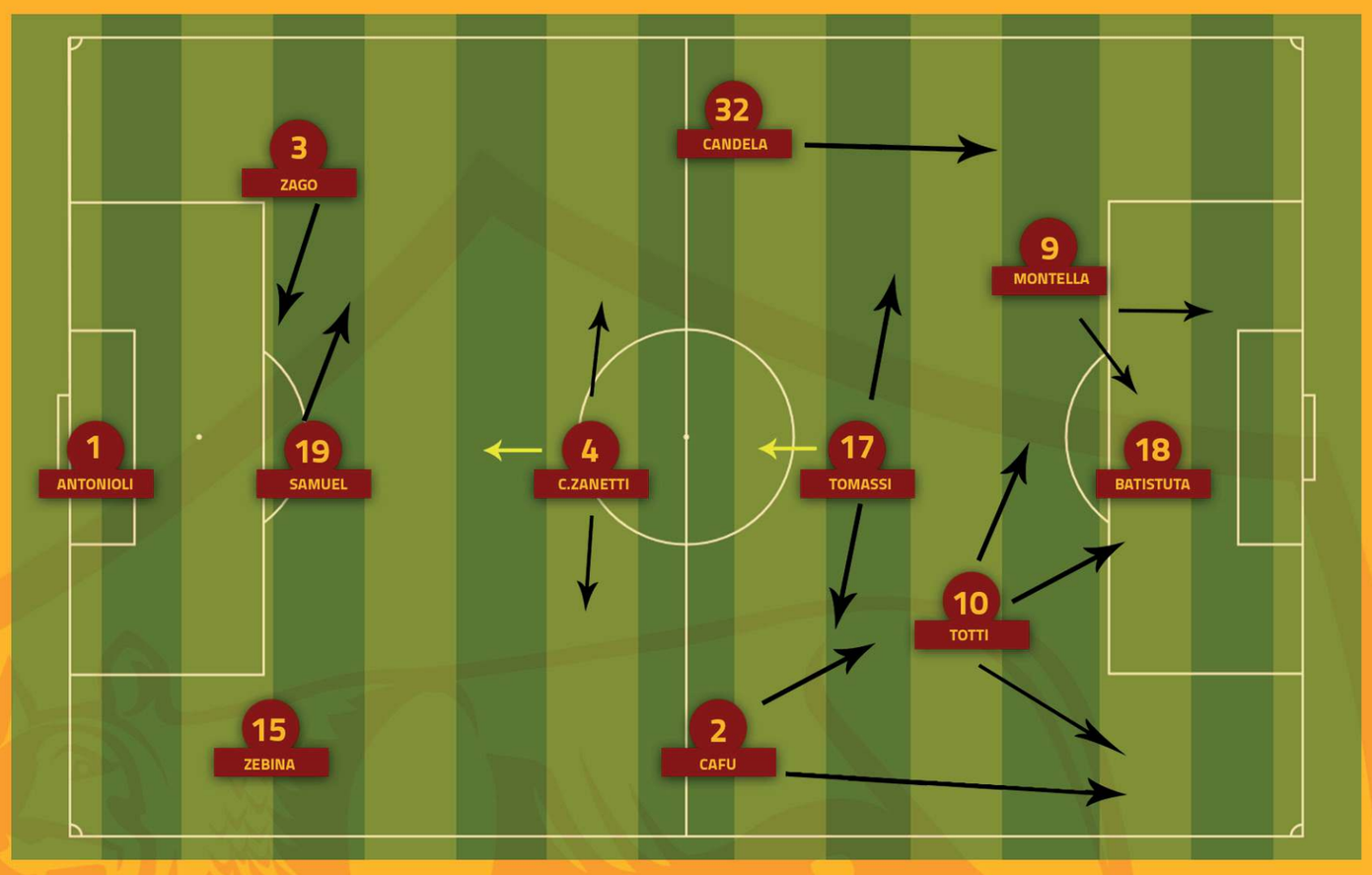

İki Milano deplasmanında alınan yenilgiler ise akıllarda soru işareti bırakmıyor değildi ama karamsar olunacak bir şey yoktu. Şampiyonluk yolunda ki direkt rakip Torino gediklisi Juventus'tu. İlk yarıda ki maç Roma Olimpiyat stadyumunda 0-0 sonuçlanmıştı.

Böylesi bir ilk yarıdan sonra Capello ve öğrencileri futbollarını geliştirerek yollarına devam etmeye kararlı gözüküyorlardı. Ligin ikinci yarısına da iyi başlayan başkent temsilcisi ligin 25.haftasına kadar yenilgi yüzü görmedi. Zaten Roma için Scudetto'ya uzanan yolda en dikenli yolda 25. ile 29. haftalardaydı. 25.Hafta Fiorentina deplasmanı sonrası 28.Hafta Lazio ile Il Derby della Capitale ve 29. hafta Juventus, Delle Alpi deplasmanı.

Fiorentina yenilgisi sonrası içerde Perugia ile berabere kalarak ağır bir yara alan sarı kırmızılılar. Ertesi hafta Udinese deplasmanından aldığı 3 puanla küçük de olsa bir telafi yaparak derbiye kendini atmış oldu. Derbide kendi seyircisi önünde son 15 dakikaya girildiğinde tabela da 2-0'lık üstünlüğü bulunan Roma nasıl olduysa Nedved ve Castroman'ın gollerine engel olamayınca maçtan 2-2'lik beraberlikle ayrılmak zorunda kalıyordu. Fakat belki de bu maç onlara bütün sezonu kazandıracak bir ders niteliğinde oluyordu.

TUFAN KARAYEL

DÖNÜM NOKTASI DELLE ALPİ

29.haftaya gelindiğinde Scudetto'nun en büyük iki adayı karşı karşıya geliyordu. Bir tarafta Ancelotti'nin yönettiği Zidane'lı Del Pierolu Juventus diğer tarafta ise Capello'nun Totti'li Batistuta'lı Roması.

Kazananın avantajı eline geçireceği ve belki de şampiyon olacağı bir maçtı. Juventus kendi evinde olmanın avantajı ile maça harikanın da ötesinde başladı. Dakika 4 Zidane'ın orta şut karışımı vuruşu sırasında topu kafasıyla sıyırtan Del Piero'nun golü 1-0. Üstüne o golün şoku geçmeden 6.dakikada Zidane'ın orta sahada aldığı topu rakip ceza alanının hemen önünden adeta zımba gibi köşeye bırakması ve 2-0. Böylesine bir şampiyonluk maçında 2-0 bu kadar kısa sürede iki farklı öne geçmek mi emin olun böyle bir senaryo için bir çok şeyi feda edebilecek teknik adamlar olacaktır. İşte böyle bir senaryo ile başlayan oyun daha sonra ise Fabio Capello'nun taktik müdahalelerine tanıklık edildi. İkinci yarı başlarken Delvecchio'nun yerine oyuna Montella girdi. İkinci yarı maç biraz daha sertleşti Juventus Roma'nın geri gelmemesi için elinden geleni yapıyordu. Fakat Roma geçen hafta bizzat kendi yaşayarak öğrendiği bir şey vardı. Maç 90 dakika.

Dakikalar 60'ı gösterdiğinde Capello orta sahanın üstünlüğünü tamamen eline almak için Totti'yi ve Zanetti'yi kenara alıp Nakata ve Assunçao'yu oyuna sürdü. Tommasi-Assunçao ve Nakata üçlüsü ile daha mücadeleci bir yapıya bürünen Roma orta sahası Delle Alpi arenasında Gladyatör filminden fırlamış karakterler gibiydiler. Neticede dakikalar 79'u gösterdiğinde bir orta saha mücadelesinde Tommasi'nin ısrarcı müdahaleleri karşısında hatalı pas veren Edgar Davids'ten topu çalan Nakata topu alıp rakip ceza alanına çok da yaklaşma gereği duymadan yaptığı güdümlü şutu ile farkı bire indirdi. Skor 2-1 olduktan sonra Juventus oyuna soğutma adına elinden geleni yapsa da Roma kanatları işlemeye orta sahası da mücadele etmeye devam ediyordu.

Dördüncü hakem maçın sonuna 5 dakika ekleneceğini tabelasıyla ilan ederken Roma orta sahasın da başlayan atak hazırlığı sol kanatta Vincent Candela'nın bindirmesi ile olgunlaşmaya çalışıyordu. Candela'nın ortası adresini bulmayıp savunma topu uzaklaştırmaya çalıştığında ise top en olmayacak kişi ile buluşmuştu bile. İlk golün sahibi Japon oyuncu Nakata bu sefer ceza sahası sol çaprazından bir şut imkânı buldu. Topa çok sert vuran Nakata'nın şutunu kaleci Edwin Van der Sar zorlukla da olsa kurtarmıştı ama nereye?

Tam da o sırada ceza sahasında tilki gibi dolaşan Montella'nın önüne doğru. Vincenzo Montella rakip savunmadan ve kaleci Van der Sar'dan önce yarı uçarak vurduğu hatta kramponun ucu ile dokunduğu top ağlara kavuştuğu an çıkan ses Roma'nın şampiyonluk sevinci gibiydi. Futbolcuların birbirini kucaklaması ve deplasman tribününde bulunan Roma taraftarlarının sevinç gösterileri unutulmayacak türdendi. Golün sevinci sırasında Fabio Capello adeta Roma'da Collesium gezen bir turist edasında olması da işin ayrı bir boyutuydu.

Belki de şampiyonluğun kaçacağı maçta tamda 90.dakika da Montella'nın ayağından gelen gol Roma'yı sezon sonunda Scudetto'yu kazanacağı maça taşımasını bildi. Ligin son maçında Parma'yı kendi evinde 3-1 ile geçen sarı kırmızılılar 18 yıl aradan sonra İtalya ligi şampiyonluğuna yani Scudetto'ya ulaşmayı başarıyordu.

İşte bu forma Roma takımının 2000-2001 sezonunda şampiyon olan forması. Aynı zamanda günümüzde de şu ana kadar ki en son şampiyonluk forması olma özelliğine sahiptir. Batistuta'nın sezon boyu 21 golle yıldızlaştığı, Totti ve Montella'nın uyumlarının zirveye çıktığı, Cafu ve Candela'nın kanatları koridor haline getirdiği ve tüm Roma takımının birer gladyatör edasında oynadığı sezonun 'unutulmayan forması'...

Kim bilir! Yıl oldu 2019 son şampiyonluğun üzerinden yine 18 yıl geçmiş belki Roma için o sene bu senedir.

UNUTULMAYAN FORMALAR

00/01

ROMA

İZLEMEK İÇİN

SPOR TAKVİMİ | AĞUSTOS

1 — UEFA AVRUPA LİGİ 2.ÖN ELEME TURU

1/4 — FORMULA 1 MACARİSTAN GP

2 — HOLLANDA EREDEVİSE BAŞLANGIÇ

3 — FRANSA SÜPER KUPA PSG - RENNES

3 — ALMANYA SÜPER KUPA BVB - BAYERN

5 — COMMUNITY SHIELD LIV'POOL - MAN CITY

6/7 — ŞAMPİYONLAR LİGİ 3.ÖN ELEME 1/2

7 — TÜRKİYE SÜPER KUPA GALATASARAY-AKHİSAR

8 — UEFA AVRUPA LİGİ 3.ÖN ELEME TURU 1/2

9 — İNGİLTERE PREMİER LİG BAŞLANGIÇ

9 — FRANSA LİG 1 BAŞLANGIÇ

9 — PORTEKİZ SÜPER LİG BAŞLANGIÇ

13 — ŞAMPİYONLAR LİGİ 3.ÖN ELEME 2/2

14 — UEFA SÜPER KUPA FİNAL LIV'POOL - CHELSEA

15 — UEFA AVRUPA LİGİ 3.ÖN ELEME TURU 2/2

16 — İSPANYA LA LİGA BAŞLANGIÇ

16 — TÜRKİYE SÜPER LİG BAŞLANGIÇ

16 — TÜRKİYE 1.LİG BAŞLANGIÇ

16 — ALMANYA BUNDESLİGA BAŞLANGIÇ

18 — DIAMOND LEAGUE BIRMINGHAM

20/21 — ŞAMPİYONLAR LİGİ PLAY-OFF MAÇLARI 1/2

24 — DIAMOND LEAGUE PARİS

24/15 — İSPANYA BİSİKLET TURU LA VUELTA

24 — NCAA/COLLAGE FOOTBALL SEZONU

25 — US OPEN

27/28 — ŞAMPİYONLAR LİGİ PLAY-OFF MAÇLARI 2/2

29 — DIAMOND LEAGUE ZÜRİH

29/1 — FORMULA 1 BELÇİKA GP

29 — ŞAMPİYONLAR LİGİ GRUP KURALARI

31 — FIBA DÜNYA KUPASI

Bu fotoğraftaki kırmızı yaratığın kim olduğuna dair bir fikriniz yoksa emin olun çok şey kaçırdınız demektir. Chicago Bulls'un 1969'tan bu yana maskotu olan Benny the Bull, kısa adıyla Benny NBA'in tartışmasız en komik maskotu unvanına sahip. Mısır çuvalları, dansları ve basketleri ile herkes gibi sizin de gönlünüzde taht kuracak.
İşte karşınızda en komik halleriyle **BENNY!**
Eylül ayında görüşmek üzere...